

2026.

SRPANJ - RUJAN

Sv. 102, br. 3

Biblijske lekcije

Hodati s Isusom

Bliskiji hod s Bogom
kroz knjigu Put Kristu

1. Božja ljubav prema čovjeku	5
2. Grješnikova potreba za Kristom	10
3. Pokajanje	15
4. Priznanje	20
5. Posvećenje	26
6. Vjera i prihvaćanje	31
7. Pravi Kristovi sljedbenici	36
8. Napredovanje u Kristu	41
9. Život i rad	46
10. Spoznaja Boga	52
11. Prednosti molitve	57
12. Što učiniti sa sumnjom	62
13. Radost u Gospodu	67

Biblijske lekcije, su program za svakodnevno proučavanje koji se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	+385 91 5446 554
E-mail:	info@rpsad.hr
Internet:	rpsad.hr
Instagram:	@sdarm.croatia
Youtube:	youtube.com/user/rpsadtube
Biblijski stihovi preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

ISSN 1333 2600

Predgovor

Lekcije za proučavanje tijekom ovog tromjesečja, „Hodanje s Isusom“, temelje se na knjizi Put Kristu. Možete čitati poglavlje po poglavlje uz biblijske lekcije.

Neki učenici subotnje škole sjetit će se da je ova tema posljednji put obrađivana u prvom tromjesečju 1980. godine. Zadovoljstvo nam je ponovno predstaviti je u osvježenom izdanju i s dodatnim materijalima, ali s istim dubokim istinama koje su davno iznesene.

Prečesto ljudi misle o svom nebeskom Ocu kao o hladnom i dalekom, strogom i neumoljivom sucu. Zanemaruju dubinu Njegove ljubavi prema njima i nježnu brigu koju nosi u svom srcu prema svoj svojoj djeci.

Božja ljubav trebala bi biti prva stvar koja se predstavlja. Zatim treba postaviti s činjenicom da je grešnik bespomoćan i bez ikakve nade te da mu je potreban Spasitelj. Kristov život, život Onoga koji je došao spasiti grešnike, pokazuje da postoji siguran put povratka nebeskom Ocu.

Teme obrađene u ovim lekcijama bave se glavnim iskustvima kršćanskog života i posebno su prilagođene vjernicima koji su novi u vjeri i žele rasti u blagodati. Svi bi vjernici s vremena na vrijeme trebali ponovno proučavati ove teme — ne samo radi vlastite koristi, nego i kako bi znali na najbolji način pomoći drugima da također dođu Kristu.

Sustavno izlaganje doktrinarnih istina dovest će do jasnog razumijevanja i prihvaćanja tih istina te omogućiti osobi da bude primljena u članstvo crkve. Ali ako takva osoba nije dovedena u vezu s Kristom, nema pravi život — vječni život. Doista, samo onaj „koji vjeruje u Sina ima život vječni“ (Ivan 3:36).

Svaki učenik subotnje škole treba imati osobno svjedočanstvo Duha da je doista posvojen u Božju obitelj. Svatko treba shvatiti da njegov osobni primjer i njegova stalna ovisnost o nebeskom Ocu, u svakom trenutku i za sve, moraju biti stvarni i praktični. Potrebno je više od slabe ljudske ljubavi. Svima je potrebna Božja ljubav — Božja nesebična ljubav — usađena u srce i dušu kako bi mogli ljubiti kao što je On ljubio.

Neka to bude iskustvo svakog člana subotnje škole.

Odjel subotnje škole Generalne konferencije

Dar prve subote

5. srpnja 2026.

Proširenje crkve u Chennaiju, Indija

Chennai, nekada poznat kao Madras, je glavni i najveći grad savezne države Tamil Nadu, na krajnjem jugu Indije. Nalazi se na Koromandelskoj obali Bengalskog zaljeva. Prema indijskom popisu stanovništva iz 2011. godine, Chennai je šesti po veličini grad u Indiji po broju stanovnika te čini četvrtu po veličini urbanu aglomeraciju. Osnovana 1688. godine, općinska ustanova Greater Chennai najstarija je općinska ustanova u Indiji i druga najstarija na svijetu, nakon Londona. Grad je središte trgovine i komercijalnih aktivnosti s oko 15.000 industrijskih pogoda te je glavno središte medicinskog turizma, zbog čega ga nazivaju „zdravstvenom prijestolnicom Indije”. U gradu se nalazi i veliki dio indijske automobilske industrije, zbog čega nosi i naziv „Detroit Indije”. Chennai je bio jedini južnoazijski grad koji je 2015. uvršten među „Top 10 gradova za hranu” National Geographica, a Lonely Planet ga je rangirao kao deveti najbolji kozmopolitski grad na svijetu.

Stanovništvo šireg područja Chennaija sada iznosi više od 12 milijuna, uz stabilan godišnji rast od 2,34%. Grad je dom raznolikog stanovništva različitih etničkih i vjerskih zajednica. Prema popisu iz 2011. godine, većinu stanovništva čine hindusi (80,73%), zatim muslimani (9,45%), kršćani (7,72%), ostali (1,27%) te 0,83% onih koji se ne izjašnjavaju ili nemaju vjersku pripadnost.

Od 2019. godine, 40% od 1,788 milijuna obitelji u gradu živi ispod granice siromaštva. Prema podacima iz 2017. godine, grad ima oko 2,2 milijuna kućanstava, a 40% stanovnika nema vlastiti dom. U gradu postoji oko 1.131 siromašnih naselja (slumova) u kojima ima više od 300.000 kućanstava. U ovom gradu žive raznovrsni ljudi, i svi trebaju čuti vječno evanđelje Isusa Krista u ovim posljednjim danima.

Zbog izazovnih ekonomskih okolnosti, nismo bili u mogućnosti završiti izgradnju crkve u Chennaiju u predviđenom roku. Sada, kako je rad započeo, uvidjeli smo potrebu za proširenjem projekta dodatnom izgradnjom stanova za propovjednike, konferencijske dvorane i učionica subotnje škole za djecu. Za ostvarenje toga, moramo se obratiti velikodušnosti naših dragih crkava diljem svijeta.

Naša je svečana molba upućena braći, sestrama i mladima da velikodušno daruju za ovaj projekt.

Unaprijed zahvaljujemo i neka vas Gospod obilno blagoslovi.

Vaša braća i sestre iz Chennaija

Božja ljubav prema čovjeku

STIH ZA UPAMTITI: „Vidite, kakvu nam je ljubav dao Otac: ‘Mi se zovemo djeca Božja, i jesmo. Zato svijet ne poznaje nas, jer ne poznaje njega.’“ (1. Ivanova 3:1).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 1. poglavlje, str. 9–15.*

„Bog je ljubav. Kao sunčeve zrake svjetlosti, ljubav, svjetlost i radost izlijevaju se iz Njega prema svim Njegovim stvorenjima.“ — Misli s Gore blagoslova, str. 77.

1. BOG JE LJUBAV

Nedjelja 28. lipnja

a. Koji dokaz Božje ljubavi je dan čovječanstvu? Izlazak 34:6, 7; Jona 4:2 (zadnji dio); Jeremija 31:3.

Izlazak 34:6 I Gospod prođe ispred njega te viknu: »Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnjev, a bogat milosrđem i istinom; Izlazak 34:7 iskazuje milosrđe tisućama, prašta bezakonje i prijestup i grijeh, ali krivca nipošto ne ostavlja nekažnjena, kažnjavajući bezakonje otaca na sinovima i na sinovima sinova, sve do trećega i četvrtoga koljena.« Jona 4:2 I pomoli se Gospodu te reče: »Ah, Gospode, nisam li ja to govorio dok sam još bio u svojoj zemlji? Zato sam i htio prije pobjeći u Taršiš, jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan, spor na gnjev, a bogat milosrđem, koji se nad nesrećom sažali. Jeremija 31:3 Gospod mi se objavi odavna: »Da, ljubavlju vječnom uzljubih tebe, zato te privukoh milosrđem.

„Božja Riječ otkriva njegov karakter. On je sam objavio svoju neograničenu ljubav i milosrđe. Kada se Mojsije molio: ‘Pokaži mi slavu svoju!’, Gospod je odgovorio: ‘Učinit ću da prođe sve dobro moje ispred tebe!’ (Izlazak 33:18,19) Ovo je njegova slava. Bog je prošao ispred Mojsija i objavio: ‘Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom, koji čuva milost tisućama, prašta bezakonja i nepravde i grijehe.’ (Izlazak 34:6,7) On je ‘spor na gnjev i obilan milosrđem’, ‘jer mu je mila milost’. (Jona 4:2; Mihej 7:18)” — *Put Kristu, str. 10.*

b. S kojom svrhom je Bog poslao Svoga Sina? Matej 11:27; Ivan 14:8, 9.

Matej 11:27 Sve mi je predao Otac moj i nitko ne poznaje Sina — osim Oca, niti tko poznaje Oca — osim Sina i onoga kojemu Sin hoće razotkriti. Ivan 14:8 Reče mu Filip: »Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je!« Ivan 14:9 Reče mu Isus: »Toliko sam vremena s vama, a ti me, Filipe, ne poznaješ? Tko je vidio mene, vidio je Oca. Pa kako ti kažeš: ‘Pokaži nam Oca?’

„Sotona je naveo ljude da zamišljaju Boga kao biće čija je osnovna osobina kruta pravednost — kao okrutnog suca, neumoljivog i strogog povjerioca. On je predstavljao Stvoritelja kao biće koje nepovjerljivim okom promatra ljude da bi pronašao njihove zablude i pogreške i da bi ih pohodio svojim sudovima. Da bi uklonio ovu tamnu sjenku, otkrivajući svijetu beskraju Božju ljubav, Isus je došao da živi među ljudima.“ — *Put Kristu, str. 11.*

a. Kako je Isus opisao svoju zemaljsku misiju? Luka 4:16–18.

Luka 4:16 I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen, pa po svom običaju u dan subotnji uđe u sinagogu te ustade čitati. Luka 4:17 I dadoše mu knjigu proroka Izaije. Razvije knjigu i nađe mjesto gdje bijaše pisano: Luka 4:18 Duh Gospodnji na meni je, jer me pomaza da naviještam evanđelje siromasima. Posla me da iscijelim one srca slomljena, da proglasim sužnjima oslobođenje i slijepima vraćanje vida, da na slobodu pustim potlačene,

„[Luka 4:18] To je bilo njegovo djelo. On ‘prođe čineći dobro i iscjeljujući sve koje đavo bješe nadvladao’. Bilo je cijelih sela u kojima se uzvik boli nije čuo ni iz jedne kuće, jer je On prošao njima i iscijelio sve bolesnike. Njegovo je djelo bilo dokaz njegova božanskog pomazanja. Ljubav, milosrđe i samilost otkrivali su se u svakom djelu njegova života; njegovo je srce bilo puno nježnog suosjećanja prema sinovima ljudskim. On je uzeo čovjekovu prirodu da bi mogao shvatiti čovjekove potrebe. Najsiriomašniji i najponiženiji se nisu bojali da mu pristupe. Čak su i mala djeca osjećala njegovu privlačnost. Ona su se voljela penjati na njegova koljena i gledati njegovo zamišljeno lice, dobroćudno i puno ljubavi.” — *Put Kristu*, str. 11, 12.

„U svakoj duši Isus je vidio čovjeka kome treba uputiti poziv za Njegovo kraljevstvo. Dopirao je do ljudskih srca, krećući se među njima kao Onaj koji im je želio blagostanje. On ih je tražio na gradskim ulicama, u obiteljskim kućama, u čamcima, u sinagogi, na obalama jezera i na svadbenoj svečanosti. Sretao ih je na njihovim svakodnevnim dužnostima pokazujući zanimanje za njihove svjetovne djelatnosti. Unosio je svoje upute u domove i dovodio obitelji u njihovim vlastitim domovima pod utjecaj svoje božanske prisutnosti. Njegova snažna osobna sućut pomogla Mu je da zadobije srca. Često se povlačio u brda da bi se u samoći molio, to je bila priprema za Njegov rad među ljudima u aktivnom životu. Nakon toga vraćao se da pomogne bolesnima, da poučava neuke i raskine okove sa Sotoninih zarobljenika.” — *Želja vjekova*, str. 151.

b. Iako je Krist pun ljubavi i suosjećanja, koji događaj je primjer Kristove vjernosti u ukoravanju zla? Ivan 9:39–41; Matej 21:12, 13.

Ivan 9:39 I reče Isus: »Radi suda ja dođoh na ovaj svijet: da vide koji ne vide, a koji vide, da postanu slijepi.« Ivan 9:40 I čuše to oni od farizeja koji su bili s njim pa mu rekoše: »Zar smo i mi slijepi?« Ivan 9:41 Reče im Isus: »Kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. No sad govorite: ‘Vidimo!’, stoga grijeh vaš ostaje.«

Matej 21:12 I uđe Isus u Hram Božji i izagna sve koji su prodavali i kupovali u Hramu. I mjenjačima isprevrta stolove, a prodavačima golubova klupe Matej 21:13 I reče im: »Pisano je: Dom moj zvat će se Dom molitve, a vi ga učiniste špiljom razbojničkom!«

„Isus se nije ustezao da kaže istinu, ali je to uvijek činio s ljubavlju. U svom ophođenju s ljudima bio je veoma taktičan i ukazivao im promišljenu i ljubaznu pažnju. Nikada nije bio grub, nikada nije nepotrebno izgovorio neku oštru riječ, nikada nije nanio nepotrebnu bol osjetljivoj duši. Nije osuđivao ljudske slabosti. Govorio je istinu, ali uvijek s ljubavlju. Žigosao je licemjerstvo, nevjerstvo i bezakonje; ali se bol osjećala u njegovu glasu dok je izgovarao svoje oštre prijekore. (...) Svaka je duša bila dragocjena u njegovim očima. Iako je uvijek čuvao svoje božansko dostojanstvo, sagibao se s najnježnijom pažnjom nad svakim pripadnikom Božje obitelji. U svakom je čovjeku gledao posrnulu dušu radi čijeg je spasenja došao.” — *Put Kristu*, str. 12.

a. Koji težak teret je naš Spasitelj nosio tijekom svoga života? Izaija 53:5–7; Luka 2:48, 49.

Izaija 53:5 A on bijaše proboden zbog naših prijestupa, satrt zbog naših bezakonja; na njemu bijaše kazna — radi našega mira, i njegovim ranama mi smo iscijeljeni. Izaija 53:6 Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na nj svalio bezakonje sviju nas. Izaija 53:7 On bijaše mučen i zlostavljan, ali ne otvori usta svojih; kao jaganjac na klanje bi odveden, i kao ovca nijema pred onima što je strižu — tako ne otvori usta svojih.

Luka 2:48 I kad ga ugledaše, zapanjiše se te mu majka njegova reče: »Sinko, zašto nam to učini? Evo, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili.« Luka 2:49 I reče im: »Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi valja biti u onome što je Oca mojega?«

„Isus je nosio ogroman teret odgovornosti za spas čovječanstva. On je znao da će, ukoliko u načelima i ciljevima roda ljudskog ne dođe do odlučne promjene, sve biti izgubljeno. To je bilo breme Njegove duše, i nitko nije bio u stanju procijeniti i pravilno shvatiti svu težinu tereta koje Ga je pritiskalo. Kroz djetinjstvo, mladost i odraslu dob, On je prolazio sam. Ipak boraviti u Njegovoj prisutnosti, značilo je zadobiti nebo. Svakog dana morao je nailaziti na iskušenja i napasti, svakog dana je dolazio u neposredni doticaj s posljedicama zla, i bio svjedok njegove razorne moći i vlasti nad onima koje je On svim srcem težio blagosloviti i spasiti. Pa ipak nije klonuo niti se dao obeshrabriti.

Svoje želje On je u svakom pogledu strogo podređivao svojoj misiji. Svoju životnu veličinu i slavu nalazio je u potpunom podčinjavanju volji Očevoj. Kad Mu je majka, našavši Ga kao dvanaestogodišnjeg dječaka u rabinskoj školi, rekla: 'Sine, što učini nama tako?' On je odgovorio — a taj odgovor predstavlja osnovni ton Njegove životne misije — 'Zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je Oca mojega?'

Njegov život bio je neprekidno samopožrtvovanje. On na ovom svijetu nije imao dom, kretao se i radio među nevoljnima i napaćenima, našega dobra radi. Nepriznat i bez ikakvih počasti, On prođe i nestade Ga između ljudi za koje je tako mnogo učinio.” — *Sluge evanđelja*, str. 42, 43.

b. Što nam izlivanje Božje obilne ljubavi otkriva o našem nebeskom Ocu? Ivan 3:16; 1. Ivanova 4:9, 10.

Ivan 3:16 Jer Bog tako uzljubi svijet te dade Sina svojega jedinorođenoga da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni.

1. Ivanova 4:9 U ovome se očitova ljubav Božja u nama: Sina svoga jedinorođenoga poslao je Bog u svijet da živimo po njemu. 1. Ivanova 4:10 U ovome je ljubav: ne da mi uzljubismo Boga, nego da on uzljubi nas i posla Sina svojega kao pomirnicu za grijeha naše.

„Ali, ta velika žrtva nije bila prinesena da bi se u Očevom srcu probudila ljubav prema čovjeku, ili želja da ga spasi. Ne, ne! 'Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega jedinorođenoga dao!' (Ivan 3:16) Otac nas voli, ali ne zbog te velike žrtve pomirenja, već se On pobrinuo za žrtvu pomirenja zato što nas voli. Krist je bio posrednik preko koga je On izlio svoju beskrajnu ljubav na grešni svijet. 'Jer Bog bješe u Kristu, i svijet pomiri sa sobom.' (2. Korinćanima 5:19) Bog je trpio sa svojim Sinom. Samrtna borba u Getsemaniji, smrt na Golgoti — to je bila cijena koju je srce Beskrajne ljubavi platilo za naše otkupljenje.” — *Put Kristu*, str. 13.

a. Na čemu se temelji spasenje naših duša? 1. Korinćanima 1:30; Djela 16:31.

1. Korinćanima 1:30 A od njega ste vi u Kristu Isusu, koji nama postade mudrost od Boga, i pravednost i posvećenje i otkupljenje,

Djela 16:31 A oni rekoše: »Uzvjeruj u Gospodina Isusa Krista, i spasiš ćeš se — ti i dom tvoj!«

„O, kakvu je duševnu glad i čežnju imao Krist da spasi ono što je bilo izgubljeno! Tijelo raspeto na križu nije umanjilo Njegovo božanstvo, Njegovu Božju silu da spasi kroz ljudsku žrtvu sve koji prihvate Njegovu pravednost. Umirući na križu, On je prenio krivnju s prijestupnika na božanskog Zamjenika kroz vjeru u Njega kao osobnog Otkupitelja. Grijesi okrivljenog svijeta, koji su slikovito prikazani 'crveni kao grimiz', bili su uračunati božanskom Jamcu.“ — *Moj život danas*, str. 236.

b. Što je Krist učinio za naše otkupljenje, a što nadilazi svaki ljudski trud i mudrost? Ivan 10:17; Rimljanima 5:6–8.

Ivan 10:17 Zbog toga me ljubi Otac — jer ja polažem život svoj da ga ponovno uzmem.

Rimljanima 5:6 Jer je Krist, dok mi još bijasmo nemoćni, u pravo vrijeme umro za bezbožnike. Rimljanima 5:7 Ta jedva bi tko za pravedna umro; jer za dobra bi se možda tko i odvažio umrijeti. Rimljanima 5:8 A Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time što, još dok bijasmo grješnici, Krist umrije za nas.

„Moj vas je Otac toliko ljubio da je čak i mene još više zavolio zato što sam dao svoj život da vas izbavim. Omilio sam svome Ocu postajući vaš Zamjenik i Jamac, polažući svoj život, preuzimajući vaše dugove, vaše prijestupe; jer mojom žrtvom Bog može biti pravedan, a ipak opravdati onoga koji vjeruje u Isusa!

Nitko osim Božjeg Sina ne bi nas mogao otkupiti, jer je Oca mogao objaviti samo Onaj koji je bio u njegovom naručju. Samo je Onaj mogao objaviti Božju ljubav koji je upoznao njezine dubine i visine. Samo je beskrajna žrtva koju je Krist prinio za grešnog čovjeka mogla izraziti Očevu ljubav prema izgubljenom čovječanstvu.“ — *Put Kristu*, str. 14.

c. Što je Ivan mogao posvjedočiti o našem Zastupniku pred Božjim prijestoljem? 1. Ivanova 1:1–3.

1. Ivanova 1:1 Što bijaše od početka, što čusmo, što vidjesmo očima svojim, što promotrismo i ruke naše opipaše o Riječi života; 1. Ivanova 1:2 i život se očitova, i vidjeli smo, i svjedočimo, i navješćujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama; 1. Ivanova 1:3 što vidjesmo i čusmo, navješćujemo vama, da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.

„Malo je onih koji imaju razumijevanje za tešku prirodu grijeha i koji shvaćaju veličinu propasti koja je nastala prijestupom Božjeg zakona. Promatrajući čudesan plan otkupljenja kojim se grešnik obnavlja u moralnu sliku Božju, vidimo da je jedino sredstvo čovjekova izbavljenja ostvareno kroz samopožrtvovnost te nezamislivo poniženje i ljubav Sina Božjega. Samo On je imao snagu voditi bitke s velikim protivnikom Boga i čovjeka, i kao naš Zamjenik i Jamac, dao je snagu onima koji Ga se hvataju vjerom da postanu pobjednici u Njegovo ime i po Njegovim zaslugama.“ — *Odgoj*, str. 112.

a. Zbog čega je Krist mogao platiti cijenu našeg otkupljenja? 1. Petrova 1:18, 19; Hebrejima 5:8, 9.

1. Petrova 1:18 znajući da niste nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — otkupljeni od svoga ispraznoga življenja, kakvo ste naslijedili od otaca, 1. Petrova 1:19 nego dragocjenom krvlju Krista kao Jaganjca bez mane i bez ljage,

Hebrejima 5:8 premda je Sin, iz onoga što pretrpi nauči se poslušnosti Hebrejima 5:9 te, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja,

„Cijena plaćena za naše otkupljenje, beskrajna žrtva koju je prinio naš nebeski Otac dajući svoga Sina da umre za nas, sve bi nas to trebalo nadahnuti uzvišenim mislima o onome što bismo mogli postati u Kristu. Gledajući visinu, dubinu i širinu Očeve ljubavi prema rodu koji umire, nadahnuti apostol Ivan je bio ispunjen obožavanjem i strahopoštovanjem; i ne nalazeći prikladnih riječi da izrazi veličinu i nježnost te ljubavi, pozvao je svijet da je promatra. (...) Kakvu to vrijednost daje čovjeku! Prijestup je sinove ljudske načinio Sotoninim podanicima. Vjerom u Kristovu žrtvu pomirnicu Adamovi sinovi mogu postati Božji sinovi. Uzimajući ljudsku prirodu, Krist je uzdigao čovječanstvo. Grešni ljudi su dobili priliku da, povezani s Kristom, zaista mogu postati dostojni imena 'sinova Božjih.' — *Put Kristu, str. 15.*

b. Kojim je riječima apostol Ivan opisao veličinu Božje ljubavi? 1. Ivanova 3:1, 2.

1. Ivanova 3:1 Pogledajte kakvu nam je ljubav podario Otac — da se prozvasmo djecom Božjom. Zbog toga nas svijet ne poznaje — jer njega ne upozna. 1. Ivanova 3:2 Ljubljeni, sada smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. A znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest.

„Takva je ljubav neusporediva. Djeca nebeskog Kralja! Dragocjenog li obećanja! Teme za najdublje razmišljanje! Nenadmašne li ljubavi Božje prema svijetu koji ga nije ljubio! Ova misao ima moć da ukroti dušu i da navede um na pokornost Božjoj volji. Što više proučavamo božanski karakter u svjetlosti križa, to jasnije otkrivamo milost, nježnost i oproštenje, povezane s nepristranošću i pravednošću; to nam jasniji postaju nebrojeni dokazi neograničene ljubavi i nježnog milosrđa koje nadmašuje čežnjivu ljubav majke prema zalutalom čedu.” — *Put Kristu, str. 15.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 3. srpnja

1. **Opiši najvažnije osobine Božjeg karaktera.**
2. **Kako je Isus tijekom svog života na Zemlji otkrivao Božji karakter?**
3. **Kako je Kristovo poslanje utjecalo na njegove odluke?**
4. **Kojim nas poukama Isus uči time što je postao naša Zamjena?**
5. **Opiši Kristov najveći dar koji je dao za nas.**

Grješnikova potreba za Kristom

STIH ZA UPAMTITI: „Isus mu reče: ‘Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ponovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstva Božjega.’” (Ivan 3:3).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 2. poglavlje, str. 17–22.*

„Jedina nada otkupljenja za naš pali ljudski rod nalazi se u Kristu.” —Želja vjekova, str. 147.

1. PRVOBITNO STANJE ČOVJEKA

Nedjelja, 5. srpnja

a. Opiši čovjekovo prvobitno stanje u Edenu. Postanak 1:26, 27, 31; Psalam 8:4–6.

Postanak 1:26 I reče Bog: »Načinimo čovjeka na svoju sliku, nama slična, da bude gospodar ribama morskim i pticama nebeskim i stoci i svoj zemlji i svim gmazovima što gmižu po zemlji.« Postanak 1:27 I stvori Bog čovjeka na sliku svoju, na sliku Božju stvori ga, muško i žensko stvori ih. Postanak 1:31 I vidje Bog sve što je načinio, i gle — bijaše veoma dobro. I bi večer, i bi jutro — dan šesti.

Psalam 8:4 Što je čovjek da ga se spominješ, i sin čovječji da ga pohađaš? Psalam 8:5 Ta učini ga malo manjim od anđela, slavom i čašću njega okruni. Psalam 8:6 Vlast mu dade nad djelima ruku svojih, sve podloži pod noge njegove:

„Čovjeku su prilikom stvaranja bile darovane plemenite sposobnosti i dobro uravnotežen um. Bio je savršen kao biće, i u savršenom skladu s Bogom.” — *Put Kristu, str. 17.*

„Čovjek je trebao odražavati Božje obličje, vanjskim izgledom i karakterom. Samo je Krist ‘otisak njegove biti’ (Hebrejima 1:3), ali čovjek je stvoren na sliku Božju. Njegova je narav bila u skladu s Božjom voljom. Njegov je um bio osposobljen da shvati božanske predmete. Njegove su misli bile čiste, njegov apetit i želje pod nadzorom uma. On je bio svet i sretan što je stvoren na sliku Božju i za poslušnost njegovoj volji.” — *Patrijarsi i proroci, str. 45.*

b. Na koji je način Sotona nastojao osujetiti Božji plan pri stvaranju čovjeka? Postanak 3:1–7; Rimljanima 6:16; 1. Ivanova 2:16.

Rimljanima 6:16 Ne znate li: ako se komu predajete za robove, na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate: bilo grijeha — na smrt, bilo poslušnosti — na pravednost.

„Ali, neposlušnost je izopačila [čovjekove] sposobnosti, i umjesto ljubavi pojavila se sebičnost. Prijestup je tako oslabio njegovu prirodu da se svojom snagom više uopće nije mogao oduprijeti sili zla. Postao je Sotonin rob, i ostao bi to zauvijek da se sam Bog nije umiješao. Kušač je namjeravao osujetiti plan s kojim je Bog stvorio čovjeka i Zemlju ispuniti tugom i očajanjem. Htio je da sva ta zla predstavi kao posljedicu Božjeg djela stvaranja čovjeka.” — *Put Kristu, str. 17.*

a. Nakon što su sagriješili, kako su Adam i Eva reagirali kada su čuli Božji glas? **Postanak 3:8–10.**

Postanak 3:8 Tad začuše glas Gospoda, Boga, koji je hodio vrtom za dnevnog povjetarca; i sakriše se — Adam i žena njegova — pred Gospodom, Bogom, među drveće u vrtu. Postanak 3:9 I Gospod, Bog, zovnu Adama te mu reče: »Gdje si?« Postanak 3:10 A ovaj reče: »Začuh glas tvoj u vrtu pa se pobjah, jer ja bijah gol, te se sakrih.

b. Zašto grešna ljudska bića ne mogu opstati u prisutnosti Beskonačnoga? **Izlazak 33:20; Ponovljeni zakon 4:23, 24.**

Izlazak 33:20 Ali reče: »Lica mojega ne možeš vidjeti, jer ne može čovjek mene vidjeti i ostati živ.«

Ponovljeni zakon 4:23 Čuvajte se da ne zaboravite saveza Gospoda, Boga svojega, što ga je s vama sklopio pa načinite sebi rezani lik, obličje bilo čega što je zabranio Gospod, Bog tvoj. Ponovljeni zakon 4:24 Jer Gospod, Bog tvoj, oganj je što proždire; on je Bog ljubomoran.

„U svom bezgrešnom stanju, čovjek je održavao radosnu vezu s Onim u kome je ‘sve blago premudrosti i razuma sakriveno’ (Kološanima 2:3). Ali, nakon učinjenog grijeha, svetost mu više nije pričinjavala radost, i on se pokušao sakriti od Božje prisutnosti. Nepreporođeno srce se i sada nalazi u takvom stanju. Ono nije u skladu s Bogom, niti nalazi radosti u zajednici s njime. Grešnik ne bi mogao biti sretan u Božjoj prisutnosti; njemu bi društvo svetih bića bilo neprijatno. Kad bi mu i bilo dopušteno da uđe u Nebo, ono mu ne bi pružilo nikakve radosti. Duh nesebične ljubavi koji tamo vlada — svako srce sjedinjeno sa srcem Beskrajne ljubavi — ne bi našao odjeka u njegovoj duši. Njegove misli, njegovi interesi, njegove pobude, sve bi bilo strano onome što pokreće bezgrešne nebeske stanovnike. On bi bio neskladna nota u melodiji Neba. Nebo bi za njega bilo mjesto mučenja; on bi čeznuo da se sakrije od Onoga koji je svjetlost i središte radosti Neba. Bog nije samovoljno odlučio da zle isključi s Neba: oni se sami isključuju svojom nepodobnošću za zajednicu Neba. Božja slava bi za njih bila oganj koji spaljuje.” — *Put Kristu*, str. 17, 18.

c. Zašto čovjek ne može sam izbjeći kaznu za grijeh? **Job 14:4; Rimljanima 8:7, 8; Izaija 64:6.**

Job 14:4 Tko će izvući čisto iz nečista? Nitko!

Rimljanima 8:7 Jer težnja tijela je neprijateljstvo prema Bogu; Zakonu se naime Božjemu ne pokorava, jer se ni ne može. Rimljanima 8:8 Oni pak koji su u tijelu ne mogu ugoditi Bogu.

Izaija 64:6 Tako svi mi postadosmo kao nečist, i sva naša pravednost kao prljava haljina; i svi mi otpadosmo kao lišće, i bezakonja naša kao vjetar nas odnose.

„Nama je nemoguće da se sami izbavimo iz ponora grijeha u koji smo upali. Naša su srca zla, i mi ih ne možemo promijeniti. ‘Tko će čisto izvaditi iz nečista? Nitko!’ (Job 14:4) (...) Obrazovanje, kultura, služenje voljom, ljudski napori, sve to ima svoje područje djelovanja, ali ovdje je bespomoćno. Možda se time može postići formalna korektnost u ponašanju, ali se ne može promijeniti srce; ne mogu se očistiti izvori života. Mora postojati sila koja djeluje iznutra, novi život odozgor, da bi se čovjek mogao promijeniti, ostaviti grijeh i postati svet. Ta sila je Krist. Samo njegova milost može pokrenuti zamrle sposobnosti duše i privući ih Bogu, svetosti.” — *Put Kristu*, str. 18.

Biblijske lekcije, srpanj - rujan 2026.

a. Što moramo razumjeti o ljudskom srcu? Psalam 14:1-3; Rimljanima 3:9-11.

Psalam 14:1 Zborovodi. Psalam Davidov. Bezumnik reče u srcu svojem: »Nema Boga!« Pokvareni su, ogavna im djela, nikoga da čini dobro. Psalam 14:2 Gospod s neba gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko razuman, Boga da traži. Psalam 14:3 Svi su zastranili, zajedno se pokvarili; nikoga da čini dobro, baš nijednoga nema.

Rimljanima 3:9 Što dakle? Imamo li prednost? Svakako, ne! Jer prethodno optužismo i Židove i Grke da su svi pod grijehom, Rimljanima 3:10 kao što je pisano: Nema pravedna nijednoga, Rimljanima 3:11 nema onoga koji razumije, nema onoga koji Boga traži.

„Božja Riječ obznanjuje: ‘Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja.’ (Rimljanima 3:23) ‘Nitko da čini dobro - nijednoga nema.’ (Rimljanima 3:12) Mnogi su obmanuti u vezi sa stanjem u kojem se nalazi njihovo srce. Ne uviđaju kako je prirodno srce varljivo više od ičega i nepopravljivo opako. Zaogrću se vlastitom pravednošću i zadovoljavaju se dostizanjem ljudskih mjerila karaktera koja su sami postavili, ali kako je strašan njihov neuspjeh kad ne uspijevaju dostići božansko mjerilo; sami od sebe ne mogu udovoljiti Božjim zahtjevima.” — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 320.*

b. Zašto mi kao ljudska bića ne možemo razaznati duhovne stvarnosti te vidjeti Božje kraljevstvo? 1. Korinćanima 2:14; 2. Korinćanima 4:4.

1. Korinćanima 2:14 A naravni čovjek ne prima što je od Duha Božjega jer mu je to ludost, i ne može razumjeti jer se to duhovno prosuđuje.

2. Korinćanima 4:4 u onima kojima bog ovoga svijeta zaslijepe umove nevjerničke da im ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.

„Spasitelj je rekao: ‘Ako se tko nanovo ne rodi’, ako ne primi novo srce, nove želje, namjere i pobude koje vode u novi život, ‘ne može vidjeti kraljevstva Božjega.’ (Ivan 3:3) Misao da je dovoljno razvijati samo ono dobro koje u čovjeku po prirodi postoji, sudbonosna je zabluda. ‘A tjelesni čovjek ne razumije što je od Duha Božjega; jer mu se čini ludost i ne može razumjeti, jer treba duhovno da se razgleda.’ ‘Ne čudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi.’ (1. Korinćanima 2:14; Ivan 3:7) O Kristu je napisano: ‘U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima’ — ‘jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojim bismo se mi mogli spasiti’. (Ivan 1:4; Djela 4:12).” — *Put Kristu, str. 18, 19.*

c. Iako ne možemo spasiti sami sebe, što možemo učiniti? Matej 11:28-30; Ivan 3:3.

Matej 11:28 Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Matej 11:29 Uzmite jaram moj na sebe i naučite od mene jer sam krotka i ponizna srca. I naći ćete spokoj dušama svojim. Matej 11:30 Jer jaram je moj blag i breme moje lako.

Ivan 3:3 Odgovori mu Isus i reče: »Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi nanovo, ne može vidjeti kraljevstva Božjega.«

„Bog se trebao objaviti u Kristu da ‘pomiri svijet sa sobom’ (2. Korinćanima 5:19). Grijeh je tako duboko ponizio čovjeka da je njemu samom bilo nemoguće pomiriti se s Onim čija je narav čistoća i dobrota. Ali Krist, nakon što je otkupio čovjeka od osude grijeha, može dati božansku silu da je udruži s ljudskim naporima. Tako pokajanjem pred Bogom i vjerom u Krista pala Adamova djeca mogu još jednom postati ‘sinovi Božji’ (1. Ivanova 3:2).” — *Patrijarsi i proroci, str. 64.*

a. S kojim se problemom suočio apostol Pavao kada je uvidio svoje grešno stanje pred Bogom? Rimljanima 7:12, 14, 24.

Rimljanima 7:12 Tako, Zakon je svet, i zapovijed je sveta i pravedna i dobra. Rimljanima 7:14 Znamo naime da je Zakon duhovan; ja sam pak tjelesan, prodan pod grijeh. Rimljanima 7:24 Jadani li sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtnoga tijela?

„Nije dovoljno osjetiti Božju blagost, vidjeti dobronamjernost i očinsku nježnost njegova karaktera. Nije dovoljno razaznati mudrost i pravednost njegova zakona, shvatiti da je utemeljen na vječnom načelu ljubavi. Apostol Pavao je sve to vidio kad je uskliknuo: 'Hvalim zakon da je dobar!' 'Tako je dakle zakon svet i zapovijed sveta i pravedna i dobra!' Ali dodaje, ispunjen gorčinom svoje duševne muke i očajanjem: 'A ja sam tjelesan, prodan pod grijeh!' (Rimljanima 7:16,12,14) On je čeznuo za čistoćom, pravednošću, koju nije mogao postići svojom snagom, i uzvikuje: 'Ja nesretni čovjek! Tko će me izbaviti od tijela smrti ove?' (Rimljanima 7:24) Taj se isti krik otimao umornim srcima u svim zemljama i u sva vremena. Ali, svima se može dati samo jedan jedini odgovor: 'Gle, Janje Božje koje uze na se grijehe svijeta!' (Ivan 1:29).“ — *Put Kristu, str. 19.*

„Postoje mnogi koji shvaćaju svoju bespomoćnost i čeznu za takvim duhovnim životom koji će ih dovesti u sklad s Bogom; uzalud se trude da ga postignu. (...) Spasitelj se nadvija nad one koje je iskupio svojom krvlju, govoreći s neizrecivom nježnošću i sažaljenjem: 'Želiš li ozdraviti?'“ — *Želja vjekova, str. 203.*

b. Na koji način je Bog uvjerio Jakova dok je bježao od svog brata Ezava da nije napušten? Postanak 28:10–13.

Postanak 28:10 A Jakov ode iz Beer-Shebe i zaputi se u Haran. Postanak 28:11 Tako dođe na neko mjesto te ondje prenoći, jer sunce bijaše zašlo. I uze jedan od kamenova s onoga mjesta pa stavi sebi pod glavu i legne na tome mjestu. Postanak 28:12 I usnu san: i gle, ljestve stoje na zemlji, a vrhom svojim do neba dopiru; i gle, anđeli Božji po njima uzlaze i silaze. Postanak 28:13 I gle, nad njima stoji Gospod i govori: »Ja sam Gospod, Bog Abrahama, oca tvojega, i Bog Izakov; tu zemlju na kojoj ti ležiš tebi ću dati i potomstvu tvojemu.

„[Jakov] se osjećao izopćenim, ali je znao da je njegov vlastiti grijeh uzrok svih ovih teškoća. Tama očaja pritiskala je njegovu dušu i on se jedva usudio moliti. Bio je tako usamljen da je kao nikada ranije osjećao potrebu za Božjom zaštitom. On je s plačem i dubokom poniznošću priznao svoj grijeh i usrdno molio za dokaz da nije u cijelosti odbačen. Ipak, njegovo opterećeno srce nije osjetilo olakšanje. On je izgubio povjerenje u sebe bojeći se da ga je Bog njegovih otaca odbacio.

Ali Bog nije napustio Jakova. Njegova je milost još uvijek bila nad njegovim grješnim, nepovjerljivim slugom. Gospod je milosrdno otkrio upravo ono što je Jakov trebao – Spasitelja. On je pogriješio, ali njegovo je srce bilo ispunjeno zahvalnošću kad je vidio otkriveni put kojim ponovno može primiti Božju milost.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 183.*

a. Koja se pouka može naučiti iz ljestava koje je Jakov vidio u pustinji? Postanak 28:16, 17; Ivan 1:51.

Postanak 28:16 Tad se Jakov probudi oda sna svojega te reče: »Zaista je Gospod na ovome mjestu, a ja nisam ni znao.« Postanak 28:17 I prestraši se te reče: »Kako je strašno ovo mjesto! Ovo nije drugo nego kuća Božja i ovo su dveri nebeske!«

Ivan 1:51 I reče mu: »Zaista, zaista, kažem vam, odsad ćete gledati otvoreno nebo i anđele Božje kako uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega.«

„U ovom viđenju Jakovu je prikazan plan otkupljenja, ne u cijelosti, već oni dijelovi koji su u tom trenutku bili bitni. Tajanstvene ljestve što ih je vidio u snu bile su one iste što ih je Isus spomenuo u svom razgovoru s Natanaelom. On je rekao: '... vidjet ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim.' (Ivan 1:51) Sve do trenutka čovjekove pobune protiv Božje vladavine čovjek je nesmetano održavao vezu s Bogom. Međutim, Adamov i Evin grijeh je rastavio Nebo od Zemlje, tako da čovjek ne može održavati zajednicu sa svojim Tvorcem. Ipak, svijet nije prepušten samoći i bespomoćnosti. Ljestve predstavljaju Isusa koji je određen kao način komuniciranja.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 184.*

b. Opiši vezu koju je Kristovo posredništvo uspostavilo. Rimljanima 3:23–26; Hebrejima 1:14.

Rimljanima 3:23 Jer svi sagriješite te su lišeni slave Božje, Rimljanima 3:24 no opravdani su besplatno njegovom milošću kroz otkupljenje što je u Kristu Isusu. Rimljanima 3:25 Njega je Bog izložio da bude pomirilište po vjeri u krv njegovu da bi, strpljivošću Božjom, pokazao pravednost svoju zbog otpuštenja prethodno počinjenih grijeha. Rimljanima 3:26 i da bi pokazao pravednost svoju u sadašnje vrijeme; da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove.

Hebrejima 1:14 Nisu li svi oni službujući duhovi, poslani za službu radi onih koji imaju baštiniti spasenje?

„Odmetnuvši se, čovjek se odvojio od Boga; Zemlja je bila odsječena od Neba. Preko provalije, koja ih je razdvajala, nije moglo biti zajednice. Ali, preko Krista Zemlja je ponovno povezana s Nebom. Svojim zaslugama, Krist je premostio provaliju koju je grijeh načinio, tako da anđeoski pomoćnici mogu održavati vezu s ljudima. Krist je povezao grešnog čovjeka, slabog i bespomoćnog, s Izvorom beskrajne sile.“ — *Put Kristu, str. 20.*

„Božje srce čezne za svojom djecom na Zemlji ljubavlju koja je jača od smrti. Dajući svoga Sina, On nam je u tom jednom daru darovao cijelo Nebo. Spasiteljev život i smrt i posredovanje, služba anđela, molitve Duha, i iznad svega, djelovanje Oca preko svih, neprekidno sudjelovanje nebeskih bića sve je to stavljeno u službu čovjekovog otkupljenja.“ — *Put Kristu, str. 21.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 10. srpnja

1. Usporedi stanje čovječanstva prije i nakon pada u grijeh.
2. Što je čovjek učinio nakon pada i zašto?
3. Koji je bio jedini odgovor na problem grijeha?
4. Objasni značenje predivnog simbola koji je Jakov dobio u svom snu.
5. Koja sredstva Bog koristi za komunikaciju s ljudima?

Pokajanje

STIH ZA UPAMTITI: „Pokajite se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši.“ (Djela 3:19).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 3. poglavlje, str. 23–35.*

„Bog neće odbaciti one koji su navedeni na grijeh, a koji su mu se vratili i istinski se pokajali.“ — Patrijarsi i proroci, str. 202, 203.

1. ŽALOST ZBOG GRIJEHA

Nedjelja, 12. srpnja

a. Koji je dokaz istinskog pokajanja zahtijevao Ivan Krstitelj? Luka 3:7–14.

Luka 3:7 Govoraše dakle mnoštvu koje je izlazilo da ih on krsti: »Porodi zmijski, tko li vas naputi da pobjegnute od gnjeva što dolazi?« Luka 3:8 Urodite dakle plodovima dostojnim pokajanja! I nemojte početi govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog može iz ovoga kamenja podići djecu Abrahamu. Luka 3:9 A već je i sjekira na korijen stablima položena; svako se dakle stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe i u oganj baca.« Luka 3:10 I pitaše ga mnoštvo govoreći: »Što dakle da učinimo?« Luka 3:11 A on im, odgovorivši, reče: »Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. I tko ima hrane, neka isto tako čini.« Luka 3:12 A dođoše se krstiti i carinici pa mu rekoše: »Učitelju, što da učinimo?« Luka 3:13 A on im reče: »Ne tražite više nego što vam je određeno.« Luka 3:14 A pitahu ga i vojnici govoreći: »A mi, što da učinimo?« I reče im: »Nikomu ne činite nasilja i nikoga lažno nemojte optužiti i budite zadovoljni svojom plaćom.«

„U pokajanje je uključena žalost zbog grijeha i odvajanje od njega. Mi nećemo odbaciti grijeh ako ne uvidimo njegovu pokvarenost; sve dok se naše srce ne odrekne njega, neće biti nikakve stvarne promjene u našem životu.“ — *Put Kristu, str. 23.*

b. Što treba znati o istinskom pokajanju koje mijenja srce i život? 2. Korinćanima 7:9, 10.

2. Korinćanima 7:9 Sada se radujem, ne što ste se ožalostili, nego što ste se ožalostili na pokajanje. Jer ožalostili ste se po Bogu, tako da od nas ni u čemu niste štetovali. 2. Korinćanima 7:10 Jer žalost po Bogu rađa pokajanjem na spasenje, a to nije za žaljenje. No žalost svijeta rađa smrću.

„Prava žalost zbog grijeha rezultat je djelovanja Svetoga Duha. Duh otkriva nezahvalnost srca koje je omalovažavalo i žalostilo Spasitelja i u skrušenosti nas dovodi podnožju križa. Svakim grijehom iznova ranjavamo Isusa, i kad pogledamo na Njega koga smo proboli, plaćemo zbog grijeha koji su Mu nanijeli patnje. Takvo plakanje povest će nas k odbacivanju grijeha.“ — *Želja vjekova, str. 300.*

„Ali, kada se srce pokori utjecaju Božjega Duha, savjest se budi, i grešnik razaznaje ponešto od dubine i svetosti Božjeg svetog zakona, koji je temelj njegove vladavine i na nebu i na Zemlji.“ — *Put Kristu, str. 24.*

a. Koju je molbu David uputio kada je shvatio težinu svoje krivnje? Psalam 51:1–4.

Psalam 51:1 Zborovođi. Psalam Davidov. Kad prorok Natan dođe k njemu nakon što je ušao k Batšebi. Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svojemu; po mnoštvu svojih smilovanja izbriši prijestupe moje! Psalam 51:2 Operi me svega od bezakonja mogega, i od grijeha me mojeg očisti! Psalam 51:3 Jer prijestupe svoje ja priznajem, i grijeh moj preda mnom je svagda. Psalam 51:4 Tebi, samomu tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo u očima tvojim: pravedan ćeš biti kada progovoriš, čist kada presudiš.

„Davidova molitva nakon pada pokazuje kako izgleda prava žalost zbog grijeha. Njegovo je pokajanje bilo iskreno i duboko. U molitvi nije ulagao napor da umanjí svoju krivicu; nije izražavao želju da izbjegne kaznu koja mu je prijetila. David je uvidio veličinu svoga prijestupa; shvatio je da je ukaljao svoju dušu; gnušao se svoga grijeha. Nije se molio samo za oprostjenje, već za očišćenje srca. Čeznuo je za radošću svetosti — za obnavljanjem sklada i zajednice s Bogom.” — *Put Kristu, str. 24, 25.*

b. Na što je Davida njegovo istinsko pokajanje potaknulo da traži? Psalam 51:10–13.

Psalam 51:10 Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Psalam 51:11 Ne odbaci me od lica svojega, i Duha svoga Svetoga ne uzmi od mene! Psalam 51:12 Vрати mi radost spasenja svojega i podupri me duhom voljnim! Psalam 51:13 Učit ću prijestupnike putima tvojim i grješnici tebi će se obratiti.

„‘Stvori u meni čisto srce.’ To je ispravan početak, sam temelj kršćanskog karaktera; jer iz srca proizlazi život. Kad bi svi, propovjednici i narod, pazili da njihova srca budu ispravna pred Bogom, vidjeli bismo mnogo veće rezultate uloženog rada. Što je važnije i odgovornije tvoje djelo, to je veća potreba da imaš čisto srce. Potrebna milost je osigurana, i sila Svetoga Duha djelovat će zajedno sa svakim tvojim naporom u tom smjeru. Kad bi svako Božje dijete revno i ustrajno tražilo Njega, došlo bi do većeg rasta u blagodati. Svađe bi prestale; vjernici bi bili jednog srca i jednog uma; čistoća i ljubav prevladavale bi u crkvama. Promatrajući, bivamo promijenjeni. Što više promišljaš Kristov karakter, to ćeš više biti sličan Njegovoj slici. Dođi Isusu takav kakav jesi, i On će te primiti i staviti novu pjesmu u tvoja usta, pjesmu hvale Bogu.” — *Sluge evanđelja, str. 451, 452.*

c. Što Biblija uči o pokajanju i potpunom predanju Kristu? Rimljanima 2:4; Djela 3:19; 5:31.

Rimljanima 2:4 Ili prezireš bogatstvo njegove dobrostivosti i uzdržljivosti i strpljivosti ne znajući da te dobrostivost Božja vodi k pokajanju?

Djela 3:19 Pokajte se dakle i obratite da vam se izbrišu grijesi, da bi od lica Gospodinova došla vremena okrijepe. Djela 5:31 Njega Bog uzvisi desnicom svojom za Začetnika i Spasitelja, da Izraelu dadne pokajanje i oprostjenje grijeha.

„Mi se ne možemo pokajati bez Kristovog Duha koji budi našu savjest kao što ni oprostjenje ne možemo dobiti bez Krista.

Krist je izvor svake dobre pobude. On jedini može u srce usaditi neprijateljstvo prema grijehu. Svaka želja za istinom i čistoćom, svako osvjedočenje u našu vlastitu grešnost, dokaz je da njegov Duh djeluje na naša srca.” — *Put Kristu, str. 26.*

a. Kakvo je bilo pokajanje Ezava, faraona i Jude kad su uvidjeli posljedice svog grijeha? Hebrejima 12:16, 17; Izlazak 12:30–32; 14:3–5; Matej 27:3–5.

Hebrejima 12:16 da tko ne postane bludnik ili svjetovnjak kao Ezav, koji za jedan obrok proda svoje prvorodstvo. Hebrejima 12:17 Ta znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, bio odbačen jer nije našao mjesta pokajanju, premda ga je sa suzama zatražio.

Izlazak 12:30 I usta noću faraon, on i sve slugе njegove i svi Egipćani; i nastade velik jauk u Egiptu jer ne bijaše kuće u kojoj nije bilo mrtvaca. Izlazak 12:31 I pozove on noću Mojsija i Arona te reče: »Dižite se, odlazite isred puka mojega, i vi i sinovi Izraelovi! Ta idite, služite Gospodukao što ste govorili! Izlazak 12:32 Uzmite i svoju sitnu i svoju krupnu stoku, kako ste govorili, i idite pa i mene blagoslovite!« Izlazak 14:3 Jer faraon će reći za sinove Izraelove: 'Oni su zalutali u zemlji, zatvorila ih pustinja.' Izlazak 14:4 Tako ću otvrdnuti srce faraonu te će poći u potjeru za njima; i proslavit ću se nad faraonom i nad svom vojskom njegovom, kako bi spoznali Egipćani da sam ja Gospod.« I oni tako učiniše. Izlazak 14:5 I kad kralju egipatskomu dojavīše da je puk pobjegao, srce se faraona i slugu njegovih okrenulo protiv puka te rekoše: »Što smo to učinili? Ta pustili smo Izraela iz robovanja njegova!«

„Oni žale što su griješili i čak se prividno mijenjaju samo zato što se boje da će zbog svojih zlih djela morati trpiti. Ali to nije pokajanje u biblijskom smislu te riječi. Oni se žale na patnje umjesto na grijeh. Takva je bila i Ezavova bol kad je shvatio da je zauvijek izgubio prvorodstvo. (...) Juda Iskariot je uzviknuo, nakon što je izdao svoga Gospoda: 'Ja sagriješih što izdadoh krv pravu!' (Matej 27:4)

Priznanje se otelo njegovoj grešnoj duši pod nepodnošljivim pritiskom svijesti o krivici i u strašnom iščekivanju osude. Posljedice koje su mu prijetile, ispunjavale su ga užasom, ali, u njegovoj duši nije bilo duboke žalosti koja slama srce, nije žalio što je izdao neokaljanog Božjeg Sina i što se odrekao Sveca Izraelova. Dok je podnosio Božje kazne, faraon je priznavao svoj grijeh da bi izbjegao dalje kažnjavanje, ali je nastavljao prkositi Nebu čim bi zla bila zaustavljena. Svi su ovi jadikovali zbog posljedica grijeha, ali ih nije obuzimala žalost zbog samog grijeha.” — *Put Kristu*, str. 23, 24.

„Bog je faraonu dao najupečatljivije dokaze o božanskoj sili, ali monarh je tvrdoglavo odbacivao upozorenja svjetlosti. Svaki prikaz beskonačne mudrosti koji je on odbio, učinio ga je još odlučnijim u njegovoj pobuni. Sjeme pobune što ga je posijao kad je odbio prvo čudo donijelo je plodove.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 268.

B. Što se događa kada se grešnik ne pokaje i odgađa pokajanje za kasnije? Ivan 12:35, 36; Hebrejima 3:12–15.

Ivan 12:35 Isus im nato reče: »Još je malo vremena svjetlo s vama. Hodite dok imate svjetlo da vas tama ne obuzme; i tko hodi u tami, ne zna kamo ide. Ivan 12:36 Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo da postanete sinovi svjetla.« To Isus izgovori pa se, otišavši, sakrije od njih.

„Kršćani po imenu, koji u posljednji strašan sukob uđu nespremni, u svom će očaju priznati svoje grijehe riječima velike tjeskobe, dok će se bezbožnici radovati njihovoj muci. Ta priznanja slična su priznanjima Ezava i Jude. Oni koji ih čine plaću zbog posljedica prijestupa, a ne zbog svoje krivice. Ne osjećaju nikakvo istinsko kajanje ni odvratnost prema grijehu. Priznaju svoj grijeh iz straha od kazne, ali - kao faraon nekada - opet bi se protivili Nebu kad bi kazne bile povučene.” — *Velika borba* str. 620, 621.

a. Koja je razlika između farizeja i carinika u Kristovoj prisposobi? Luka 18:10–13.

Luka 18:10 »Dva čovjeka uzadoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, a drugi carinik. Luka 18:11 Farizej stade te je ovako molio u sebi: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili kao i taj carinik. Luka 18:12 Postim dvaput tjedno, dajem desetinu od svega što steknem.' Luka 18:13 A carinik, stojeći izdaleka, ne htijaše ni oči k nebu podignuti, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milosrdan budi meni grješniku!'

„U priči o farizeju i cariniku, samouvjerena molitva: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi', stoji u oštroj suprotnosti s pokajnikovom molitvom: 'Bože, smiluj se meni grješniku!' (Luka 18:11, 13) Na taj način Krist je ukorio licemjerstvo Hebreja.” — *Želja vjekova*, str. 495.

b. Što je Isus rekao o rezultatu carinikove molitve? Luka 18:14.

Luka 18:14 Kažem vam, ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Jer svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

„Jadni carinik, koji se molio: 'Bože, milostiv budi meni grješnome!' (Luka 18:13), smatrao je sebe veoma pokvarenim čovjekom, a i drugi su ga gledali istim očima; ali on je osjetio svoju potrebu, i sa svojim teretom krivice i srama došao pred Boga, tražeći njegovu milost. On je otvorio svoje srce milostivom utjecaju Božjega Duha da ga oslobodi sile grijeha. Farizejeva hvalisava, samodopadna molitva pokazivala je da je njegovo srce zatvoreno utjecaju Svetoga Duha. Udaljivši se od Boga, nije ni osjećao svoju pokvarenost koja je bila u potpunoj suprotnosti sa savršenstvom božanske svetosti. Nije osjećao nikakve potrebe, i nije ništa ni primio.” — *Put Kristu*, str. 30, 31.

c. Koji je opasni stav Isus želio ispraviti iznoseći ovu prisposobu? Luka 18:9; 2. Korinćanima 10:12; Izreke 16:18.

Luka 18:9 A nekima koji su se pouzdavali u sebe da su pravednici, a druge prezirali, reče i ovu prisposobu:

2. Korinćanima 10:12 Ne usuđujemo se naime izjednačiti ili usporediti s nekima koji sami sebe preporučuju. Ali ti koji sami sebe među sobom mjere i sami se sobom uspoređuju nisu razumni.

Izreke 16:18 Pred slomom ide ponos i pred padom duh uznositi.

„Farizejeva vjera nije dopirala do srca. On nije ni težio postati sličan Bogu po karakteru, da mu srce bude puno ljubavi i milosti. Zadovoljio se vjerom koja se odnosila samo na vidljiva djela. Njegova pravednost bila je samo njegova — plod njegovih djela — i cijenila se po ljudskim mjerilima.

Svatko tko sebe smatra pravednikom, počinje prezirati ostale. Kao što je sebe uspoređivao s drugim ljudima, farizej je i sve ostale uspoređivao sa sobom. Svoju pravednost ocjenjivao je po njihovoj, i što su oni ispadali gori, to je on izgledao bolji. Njegova samopravednost navodila ga je da optužuje druge. 'Druge ljude' on proglašava prijestupnicima Božjeg zakona. Time je pokazao duh samog Sotone, koji je tužitelj braće. Ljudi nadahnuti takvim duhom ne mogu uspostaviti zajedništvo s Bogom, ne mogu razgovarati s Njim.” — *Kristove priče*, str. 151.

5. NE OTVRDNI SVOJE SRCE

a. Koja je opasnost ignoriranja osvjedočenja ili odgađanja odgovora? 2. Korinćanima 6:2; Hebrejima 3:7, 8; Luka 12:20, 21.

2. Korinćanima 6:2 Jer on govori: U vrijeme prihvatljivo uslišah te i u dan spasenja pomogoh ti. Evo, sad je vrijeme pogodno! Evo, sad je dan spasenja!

Hebrejima 3:7 Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas, ako glas mu čujete, Hebrejima 3:8 ne otvrdnajte srca svoja kao u onoj pobuni, kao u dan iskušenja u pustinji,

Luka 12:20 No Bog mu reče: 'Bezumniče! Još ove će se noći duša tvoja tražiti od tebe! A što si priprazio, čije će biti?' Luka 12:21 Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.«

„Mnogi umiruju probuđenu savjest mislju da se mogu vratiti sa svog zlog puta kad god to zažele; da se mogu igrati s pozivima milosti, a ipak ostati trajno osjetljivi prema njihovom utjecaju. Oni misle, iako su prkosili Duhu milosti, iako su svoj utjecaj stavili u Sotoninu službu, da će ipak moći promijeniti smjer svog života u času strašne krize. Ali, to nije tako lako učiniti. Iskustva i odgoj u toku cijelog života tako su temeljito formirali karakter da tada samo rijetki požele biti slični Isusu.” — *Put Kristu, str. 33, 34.*

b. Što trebamo učiniti kada shvatimo da naše srce i život nisu u skladu s Bogom? Psalam 139:23, 24; 51:10.

Psalam 139:23 Pronikni me, Bože, i upoznaj mi srce; ispitaj me i upoznaj misli moje; Psalam 139:24 i vidi ima li u meni kakva zla puta, i povedi me putem vječnim! Psalam 51:10 Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!

„Proučavajte Božju Riječ uz molitvu. Ta Riječ vam iznosi, u Božjem zakonu i u Kristovom životu, velika načela svetosti, bez kojih 'nitko neće vidjeti Gospoda'. (Hebrejima 12:14) Ona osvjedočava u grijeh; ona jasno otkriva put spasenja. Poslušajte je kao Božji glas koji govori vašoj duši.” — *Put Kristu, str. 35.*

„Mi smo bili veliki grešnici, ali Krist je umro da bi nama moglo biti oprošteno. Bilo je dovoljno da svom Ocu u našu korist iznese zasluge svoje žrtve. Oni kojima je najviše oprostio, ljubiti će ga najviše, i stajat će najbliže njegovu prijestolju da ga slave zbog njegove velike ljubavi i neizmjerne žrtve. Upravo onda kada najpotpunije shvatimo Božju ljubav, najbolje uviđamo i zloćudnost grijeha. Kada vidimo duljinu ljestava koje su nam spuštene, kada makar donekle shvatimo veličinu žrtve koju je Krist dao radi nas, tada će nježnost i skrušenost omekšati i naše srce.” — *Put Kristu, str. 36.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Koji divan dar Bog daje kako bismo mogli primiti milost neba?
2. Zašto se ne možemo istinski pokajati sami od sebe? ?
3. Što je nedostajalo u pokajanju Ezava, faraona i Jude?
4. Zašto je Isus ispričao prispodobu o farizeju i cariniku?
5. Koji je najvažniji korak koji dovodi čovjeka u blisko zajedništvo s Bogom?

Priznanje

STIH ZA UPAMTITI: „Tko krije svoje grijehе, nema blagoslova; tko ih priznaje i ostavlja, dobit će oproštenje.” (Izreke 28:13).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 4. poglavlje, str. 37–41.*

„Priznanje, poteklo iz dubine duše, naći će svoj put do Boga punog beskrajne samilosti.” — *Put Kristu, str. 38.*

1. BOŽJA MILOST

Nedjelja, 19. srpnja

a. Što trebamo učiniti kada postanemo svjesni svog grijehа? Izreke 28:13; Jakov 5:16.

Izreke 28:13 Tko krije svoje prijestupke, neće imati uspjehа, а tko ih priznaje i ostavlja, zadobit će milosrđe.

Jakovljeva 5:16 Ispovijedajte jedni drugima svoje prijestupke i molite jedni za druge da budete iscijeljeni. Mnogo može djelotvorna molitva pravednika.

„Uvjeti za dobivanje Božje milosti su jednostavni, pravedni i razumni. Gospod ne zahtijeva od nas da se izlažemo mukama da bismo dobili oproštenje grijehа. Ne moramo odlaziti na duga i zamorna hodočašća, ili obavljati mučne pokore da bismo svoju dušu preporučili nebeskom Bogu ili okajali svoje prijestupe, nego onaj koji priznaje i ostavlja svoj grijeh dobiva milost.” — *Put Kristu, str. 37.*

b. Kakav stav ovo zahtijeva od nas? Izreke 15:33; 19:23; Psalam 34:18.

Izreke 15:33 Strah je Gospodnji pouka mudrosti, а prije slave dolazi poniznost. Izreke 19:23 Strah Gospodnji vodi u život, i tko ga ima, boravit će sit; zlo ga pohoditi neće.

Psalam 34:18 Blizu je Gospod onima koji su slomljena srca, i spasava one koji su duha skrušena.

„Oni koji nisu ponizili svoju dušu pred Bogom priznanjem svoje krivice, nisu ispunili ni prvi uvjet da budu primljeni. Ako se nismo istinski i neopozivo pokajali, ako u dubokoj poniznosti duše i skrušenosti srca nismo priznali svoje grijehе, grozeći se svoga bezakonja, mi nikada nismo stvarno tražili oproštenje grijehа; а ako nikada nismo tražili, nismo nikada ni dobili mir s Bogom. Jedini razlog što nismo primili oproštenje prošlih grijehа je našа nespремnost da ponizimo svoje srce i ispunimo uvjete Riječi istine. O tome su nam date izričite upute. Priznanje grijehа, bilo javnih ili tajnih, mora biti dato od srca i jasno izraženo.” — *Put Kristu, str. 37, 38.*

a. Kada uvrijedimo nekoga, koga smo još uvrijedili? Psalam 51:4.

Psalam 51:4 Tebi, samomu tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo u očima tvojim: pravedan ćeš biti kada progovoriš, čist kada presудиš.

„Apostol kaže: ‘Ispovijedajte, dakle, jedan drugome grijehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate.’ (Jakov 5:16) Priznajte svoje grijehe Bogu, koji vam jedini može oprostiti, a svoje pogreške jedan drugome. Ako ste uvrijedili svoga prijatelja ili susjeda, trebate priznati svoju krivicu, a njegova je dužnost da vam od srca oprost. Zatim trebate potražiti oprost i od Boga, jer je brat koga ste povrijedili Božje vlasništvo, te ste ranjavajući njega zgriješili i njegovom Stvoritelju i Otkupitelju.” — *Put Kristu*, str. 37.

b. Zašto moramo oprostiti drugima? Matej 6:14, 15; Efežanima 4:32.

Matej 6:14 Jer ako vi oprostite ljudima prijestupe njihove, oprostit će i vama Otac vaš nebeski. Matej 6:15 Ako li ne oprostite ljudima prijestupe njihove, ni Otac vaš neće oprostiti prijestupe vaše.«

Efežanima 4:32 I budite jedni drugima dobrotivi, samilosni, opraštajući jedni drugima kao što i Bog u Kristu oprost vama.

„Tko nije spreman oprostiti, zatvara jedini dotok kroz koji i sam može primiti milost od Boga. Ne smijemo ni pomisliti da imamo pravo uskratiti oprost onima koji su nas povrijedili zato što nam nisu priznali svoju krivnju. Bez sumnje, njihova je dužnost poniziti srca u pokajanju i priznanju, ali mi moramo pokazati sažaljiv duh prema onima koji su se ogriješili o nas, bez obzira na to jesu li nam priznali svoje pogreške. Koliko god da su nas bolno ranili, ne smijemo tugovati i sažalijevati sami sebe zbog uvreda koje su nam nanesene. Kao što očekujemo da Bog nama oprosti uvrede koje smo Mu nanijeli, i mi moramo oprostiti svima koji su nam učinili neko zlo.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 113, 114.

c. Što bi nas trebalo poučiti našoj dužnosti prema čovječanstvu? 1. Petrova 4:8; Rimljanima 13:8.

1. Petrova 4:8 A prije svega, imajte žarku ljubav jedni prema drugima, jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha.

Rimljanima 13:8 Nikomu ništa ne dugujete, osim da ljubite jedni druge. Jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon.

„Neka Krist, božanski Život, boravi u vama i preko vas otkriva nebesku ljubav koja će uliti nadu onima koji su je izgubili i donijeti nebeski mir srcu što ga je ranio grijeh. Kad dolazimo k Bogu, već na pragu nam se postavlja uvjet da, primajući Njegovu milost, moramo pristati pokazati Njegovo milosrđe prema drugima.” — *Ibid.*, str. 114, 115.

„Naš je najveći grijeh nečovječnost čovjeka prema čovjeku. Mnogi su uvjereni da predstavljaju Božju pravdu, dok sasvim zaboravljaju predstaviti Njegovu nježnost i veličinu Njegove ljubavi. Često su duše prema kojima se ovi drže namršteno i neumoljivo na udaru kušnji. Sotona vodi borbu s ovim dušama, koje zbog grubih, bezosjećajnih riječi postaju razočarane i padaju kao plijen kušaču.” — *Zdravlje i sreća*, str. 163.

a. Koji grijesi trebaju biti javno priznati, a koji se priznaju samo Bogu? Psalam 32:5; Matej 5:23, 24.

Psalam 32:5 Grijeh svoj tebi obznanih i bezakonje svoje nisam krio. Rekoh: »Priznat ću Gospodu prijestupe svoje«, i ti oprosti bezakonje grijeha mogega. Sela

Matej 5:23 Ako dakle prinosiš svoj dar na žrtvenik i ondje se sjetiš da brat tvoj ima nešto protiv tebe, Matej 5:24 ostavi svoj dar ondje pred žrtvenikom pa idi; najprije se izmiri s bratom svojim, a onda dođi i prinosi svoj dar.

„Pravo priznanje je uvijek izričito i odnosi se na određene grijehe. Oni su ponekad takve prirode da se mogu priznati samo Bogu; ili su to zla djela koja se moraju priznati onima koji su zbog njih pretrpjeli štetu; ili mogu to biti javni grijesi koji se moraju javno priznati. Ali, sva priznanja moraju biti jasna i potpuna, moramo priznati upravo one grijehe za koje smo krivi.” — *Put Kristu, str. 38.*

„Grijehe osobnog karaktera treba priznati Kristu, jedinom posredniku između Boga i ljudi. (...) Svaki grijeh predstavlja uvredu nanесenu Bogu i mora Mu se priznati preko Krista. Svaki javno učinjeni grijeh treba javno i priznati.” — *Sluge evanđelja, str. 216.*

b. Koja je svrha istinskog priznanja? 1. Samuelova 12:19.

1. Samuelova 12:19 Stoga sav puk reče Samuelu: »Pomoli se za sluge svoje Gospodu, Bogu svojemu, da ne pomremo, jer svim svojim grijesima pridodasmo zlo išćući sebi kralja.«

„U Samuelove dane Izraelci su odlutali od Boga. Trpjeli su posljedice grijeha zato što su izgubili svoju vjeru u Boga, izgubili svoju sposobnost da vide njegovu silu i mudrost u upravljanju narodom, izgubili povjerenje u njegovu sposobnost da brani i obrani svoje djelo. Odbacili su velikog Vladara svemira i zaželjeli da imaju isti oblik vladavine kao i okolni narodi. Prije nego što su stekli mir, dali su ovo određeno priznanje: ‘Dodasmo k svim grijesima svojim zlo išćući sebi cara!’ (1. Samuelova 12:19) Morali su priznati upravo onaj grijeh za koji su bili krivi.” — *Put Kristu, str. 38, 39.*

c. Koje bi praktično djelo trebalo uslijediti nakon priznanja? Izaija 1:16, 17; Ezekiel 33:15.

Izaija 1:16 Operite se, očistite se; uklonite zloću svojih djela ispred mojih očiju, prestanite zlo činiti. Izaija 1:17 Naučite činiti dobro; tražite pravdu, pomognite potlačena, pribavite pravo sirotu, obranite udovicu.«

Ezekiel 33:15 ako zlotvor vrati zalog, nadoknadi oteto te stane hoditi po odredbama života ne čineći bezakonje, zacijelo će živjeti, neće umrijeti.

„Bog ne može primiti priznanje bez iskrenog pokajanja i popravljanja. Moraju se vidjeti odlučne promjene u životu; sve što vrijeđa Boga mora biti odbačeno. To će biti posljedica istinske žalosti zbog grijeha.” — *Put Kristu, str. 39.*

„Svaka obraćena duša, kao i Zakej, objavit će ulazak Krista u svoje srce time što će napustiti nepravdične postupke koji su obilježavali njezin život. Kao i starješina carinički, takav će pružiti dokaz svoje iskrenosti time što će nadoknaditi nanесenu štetu.” — *Želja vjekova, str. 556.*

a. Kada je Bog pitao Adama i Evu o njihovom grijehu, kako su oni implicirali da to zapravo nije njihova krivnja? Postanak 3:12, 13.

Postanak 3:12 Adam pak reče: »Žena koju si mi dao da bude uza me, ona mi dade s drveta te jedoh.« Postanak 3:13 Tada Gospod, Bog, reče ženi: »Što si to učinila?« A žena reče: »Zmija me prevarila pa sam jela.«

„Adam nije mogao poreći ni izgovoriti se za svoj grijeh, i umjesto da pokaže kajanje, on je pokušao krivicu prebaciti na svoju ženu, a time i na samog Boga: 'Žena koju si stavio uza me – ona mi je dala sa stabla, pa sam jeo.'“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 57.

„Nakon što su jeli od zabranjenoga ploda, Adama i Evu je ispunio osjećaj srama i užasa. Isprva su razmišljali samo o tome kako da opravdaju svoj grijeh i izbjegnu smrtnu kaznu koje su se užasavali. Kad ih je Gospod ispitivao o njihovu grijehu, Adam je odgovorio, prebacujući krivicu djelomično na Boga a djelomično na svoju družicu: 'Žena koju si udružio sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh!' Žena je prenijela krivicu na zmiju, govoreći: 'Zmija me prevari, te jedoh!' (Postanak 3:12, 13) Zašto si načinio zmiju? Zašto si dopustio da uđe u Eden? Ova su pitanja bila uključena u njezino ispričavanje zbog učinjenog grijeha, čineći Boga odgovornim za njihov pad.“ — *Put Kristu*, str. 40.

B. Zašto samoopravdanje čini priznanje neučinkovitim? Job 9:20; Luka 16:15.

Job 9:20 Da sam i pravedan, moja bi me usta osudila; da reknem: 'Ja sam neporočan', ipak bi mi krivnju dokazala.

Luka 16:15 I reče im: »Vi ste oni koji se prave pravednima pred ljudima, no Bog poznaje srca vaša. Jer što je među ljudima uzvišeno, pred Bogom je gnusoba.

„Duh samoopravdavanja potječe od oca laži i javljao se u svim sinovima i kćerima Adamovim. Ovakva priznanja nisu nadahnuta božanskim Duhom i Bog ih ne može prihvatiti. Pravo pokajanje navodi čovjeka da sam ponese svoju krivicu i da je prizna bez varanja ili licemjerstva.“ — *Put Kristu*, str. 40.

„Ne pokušavajmo umanjiti svoju krivnju tražeći izliku za grijeh. Moramo prihvatiti Božju ocjenu grijeha, a ona je doista teška. Jedino nam Golgota može otkriti strahovitu odvratnost grijeha. Kad bismo morali sami nositi svoje krivnje, to bi nas slomilo. Međutim, Bezgrješni je zauzeo naše mjesto: iako nevin, ponio je naše nepravde. 'Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i pravedan: oprost će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravdnosti'. (1. Ivanova 1:9) Kakva veličanstvena istina — pravedan prema vlastitom Zakonu, a ipak opravdava sve koji vjeruju u Isusa! 'Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevju, nego uživa u pomilovanju?' (Mihej 7:18)“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 116.

a. Kako je apostol Pavao ponizno i konkretno priznao svoj grijeh? Djela 26:10, 11.

Djela 26:10 To sam i učinio u Jeruzalemu: ja sam i mnoge od svetih zatvorio u tamnice, pošto od velesvećenikâ primih ovlaštenje, i dao glas kad su ih ubijali. Djela 26:11 I po svim sinagogama, često mučeći ih, prisiljavao sam ih da hule i, prekomjerno bijesan na njih, progonio ih čak i u tuđe gradove.«

„Primjeri pravog pokajanja i poniznosti, zapisani u Božjoj Riječi, otkrivaju nam spremnost na priznanje bez ispričavanja za grijeh ili pokušaja samoopravdavanja. Pavao nije pokušavao zaštititi sebe; on slika svoj grijeh najtamnijim bojama, ne trudeći se umanjiti svoju krivicu.” — Put Kristu, str. 41.

b. Koju je izjavu apostol Pavao dao u 1. poslanici Timoteju? 1. Timoteju 1:15.

1. Timoteju 1:15 Vjerodostojna je ova riječ i svakog priznanja vrijedna: Krist Isus dođe na svijet spasiti grješnike, od kojih sam prvi ja.

„U sebi ne možemo vidjeti ništa osim slabosti, ništa što bi nas preporučilo Bogu, pa nam Sotona govori da su sva naša nastojanja beskorisna, jer ne možemo popraviti mane svojega karaktera. Kad pokušamo doći k Bogu, neprijatelj će došapnuti: Molitva ti nema nikakve svrhe. Zar se ne sjećaš da si učinio ono zlo djelo? Zar nisi zgriješio Bogu i radio protiv vlastite savjesti? Ali s pravom možemo odgovoriti neprijatelju da nas ‘krv njegova Sina, Isusa, čisti od svakoga grijeha’. (1. Ivanova 1:7) Kad osjetimo da smo grješni i da se ne možemo moliti, upravo je to trenutak za molitvu. Kad smo postićeni ili duboko ojađeni, ipak se moramo moliti i vjerovati. ‘Sigurna je riječ i zaslužuje punu vjeru: Krist Isus dođe na svijet da spasi grješnike. Od njih sam prvi ja.’ (1. Timoteju 1:15) Oprost (...) je dar koji se temelji na Kristovoj besprijeornoj pravednosti.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 115, 116.

c. Što nam je Bog obećao ako priznamo svoje grijehe? 1. Ivanova 1:9.

1. Ivanova 1:9 Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost grijehe i očisti nas od svake nepravde.

„Ponizno i slomljeno srce, ukroćeno istinskim pokajanjem, uvidjet će, iako nepotpuno, kolika je Božja ljubav i cijena Golgote; i kao što sin priznaje ljubljenom ocu, tako će i pravi pokajnik iznijeti sve svoje grijehe pred Boga. Stoji napisano: ‘Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprost grijehe naše, i očisti nas od svake nepravde!’ (1. Ivanova 1:9)” — *Put Kristu*, str. 41.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 24. srpnja

1. Kada vjerno priznajemo svoje grijehe Bogu, kakav je naš položaj pred Njim?
2. U kojim okolnostima neka priznanja trebaju biti upućena drugim ljudima i zašto?
3. Zašto je važno da priznanje bude konkretno?
4. Opiši opasnost samoopravdanja.
5. Koji je rezultat poniznog priznanja?

Dar prve subote

Subota, 1. kolovoza 2026.

Odjel za obrazovanje Generalne konferencije

„Odgajaj dijete u putu kojim treba ići; i kad ostari, neće odstupiti od njega“ (Izreke 22:6).

Živimo u svečanim vremenima. Usred sve sekularnijeg društva, odgovornost odgoja naše djece i mladih u strahu Gospodnjem postala je hitnija nego ikada. Kao roditelji, odgajatelji i članovi tijela Kristova, imamo svetu misiju pripremiti generaciju koja će moći braniti vjeru s čvrstoćom, poniznošću i uvjerenjem.

„Znanost pravog odgoja je istina, koja se mora tako duboko utisnuti u dušu da je ne može izbrisati zabluda koja posvuda vlada.“ — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 131.*

Zbog toga Odjel za obrazovanje Generalne konferencije marljivo radi na jačanju i širenju naših misionarskih škola diljem svijeta. Mnogi naši obrazovni centri nemaju odgovarajuću infrastrukturu, suvremene nastavne planove i materijale prilagođene duhovnoj realnosti naših učenika. Nadalje, nekoliko je zemalja zatražilo otvaranje novih obrazovnih institucija koje promiču ne samo akademsko znanje, nego i načela vječnog evanđelja.

Ovaj poseban dar će poslužiti u tri ključna područja:

1. Restrukturiranje postojećih misionarskih škola;
2. Osnivanje novih škola u regijama kojima je potreban pristup kršćanskom obrazovanju RPASD-a;
3. Unapređenje projekta prevođenja i prilagodbe obrazovnih materijala koje je razvila naša pedagoška grupa, kako bi služili i sekularnim i misionarskim školama na različitim jezicima i u različitim kulturnim kontekstima.

„Pravi odgoj je misionarska obuka. Svaki sin i kći Božji pozvani su biti misionari; pozvani smo na službu Bogu i svojim bližnjima; i priprema za tu službu treba biti cilj našeg odgoja.“ — *Zdravlje i sreća, str. 395.*

Stoga vas, draga braćo i sestre, pozivamo da svoje darove prinesete s velikodušnošću i misionarskom vizijom. Ulaganje u obrazovanje naše djece i mladih jest ulaganje u budućnost crkve, u navještanje evanđelja i u konačnu žetvu.

Neka Gospod umnoži vaš doprinos i ojača ovu važnu službu — i neka naše škole doista budu svjetla koja svijetle u tami, pripremajući vjernu generaciju za skori dolazak našega Spasitelja.

— Odjel za obrazovanje Generalne konferencije

Posvećenje

STIH ZA UPAMTITI: „Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim.” (Jeremija 29:13).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 5. poglavlje, str. 43–48.*

„Nama je nemoguće vlastitom snagom opstati u borbi, i sve što odvrća naš um od Boga, sve što vodi k samouzvišenju i ovisnosti o samome sebi, sigurno priprema put našem porazu. Svrha Biblije je usaditi u nas nepovjerenje u ljudsku silu i potaknuti povjerenje u božansku.” — Patrijarsi i proroci, str. 717.

1. BORBA PROTIV SAMOG SEBE

Nedjelja, 26. srpnja

a. **Kako je Pavao opisao kršćansku borbu i opremu potrebnu za nju? Efežanima 6:12–18.**

Efežanima 6:12 Jer nije nam boriti se protiv krvi i tijela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladara tame ovoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. Efežanima 6:13 Zbog toga uzmite svu bojnu opremu Božju, da se možete oprijeti u dan zli te se, izvršivši sve, održati. Efežanima 6:14 Držite se dakle! Opašite bokove svoje istinom i obucite oklop pravednosti. Efežanima 6:15 i obujte noge spremnošću za evanđelje mira. Efežanima 6:16 Povrh svega, uzmite štit vjere kojim ćete moći ugasiti sve goruće strijele Zloga. Efežanima 6:17 Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest riječ Božju. Efežanima 6:18 Svakovrsnom molitvom i prošnjom u svako doba molite u Duhu. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete,

„Sotona je napadao Krista svojim najžešćim i najlukavijim kušnjama, ali je u svakom napadu odbijen. Te su bitke vođene zbog nas; te pobjede omogućuju nam da i mi pobijedimo. Krist će dati snagu svima koji je traže. Sotona ne može nijednog čovjeka nadvladati bez njegova pristanka. Kušač nema vlast upravljati voljom i prisiliti dušu da griješi. On može mučiti, ali ne može okaljati. Može prouzročiti patnju, ali ne i oskvrnuti. Činjenica da ga je Krist pobijedio treba nadahnuti Kristove sljedbenike hrabrošću da se junački bore u borbi protiv grijeha i Sotone.” — *Velika borba* str. 510.

b. **Gdje Sotona pokušava steći potpunu vlast? Izreke 4:23.**

Izreke 4:23 Svom pomnjom čuvaj srce svoje, jer iz njega izvire život.

„Jer on je onakav kako u sebi misli.” (Izreke 23:7) Božanska milost mora obnoviti srce ili je uzalud tražiti čistoću života. Onaj koji pokušava izgraditi plemenit, pošten karakter nezavisno od Kristove milosti gradi kuću na pijesku. Ona će se sigurno srušiti tijekom žestokih oluja kušnji.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 460.

a. Čega se mora odreći onaj koji želi biti Kristov učenik? Luka 14:33; Matej 6:24.

Luka 14:33 Tako dakle nijedan od vas koji se ne odriče svega svojega imetka ne može biti moj učenik.

Matej 6:24 »Nitko ne može služiti dvojici gospodara; jer, ili će jednoga mrziti a drugoga ljubiti, ili će se jednoga držati a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.«

„Dajući sebe Bogu, mi moramo bezuvjetno odbaciti sve ono što bi nas moglo odvojiti od njega. Zato Spasitelj i kaže: 'Tako, dakle, svaki od vas koji se ne odrekne svega što ima ne može biti moj učenik.' (Luka 14:33) Moramo se odreći svega što bi naše srce moglo odvratiti od Boga. Mamon je idol mnogih. Ljubav prema novcu, želja za bogatstvom, zlatni je lanac koji ih veže uz Sotonu. Drugi obožavaju ugled i svjetovnu čast. Život ispunjen sebičnom dokolicom i neopterećen odgovornostima idol je trećih. Ali, ovi se ropski okovi moraju raskinuti. Ne možemo polovično pripadati Gospodu, a polovično svijetu. Mi nismo Božja djeca ako to nismo potpuno.” — *Put Kristu, str. 44.*

b. Koji božanski poziv Gospod upućuje svima koji žele obnovu srca i života? Izaija 1:18; Jeremija 29:13; Jakov 4:7–10.

Izaija 1:18 »Hajde sad da se pravdamo«, veli Gospod. »Ako su grijesi vaši kao grimiz, bit će bijeli kao snijeg; ako su crveni kao purpur, bit će kao vuna.

Jeremija 29:13 Jer ja znam namisli što sam ih ja s vama namislio,« riječ je Gospodnja, »namisli mira, a ne zla, da vam dadnem budućnost i nadu.

Jakovljeva 4:7 Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu, i pobjeći će od vas! Jakovljeva 4:8 Približite se Bogu, i On će se približiti vama! Očistite ruke, grješnici, i očistite srca, ljudi duše dvolike! Jakovljeva 4:9 Zažalite i protužite i zaplaćite! Smijeh vaš u jad neka se prometne i radost u žalost. Jakovljeva 4:10 Ponizite se pred Gospodinom, i uzvisit će vas!

„Božja vladavina nije utemeljena, kao što bi to Sotona htio prikazati, na slijepom pokoravanju, na nerazumnom ograničavanju. Ona se poziva na razum i savjest. (...) Bog ne utječe silom na volju svojih stvorenja. On ne može prihvatiti izraze poštovanja koji nisu dati dragovoljno i svjesno. Iznudena pokornost bi spriječila svaki pravi razvitak uma ili karaktera; načinila bi od čovjeka obični automat. To nije Stvoriteljeva namjera. On želi da čovjek, vrhunsko djelo njegove stvaralačke sile, dostigne najviši stupanj razvitka. On postavlja pred nas visinu blagoslova do koje želi da nas uzdigne svojom milošću. On nas poziva da mu se predamo da bi mogao izvršiti svoju volju u nama. Nama je prepušteno da odlučimo hoćemo li biti oslobođeni iz ropstva grijehu, da uživamo uzvišenu slobodu sinova Božjih.” — *Put Kristu, str. 43, 44.*

„Krist je bio objavljen kao Spasitelj ljudi. Ljudi se nisu trebali oslanjati na vlastita djela, na vlastitu pravednost ili na sebe na bilo koji način, nego na Jaganca Božjega koji odnosi grijehe svijeta. U Njemu je bio otkriven Posrednik kod Oca. Kroz Njega je upućen poziv: 'Dobro dakle, sudimo se!, tako govori Gospod. I ako su grijesi vaši crveni kao skerlet, postat će bijeli kao vuna!' Ovaj poziv odzvanja sve do nas danas. Neka ponos, samopoštovanje ili samopravednost nikoga ne spriječe da prizna svoje grijehe, kako bi se mogao pozvati na obećanje.” — *Fundamentals of Christian Education, str. 239.*

a. Na temelju čega Krist ima pravo odvesti svoju djecu u nebo? Kološanima 1:14; Hebrejima 7:25.

Kološanima 1:14 u kome imamo otkupljenje krvlju njegovom — oproštenje grijeha.

Hebrejima 7:25 Zato i može u potpunosti spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu kad svagda živi da se zauzima za njih.

„Usred užasnog mraka, prividno napušten od Boga, Krist je ispio do dna čašu ljudskog jada. U tim užasnim trenucima oslanjao se na dokaze o Očevom prihvaćanju koji su Mu dotada dani. Poznavao je karakter svog Oca; razumio je Njegovu pravdu, Njegovu milost i Njegovu veliku ljubav. Vjerom se oslanjao na Onoga koga je uvijek s radošću slušao. A kad se u potpunoj pokornosti predao Bogu, povukao se osjećaj gubitka Očeve naklonosti. Krist je vjerom izvojevao pobjedu.” — *Želja vjekova, str. 756.*

„Darujući Isusa, Bog je dao cijelo Nebo. S ljudske točke gledišta, takva je žrtva predstavljala nemilosrdno rasipanje. Po ljudskom razumijevanju, cjelokupan plan spasenja predstavlja rasipanje blagodati i sredstava. Posvuda se srećemo sa samoodricanjem i svesrdnom žrtvom. Nebeska vojska doista može sa čuđenjem promatrati ljudski rod koji ne želi biti uzdignut i obogaćen neograničenom ljubavlju izraženom u Kristu. Oni stvarno mogu uzviknuti: Čemu ovo veliko rasipništvo?

Međutim, otkupljenje za izgubljeni svijet trebalo je biti puno, obilno i cjelovito. Kristov dar bio je tako obilan da je stigao do svake duše koju je Bog stvorio. On se nije mogao tako ograničiti da ne prekorači broj onih koji će prihvatiti veliki Dar. Svi ljudi nisu spašeni, a ipak plan spasenja nije rasipništvo zato što on ne postiže sve što je njime velikodušno osigurano. Mora biti dovoljno, a i da pretekne.” — *Želja vjekova, str. 565,566.*

b. Što Isus zahtijeva od svih koji žele biti Njegova djeca i primiti Njegov Duh? Izreke 23:26.

Izreke 23:26 Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje paze na moje putove.

„[Isus] sa suosjećanjem i nježnošću čeka priznanja zabludjelih i njihovo pokajanje. On čezne za dokazom njihove zahvalnosti kao što majka očekuje osmijeh sa usana voljenog djeteta. Veliki Bog nas uči da Ga nazivamo svojim Ocem. On želi da mi shvatimo koliko Njegovo srce usrdno i s nježnošću čezne za nama u svim našim patnjama i iskušenjima.” — *Sluge evanđelja, str. 210.*

„A čega se mi odričemo kad sve damo? — Grijehom oskvrnutog srca koje Isus treba očistiti, oprati svojom krvlju i spasi svojom nenadmašnom ljubavlju! I opet ljudi misle da je teško svega se odreći! Stid me je slušati kad se o tome govori, stid me je o tome pisati.” — *Put Kristu, str. 46.*

a. Koja je bila iskrena želja apostola Pavla za vjernike? Rimljanima 12:1; 1. Solunjanima 5:23.

Rimljanima 12:1 Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božjim: prikažite tijela svoja kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu — kao svoje duhovno bogoslužje.

1. Solunjanima 5:23 A sâm Bog mira neka vas posvema posveti. I cijelo vaše biće — duh i duša i tijelo — neka se besprijeckorno sačuva o dolasku Gospodina našega Isusa Krista.

„Iako su te riječi upućene ondašnjim Izraelcima, one sadrže pouku i za Božji narod današnjeg vremena. Kad apostol poziva svoju braću da svoja tijela prinesu na ‘žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu’, on iznosi načela istinskog posvećenja. To nije samo teorija, osjećaj ili prazna riječ, već živo i stvarno načelo uneseno u svakodnevni život. Ono zahtijeva da naše navike u jelu, piću i oblačenju budu takve da nam osiguraju očuvanje tjelesnog, duševnog i moralnog zdravlja, da bismo mogli prinijeti Gospodu ‘žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu’, a ne žrtvu iskvarenu lošim navikama.” — *Biblijsko posvećenje*, str. 27, 28.

„Mi se trebamo predati službi Bogu i nastojati prinijeti što savršeniju žrtvu. Bog se neće zadovoljiti s manjim od onog najboljega što mi možemo ponuditi. Oni koji ga ljube cijelim srcem željet će mu posvetiti najbolji dio svog života te će neprekidno nastojati uskladiti sve sile svog bića sa zakonima koji će izgrađivati naše sposobnosti da činimo njegovu volju.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 352, 353.

b. Što je opterećivalo srca mnoštva kad su čuli Petrovu propovijed na dan Pedesetnice? Djela 2:37, 38.

Djela 2:37 A kad to čuše, potresoše se u srcu te rekoše Petru i ostalim apostolima: »Ljudi, braćo, što da učinimo?«Djela 2:38 A Petar im каза: »Pokajte se, i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga.

„Sada je mnoštvo čulo da učenici tvrde da je onaj kojeg su razapeli bio Božji Sin. Svećenici i starješine su drhtali. Narod je bio osvjedočen i obuzeo ga je strah: ‘Duboko se u srcu potresoše te rekoše Petru i ostalim apostolima: Braćo, sto da činimo?’ Među onima koji su slušali učenike bilo je pobožnih Židova, iskrenih u svojem vjerovanju. Sila koja je pratila govornikove riječi osvjedočila ih je da je Isus bio Mesija. (...)

Petar je osvjedočenim slušateljima obznanio činjenicu da su odbacili Krista zato što su ih svećenici i starješine prevarili; ako i dalje budu od tih ljudi očekivali savjet i čekali da oni prvi priznaju Krista, nikad Ga neće primiti. Ovi moćni ljudi, premda su tvrdili da su pobožni, težili su za zemaljskim bogatstvom i slavom. Nisu bili spremni doći Kristu da prime svjetlo.” — *Djela apostola*, str. 43, 44.

a. Što nam daje sigurnost da se možemo potpuno posvetiti Gospodu i odražavati Kristov lik? Filipljanima 2:12, 13.

Filipljanima 2:12 Tako, ljubljani moji, kao što uvijek poslušaste, ne samo kao za moje nazočnosti nego mnogo više sada, za moje nenazočnosti, sa strahom i trepetom radite oko svojega spasenja. Filipljanima 2:13 Jer Bog je taj koji iz svoje dobrohotnosti izvodi u vama i htijenje i djelovanje.

„Bog ne traži od vas da se bojite da On neće ispuniti svoja obećanja, da će se umoriti u svojem strpljenju ili da će Mu nedostajati sažaljenja! Trebali biste se, zapravo, bojati da vaša volja ne odbije pokornost Kristovoj volji, da vaše naslijeđene i stečene karakterne crte ne zavladaju vašim životom! 'Bog je, naime, onaj koji proizvodi u vama i htijenje i djelovanje da mu se možete svidjeti.' Trebali biste se bojati da se vaša stara narav ne ispriječi između vaše duše i vašeg velikog Učitelja; da samovolja ne pokvari uzvišenu namjeru koju Bog želi ostvariti preko vas; da se ne oslonite na svoju snagu, da ne izvučete svoju ruku iz Kristove, da ne pokušate hodati svojim životnim putem bez Njegove stalne prisutnosti!" — *Kristove priče, str. 161.*

B. Na koji način se održava postojana vjera i potpuno predanje pravim načelima? Galaćanima 2:20; Matej 16:24, 25.

Galaćanima 2:20 S Kristom sam razapet — živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni. A što sada živim u tijelu, živim vjerom u Sina Božjega koji me uzljubi i predade sama sebe za mene.

Matej 16:24 Tada reče Isus svojim učenicima: »Hoće li tko za mnom poći, neka se odrekne samoga sebe, i neka uzme svoj križ, i neka me slijedi. Matej 16:25 Jer tko god hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko god izgubi život svoj mene radi, naći će ga.

„Oni koji žele dobiti blagoslov posvećenja moraju prvo naučiti što znači samopožrtvovnost. Kristov križ je središnji stup o kojem ovisi 'obilato, sve obilatije breme vječne slave.' " — *Djela apostola, str. 560.*

„Vi ne možete promijeniti svoje srce, vi ne možete sami od sebe Bogu posvetiti osjećaje svoga srca; ali možete odlučiti, odabrati da mu služite! Možete mu predati svoju volju; tada će On djelovati u vama da hoćete i činite ono što je njemu ugodno. (...)

Ako se budete pravilno služili svojom voljom, može nastati potpuna promjena u vašem životu. Ako svoju volju pokorite Kristu, udružiti ćete se sa silom koja je iznad svih poglavarstava i vlasti. Imat ćete silu odozgor da ostanete postojani, i tako ćete stalnim pokoravanjem Bogu biti osposobljeni da živite novim životom, životom vjere." — *Put Kristu, str. 47, 48.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 31. srpnja

1. Što je potrebno za uspjeh u borbi protiv neprijatelja naših duša?
2. Koja je istinska borba za zadobivanje pobjede nad već poraženim protivnikom?
3. Što možemo naučiti iz Kristova dara za naše spasenje?
4. Koja je Božja namjera za vjernike, i tjelesno i duhovno?
5. Ako je naša volja u skladu s Božjom voljom, što će biti naše svakodnevno iskustvo?

Vjera i prihvaćanje

STIH ZA UPAMTITI: „Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa.” (Ezekiel 36:26).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 6. poglavlje, str. 49–55.*

„Vi ne možete okajati svoje grijehе iz prošlosti, ne možete promijeniti svoje srce, ne možete sebe učiniti svetima. Ali, Bog obećava da će sve to učiniti za vas preko Krista.” — *Put Kristu, str. 51.*

1. OPROST I MIR

Nedjelja, 2. kolovoza

a. Koje je Božje divno obećanje oprosta i mira? 1. Ivanova 1:9.

1. Ivanova 1:9 Ako priznajemo grijehе svoje, vjerman je i pravedan da nam oprosti grijehе i očisti nas od svake nepravde.

„Vidjet ćete da vam je život bio pun sebičnosti i grijehа. Čeznut ćete za oproštenjem, za očišćenjem, za oslobođenjem. Sklad s Bogom, sličnost njemu — što biste mogli učiniti da to postignete?

Vama je potreban mir — nebesko oproštenje i mir i ljubav u srcu. To se ne može kupiti novcem, postići razumom, do toga se ne može doći mudrošću; ne možete se nadati da ćete to ikada osigurati svojim vlastitim naporom. Ali, Bog vam to nudi kao dar, ‘bez novaca i bez plaće’ (Izaija 55:1). Sve je to vaše ako samo pružite ruku i uzmete.” — *Put Kristu, str. 49.*

b. Koje je još jedno važno obećanje koje će preobraziti cijelo biće u novog čovjeka da bi bio u skladu s Bogom? Ezekiel 36:26.

Ezekiel 36:26 I dat ću vam novo srce, i duh nov usadit ću u vas; i odstranit ću iz vašega tijela srce od kamena, i dat ću vam srce od mesa.

„Vi ste priznali svoje grijehе i u srcu odlučili da ih odbacite. Donijeli ste odluku da se predate Bogu. Pođite sada k njemu, molite ga da opere vaše grijehе i da vam da novo srce! Vjerujte tada da On to i čini zato što je tako obećao! To je učenje koje je Isus propovijedao dok je bio na Zemlji: mi moramo vjerovati da stvarno primamo dar koji nam je Bog obećao, i tada je on naš.” — *Put Kristu, str. 49, 50.*

a. Što je Isus zapovjedio uzetome kod Betsaide i koju pouku možemo izvući iz toga? Ivan 5:1–9.

Ivan 5:1 Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uzađe u Jeruzalem. Ivan 5:2 A u Jeruzalemu je kod Ovjih dveri kupalište, koje se hebrejski naziva Betesda, a ima pet trijemova. Ivan 5:3 U njima je ležalo veliko mnoštvo bolesnih, slijepih, hromih, uzetih, čekajući gibanje vode. Ivan 5:4 Jer anđeo bi u određeno vrijeme silazio u kupalište i uzburkavao vodu. Tko bi tada prvi ušao nakon uzburkavanja vode, bio bi zdrav ma kakvu bolest imao. Ivan 5:5 A bijaše ondje neki čovjek koji je bio bolestan trideset i osam godina. Ivan 5:6 Kad ga Isus opazi gdje leži te dozna da mu je tako već dugo vremena, reče mu: »Želiš li ozdraviti?« Ivan 5:7 Bolesnik mu odgovori: »Gospodine, nemam nikoga da me spusti u kupalište kad se voda uzburka, a dok ja dođem, drugi siđe prije mene.« Ivan 5:8 Reče mu Isus: »Ustani, uzmi svoju ležaljku i hodaj!« Ivan 5:9 I čovjek odmah ozdravi i uze svoju ležaljku i počeo hodati. A bijaše subota u onaj dan.

„Razmotrimo izvještaj o uzetome u Betsaidi. Jadni je paćenik bio bespomoćan; nije se služio svojim udovima oko trideset osam godina. Ipak mu je Isus naredio: 'Ustani, uzmi odar svoj i hodi!' (Ivan 5:8) Bolesnik je mogao reći: 'Gospode, ako me iscijeliš, poslušat ću Tvoje riječi!' Ali ne, on je vjerovao Kristovim riječima, vjerovao je da je već izliječen, i odmah je pokušao hodati; želio je hodati i, hodao je! Učinio je po Kristovoj riječi, i Bog mu je dao snagu. Bio je izliječen.” — *Put Kristu, str. 50.*

„Isus mu nije dao nikakvo obećanje o božanskoj pomoći. Čovjek je mogao zastati, posumnjati i tako izgubiti svoju jedinu priliku za ozdravljenje. Međutim, vjerovao je Kristovoj riječi i, postupajući po njoj, dobio snagu. Istom vjerom i mi možemo primiti duhovno iscjeljenje. Zbog grijeha odvojili smo se od života u Bogu. Naše su duše bolesne i oduzete. Sami ne možemo živjeti svetim životom više no što je nemoćan čovjek mogao hodati. Postoje mnogi koji shvaćaju svoju bespomoćnost i čeznu za takvim duhovnim životom koji će ih dovesti u sklad s Bogom; uzalud se trude da ga postignu. U očajanju oni viču: 'Jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?' (Rimljanima 7:24) Neka ovi ljudi bez nade koji se bore pogledaju gore! Spasitelj se nadvija nad one koje je iskupio svojom krvlju, govoreći s neizrecivom nježnošću i sažaljenjem: 'Želiš li ozdraviti?' On vas poziva da ustanete zdravi i spokojni.” — *Želja vjekova, str. 203.*

b. Što je grešniku obećano kroz Krista? 2. Ljetopisa 7:14; Hošea 14:4.

2. Ljetopisa 7:14 i ponizi se moj puk, koji je mojim nazvan imenom, pa se pomoli te potraži lice moje i odvрати se od svojih zlih putova, ja ću gatada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i iscijeliti mu zemlju. **Hošea 14:4** Iscijelit ću njihovo otpadništvo, ljubiti ću ih dragovoljno; jer moj se gnjev odvratio od njih.

„Vi ne možete okajati svoje grijeha iz prošlosti, ne možete promijeniti svoje srce, ne možete sebe učiniti svetima. Ali, Bog obećava da će sve to učiniti za vas preko Krista. Vi morate vjerovati u to obećanje! Morate priznati svoje grijeha i sebe predati Bogu. Morate željeti da mu služite. I čim to učinite, Bog će ispuniti riječ koju vam je dao. Ako vjerujete u obećanje — vjerujete da su vam grijesi oprošteni i da ste čisti — Bog čini tako; vi ste izliječeni, isto onako kako je Krist uzetome dao silu da hoda kad je čovjek povjeravao da je izliječen. To je tako čim u to vjerujete!

Ne čekajte da osjetite da ste izliječeni, već recite: 'Vjerujem, to je tako, ne zato što ja to osjećam, već zato što je Bog to obećao!'” — *Put Kristu, str. 51.*

a. Što se događa s prošlim grijesima kada prihvatimo Isusa kao Spasitelja? Rimljanima 3:24, 25; 5:1, 9, 10.

Rimljanima 3:24 no opravdani su besplatno njegovom milošću kroz otkupljenje što je u Kristu Isusu. Rimljanima 3:25 Njega je Bog izložio da bude pomirilište po vjeri u krv njegovu da bi, strpljivošću Božjom, pokazao pravednost svoju zbog otpuštenja prethodno počinjenih grijeha Rimljanima 5:1 Opravdani dakle po vjeri, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu, Rimljanima 5:9 Mnogo ćemo se više dakle sada, kad smo opravdani krvlju njegovom, po njemu spasiti od gnjeva. Rimljanima 5:10 Jer ako se, dok još bijasmo neprijatelji, pomirismo s Bogom smrću Sina njegova, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim.

„Sve što ištete u svojoj molitvi, vjerujte da ćete primiti; i bit će vam!” (Marko 11:24) Uz ovo obećanje vezan je i uvjet — da se molimo u skladu s Božjom voljom. Međutim, upravo je Božja volja da nas očisti od grijeha, da nas učini svojom djecom, i da nas osposobi da živimo svetim životom. Tako se mi možemo moliti za te blagoslove, vjerovati da ih primamo i zahvaljivati Bogu što smo ih primili. Naša je prednost da idemo Isusu i da se očistimo, da stojimo pred zakonom bez mane i mrštine.” — *Put Kristu*, str. 51.

B. Kakav položaj vjernik ima pred Bogom? Rimljanima 8:1.

Rimljanima 8:1 Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu.

„Premda će život kršćanina biti obilježen poniznošću, ne treba biti obilježen tugom ili samopodcjenjivanjem. Svatko može živjeti tako da bude ugodan Bogu i da ga On može blagosloviti. Naš nebeski Otac ne želi da zauvijek ostanemo pod osudom i tamom. Nije dokaz prave poniznosti hodati pognute glave i srca ispunjena mislima o sebi. Možemo poći Isusu i biti očišćeni, a potom stati pred Zakon bez srama i kajanja.” — *Velika borba* str. 477.

„Kada se u potpunosti predamo Bogu, i vjerujemo bez zadržke, Kristova krv čisti nas od svih grijeha. Savjest tada može biti oslobođena od osude. Kroz vjeru u Njegovu krv, svi mogu postati savršeni u Kristu Isusu. (...) Ne trebamo se plašiti mislima kako Krist i Bog gledaju na nas, već trebamo misliti o tome kako Bog gleda na Krista, našeg Zamjenika. Prihvaćeni ste kroz Onoga kojeg Bog ljubi.” — *Odabrane poruke, knj. 2*, str. 32, 33.

c. Koju promjenu trebaju prepoznati svi koji su ušli u ovaj saveznički odnos s Bogom? 1. Petrova 1:18, 19; 1. Korinćanima 6:19, 20; Galaćanima 3:26.

1. Petrova 1:18 znajući da niste nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — otkupljeni od svoga ispraznoga življenja, kakvo ste naslijedili od otaca, 1. Petrova 1:19 nego dragocjenom krvlju Krista kao Jaganjca bez mane i bez ljage,

1. Korinćanima 6:19 Ili ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga u vama, kojega imate od Boga te niste svoji? 1. Korinćanima 6:20 Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga svojim tijelom i svojim duhom, koji su Božji.

„Niste zato svoji; kupljeni ste skupo. ‘Znajući da se propadljivim srebrom ili zlatom ne iskupiste. . . nego skupocjenom krvlju Krista, kao bezazlena i prečista Janjeta.’ (1. Petrova 18:19) Ovim jednostavnim djelom vjerovanja Bogu, Sveti Duh je začeo novi život u vašem srcu. Vi ste se kao dijete rodili u Božjoj obitelji, i On vas ljubi kao što ljubi svoga Sina.” — *Put Kristu*, str. 51, 52.

a. Kakvo se ponašanje očekuje od vjernika? Kološanima 2:6.

Kološanima 2:6 Dakle, kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite,

„Sada, kad ste se predali Isusu, ne povlačite se, ne odlazite od njega, već govorite iz dana u dan: 'Ja sam Kristov; ja sam se predao njemu!' Molite ga da vam da svoga Duha i da vas podržava svojom milošću. I kao što ste, dajući sebe Bogu i vjerujući u njega, postali njegovo dijete, tako morate i živjeti u njemu. Apostol kaže: 'Kako dakle primiste Krista Isusa Gospoda, onako živite u njemu!' (Kološanima 2:6)

Izgleda da neki misle da moraju biti stavljeni na probu, da moraju dokazati Gospodu da su se promijenili prije nego što mogu tražiti njegov blagoslov. Ali, Božji blagoslov oni mogu tražiti čak i sada. Njima je potrebna njegova milost, Kristov Duh, da im pomogne u njihovim slabostima, ili se neće moći oduprijeti zlu. Isusu je drago da dođemo k njemu upravo takvi kakvi smo, grešni, bespomoćni, zavisni. Možemo doći sa svim svojim slabostima, svojim ludostima, svojom grešnošću, i pokajnički pasti pred njegove noge! Njemu je na slavu da nas podigne u naručje svoje ljubavi, da zavije naše rane, da nas očisti od svake nečistoće.” — *Put Kristu, str. 52.*

b. Koja nam je pomoć osigurana za pogreške počinjene tijekom razdoblja učenja? 1. Ivanova 2:1, 2.

1. Ivanova 2:1 Dječice moja, ovo vam pišem da ne sagriješite. Ako tko i sagriješi, imamo zagovornika kod Oca — Isusa Krista pravednika. 1. Ivanova 2:2 I on je pomirnica za grijeha naše, i ne samo za naše nego i za grijeha svega svijeta.

„Odbacite sumnju da se Božja obećanja ne odnose i na vas! Ona su upućena svakom prijestupniku koji se kaje. Krist daje snagu i milost, i anđeli u službi prenose ih svakoj duši koja vjeruje. Nitko nije tako grešan da ne bi u Kristu, koji je umro za njega, mogao naći snagu, čistoću i pravednost. On čeka da mu skine odjeću ukaljanu i oskvrnutu grijehom i da ga odjene u bijelo odijelo pravednosti; On ga poziva da živi a ne da umre.” — *Put Kristu, str. 52, 53.*

c. Objasnite na koji način dobivamo snagu na ovom putovanju? 1. Ivanova 1:7; Galaćanima 5:16, 17, 25.

1. Ivanova 1:7 Ako li u svjetlosti hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa Krista, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.

Galaćanima 5:16 A velim: hodite u Duhu, pa nećete ugađati požudi tijela. Galaćanima 5:17 Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela; i to se jedno drugom protivi, tako da ne činite ono što hoćete. Galaćanima 5:25 Ako živimo u Duhu, u Duhu i hodimo.

„Oni što idu putovima mudrosti neizmjereno su radosni i u nevolji, jer Onaj koga njihova duša ljubi, iako nevidljiv, ide pokraj njih. Pri svakom koraku naviše sve jasnije osjećaju dodir Njegove ruke, blistavije zrake slave. Nevidljivoga padaju na njihov put pri svakom koraku, a njihove pjesme hvale dostižu sve više tonove da bi se sjedinile s pjesmama anđela pred prijestoljem.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 140.*

5. OČEVA OTKUPITELJSKA LJUBAV

a. Koje uvjete moramo zadovoljiti da bi nas Bog prihvatio? Izaija 55:7; 44:22.

Izaija 55:7 Nek opaki put svoj ostavi, a čovjek bezakonik namisli svoje; i nek se vrati Gospodu, i on će mu se smilovati, i k Bogu našem, jer onprašta mnogo. Izaija 44:22 Prijestupe sam tvoje kao maglu izbrisao, i grijehе tvoje poput oblaka. Vрати se k meni, jer sam te otkupio.«

„Bog ne postupa prema nama onako kao što smrtni ljudi postupaju jedan prema drugome. Njegove misli su misli milosrđa, ljubavi i najnježnijeg suosjećanja.” — *Put Kristu, str. 53.*

„Tko god pod Božjim ukorom ponizi dušu, s priznanjem i pokajanjem, kao David, može biti siguran da za njega ima nade. Tko god vjerom prihvaća Božja obećanja nalazi oprost. Gospod nikada neće odbaciti dušu koja se iskreno kaje.” — *Patrijarsi i proroci, str. 726.*

b. Kakav je Božji stav prema svima koji su se udaljili od Njega? Ezekiel 18:32; Luka 15:18–20.

Ezekiel 18:32 Jer meni nije stalo do smrti nijednoga koji umrije», riječ je Gospodina Gospoda. »Obratite se, dakle, i živite!«

Luka 15:18 Ustat ću, poći k svojem ucu i reći mu: Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom, Luka 15:19 i nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika. Luka 15:20 Usta i pođe k svojem ucu. A dok je još bio daleko, ugleda ga otac njegov i sažali se; potrčа i pade mu oko vrata, i izljubi ga.

„Sotona je spreman da skrene vaš pogled s Božjih blaženih obećanja. On želi oduzeti duši svaku iskrу nade i svaku zraku svjetlosti; ali, vi mu ne smijete dopustiti da to čini. Ne slušajte kušača, već kažite: ‘Isus je umro da bih ja mogao živjeti. On me ljubi i ne želi da propadnem.’ (...) Priča nam kaže kako će odlutali biti primljen (Luka 15:18-20).

Međutim, čak i ova priča, iako tako nježna i dirljiva, ne uspijeva izraziti beskrajno suosjećanje nebeskog Oca. Gospod objavljuje preko svog proroka: ‘Ljubim te ljubavlju vječnom, zato ti jednako činim milost.’ (Jeremija 31:3) Dok je grešnik još daleko od Očeve kuće i rasipa svoje imanье u stranoj zemlji, Očevo srce čezne za njim; i svaka probuđena čežnja duše da se vrati Bogu nije ništa drugo nego nježni poziv Božjeg Duha, koji preklinje, usrdno moli, nagovara odlutaloga da se vrati Očevom srcu punom ljubavi.” — *Put Kristu, str. 53, 54.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Što ispunjava dušu kojoj su grijesi oprošteni?
2. Zašto je uzeti čovjek iz Betseide iznenada mogao hodati?
3. Koje nam obećanje pripada kada prihvatimo Krista kao svog Spasitelja?
4. Koja je tajna pobjedonosnog života s Kristom?
5. Opisi kontrast između Sotonine zlobe i Očeve otkupiteljske ljubavi.

Pravi Kristovi sljedbenici

STIH ZA UPAMTITI: „Ako je dakle tko u Kristu, to je on novo stvorenje, to je staro prošlo, gle, sve je novo postalo.” (2. Korinćanima 5:17).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 7. poglavlje, str. 57–65*

„Karakter se ne otkriva slučajnim dobrim ili lošim djelima, već sklonostima koje se pokazuju uobičajenim riječima i postupcima.” — *Put Kristu, str. 57, 58.*

1. DJELOVANJE DUHA

Nedjelja, 9. kolovoza

a. Koju pouku nas uči Krist opisujući djelo obraćenja? *Ivan 3:5–8.*

Ivan 3:5 Isus odgovori: »Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje. Ivan 3:6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; i što je rođeno od Duha, duh je. Ivan 3:7 Ne čudi se što ti rekoh: ‘Valja vam se roditi nanovo!’ Ivan 3:8 Vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum, ali ne znaš odakle dolazi ni kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.« „Netko možda neće moći odrediti točno vrijeme ili mjesto svoga obraćenja, ili da navede sve okolnosti koje su do njega dovele; ali to još ne dokazuje da nije obraćen. (...) Kao nevidljivi vjetar, čije se djelovanje jasno vidi i osjeća, i Božji Duh radi na ljudskom srcu. Ta obnoviteljska sila, koju nijedno ljudsko oko ne može vidjeti, započinje novi život u duši; stvara novo biće po Božjem obličju.” — *Put Kristu, str. 57.*

b. Koje će se promjene vidjeti u životu istinski obraćenih? *Rimljanima 12:9–18; 2. Korinćanima 5:17.*

Rimljanima 12:9 Neka ljubav bude neprijetvorna! Zazirite oda zla, prijanjajte uz dobro! Rimljanima 12:10 Bratoljubljem srdačno ljubite jedni druge! Pretječite jedni druge poštovanjem! Rimljanima 12:11 U revnosti ne budite leniji, u duhu budite gorljivi — Gospodinu služite! Rimljanima 12:12 U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani! Rimljanima 12:13 Sudjelujte u potrebama svetih, gajite gostoljubivost! Rimljanima 12:14 Blagoslivljajte one koji vas progone, blagoslivljajte, a ne proklinjite! Rimljanima 12:15 Radujte se s radosnima i plačite s uplakanima! Rimljanima 12:16 Budite iste misli jedni prema drugima. Ne težite za nečim visokim, nego pristajte uz ponizno. Ne budite sami sebi mudri. Rimljanima 12:17 Nikomu ne vraćajte zlim za zlo. Starajte se za dobro pred svim ljudima. Rimljanima 12:18 Ako je moguće, koliko je do vas, sa svim ljudima budite u miru. 2. Korinćanima 5:17 Zato, ako je tko u Kristu, novi je stvor; staro prođe, gle, nastalo novo sve! „Iako mi sami ništa ne možemo učiniti da promijenimo svoje srce, ili da sebe dovedemo u sklad s Bogom; iako se uopće ne smijemo osloniti na sebe ili na svoja dobra djela, naš će život pokazati da li Božja milost stanuje u nama. Vidjet će se promjena u karakteru, običajima, stremljenjima. Vidjet će se jasna i odlučujuća razlika između onoga što su bili i onoga što su sada. (...) Istina je da se netko može na izgled besprijekorno ponašati i bez Kristove obnoviteljske sile. Želja za utjecajem u društvu i za poštovanjem drugih može nekoga navesti da živi urednim životom. Samopoštovanje nas može navesti da se naizgled čuvamo zla. I sebično srce može činiti velikodušna djela. Na koji način, onda, možemo ustanoviti na čijoj smo strani? Kome pripada naše srce? Kome su posvećene naše misli?” — *Put Kristu, str. 57, 58.*

a. Kakav plod donose oni koji su ispunjeni Duhom Svetim? Galaćanima 5:22, 23.

Galaćanima 5:22 A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjera, Galaćanima 5:23 krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih nema zakona.

„Oni koji postaju nova stvorenja u Kristu Isusu donosit će i plodove Duha. (...) Ono što su nekada mrzili, sada vole; a ono što su nekada voljeli, sada mrze. Oholi i nametljivi postaju krotki i ponizna srca. Tašti i drski postaju ozbiljni i čedni. Pijanci postaju trezveni, a raskalašeni čisti. Razmetljivi običaji i moda svijeta se potiskuju u stranu. Kršćani neće čeznuti za vanjskim ukrašavanjem, već za 'tajnom skrovitošću srca, u nepropadljivoj čistoći pitomoga i tihoga duha' (1. Petrova 3: 3,4).” — *Put Kristu, str. 58, 59.*

„Utjecaj Svetog Duha predstavlja Kristov život u duši. Mi sada ne možemo vidjeti Krista niti razgovarati s Njim; ali Njegov Sveti Duh nam je jednako pristupačan na svakom mjestu. On djeluje u svakome i preko svakog tko primi Krista. Oni u kojima prebiva Sveti Duh donose duhovne rodove – ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1112.*

b. Koji su dokazi istinskog pokajanja? Ezekiel 33:14, 15.

Ezekiel 33:14 A kad zlotvoru rekne: 'Zacijelo ćeš umrijeti', a on se odvrti od grijeha svojega i stane činiti pravicu i pravdu, Ezekiel 33:15 ako zlotvor vrati zalog, nadoknadi oteto te stane hoditi po odredbama života ne čineći bezakonje, zacijelo će živjeti, neće umrijeti.

„Nema nikakvog dokaza da je pokajanje iskreno, ako ne dovede do potpune promjene. Ako grešnik obnovi svoj zavjet, vrati ono što je oteo, prizna svoje grijehe, i počne ljubiti Boga i svoje bližnje, može biti siguran da je prešao iz smrti u život.

Kada kao zabludjela, grešna bića dođemo Kristu i dobijemo oproštenje i milost, ljubav se rađa u našem srcu. Svaki nam je teret lak; jer je lak jaram koji Krist nudi. Dužnost postaje užitak, a žrtva zadovoljstvo. Put koji nam je ranije izgledao obavijen tamom, sada je obasjan zrakama Sunca pravde. Ljupkost Kristova karaktera vidjet će se i kod njegovih sljedbenika. Njemu je pričinjavalo zadovoljstvo da ispunjava Božju volju. Ljubav prema Bogu, revnovanje za njegovu slavu, to je bila sila koja je upravljala životom našeg Spasitelja. Ljubav je uljepšavala i oplemenjivala sve njegove postupke. Ljubav je od Boga. U neposvećenom srcu ona se ne može začeti, ne može nastati. Ona se nalazi jedino u srcu u kome Isus vlada. 'Mi imamo ljubav k njemu, jer On najprije pokaza ljubav k nama' (1. Ivanova 4:19) U srcu koje je obnovljeno božanskom milošću, ljubav je načelo ponašanja. Ona mijenja karakter, upravlja pobudama, vlada strastima, suzbija neprijateljstvo, oplemenjuje osjećaje. Ova ljubav, ako se gaji u srcu, uljepšava život i širi svuda oko sebe plemeniti utjecaj.” — *Put Kristu, str. 59.*

3. DVIJE ZABLUDE

a. Koje opasne zablude prihvaćaju mnogi koji se nazivaju kršćanima? **Filipijanima 3:9; Rimljanima 10:3; Jakov 2:17.**

Filipijanima 3:9 i u njemu se nađem — ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego onom po vjeri u Krista, pravednošću od Boga, na vjeriutemeljenoj: **Rimljanima 10:3** Ne raspoznajući naime Božje pravednosti i tražeći da svoju pravednost uspostave, pravednosti se Božjoj ne podložiše. **Jakovljeva 2:17** Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je sama po sebi.

„Postoje dvije zablude kojih se Božja djeca — osobito ona koja su se tek počela oslanjati na njegovu milost — posebno moraju čuvati. Prva, o kojoj je već bilo govora, jest gledanje na svoja djela, oslanjanje na ono što djela mogu učiniti da nas dovedu u sklad s Bogom. Onaj koji pokušava postati svet svojim djelima, držanjem zakona, pokušava nemoguće. Sve što bi čovjek mogao učiniti bez Krista ukaljano je sebičnošću i grijehom. Samo nas Kristova milost putem vjere može učiniti svetima.

Druga, ništa manje opasna krajnost je zablude da vjerovanje u Krista oslobađa čovjeka od držanja zakona; i da, budući da samo vjerom dobivamo Kristovu milost, naša djela nemaju nikakvog utjecaja na naše spasenje.” — *Put Kristu, str. 59, 60.*

b. Kako obećanje novog saveza dokazuje da nas Kristova milost ne izuzima od poslušnosti Božjem zakonu? **Hebrejima 8:10; 10:16.**

Hebrejima 8:10 Jer ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana — govori Gospod: Zakone ću svoje staviti u pamet njihovu i upisati ih u srca njihova. I bit ću Bog njihov, a oni će biti puk moj. Hebrejima 10:16 Ovo je Savez koji ću sklopiti s njima nakon onih dana, govori Gospod: Staviti ću zakone svoje u srca njihova i upisati ću ih u pameti njihove.

„Božji je zakon izražaj njegove prave prirode; on je utjelovljenje velikog načela ljubavi i, prema tome, temelj njegove vladavine i na nebu i na Zemlji. Ako su naša srca obnovljena po Božjem obličju, ako je božanska ljubav usađena u našu dušu, neće li se onda i Božji zakon ostvarivati u našem životu? Ako je načelo ljubavi usađeno u srce, ako je čovjek obnovljen po obličju Onoga koji ga je stvorio, onda je ispunjeno i novozavjetno obećanje: 'Dat ću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovim napisati ću ih!' (Hebrejima 10:16) A ako je zakon upisan u srce, zar on neće oblikovati život? Poslušnost — služenje i odanost iz ljubavi — pravi je znak da smo njegovi učenici.” — *Put Kristu, str. 60.*

„Bog i danas zahtijeva isto ono što je tražio od svetog para u Edenu – savršenu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. Njegov zakon ostaje na snazi za sva vremena. Veliko mjerilo pravde, istaknuto u Starom zavjetu, nije u Novom zavjetu spuštено ni promijenjeno. Zadatak Evanđelja nije da zahtjeve svetog Božjeg zakona umanjuje, već da ljude uzdigne, kako bi se mogli držati njegovih propisa.

Spasonosna vjera u Krista nije ono što mnogi prikazuju kao vjeru. 'Vjeruj, vjeruj' naglašavaju i ponavljaju oni, 'samo vjeruj u Krista i bit ćeš spašen. To je sve što sa svoje strane trebaš učiniti'. Prava vjera, iako se za spasenje u potpunosti oslanja na Krista, navodi dušu na savršeno podčinjavanje Božjem zakonu.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1073.*

a. Što se očekuje od onih koji žele zadobiti vječni život? 1. Ivanova 5:2, 3; 1. Korinćanima 7:19.

1. Ivanova 5:2 Po ovome znamo da ljubimo djecu Božju: kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove držimo. 1. Ivanova 5:3 Jer ljubav je Božja ovo: da držimo njegove zapovijedi. A zapovijedi njegove nisu teške. 1. Korinćanima 7:19 Obrezanje nije ništa i neobrezanje nije ništa, nego držanje zapovijedi Božjih.

„Ako se budete njemu predali i prihvatili ga kao svoga Spasitelja, bit ćete tada, bez obzira na svu grešnost svog prijašnjeg života, njega radi proglašeni pravednima. Kristov će karakter stati na mjesto vašeg karaktera, i vi ćete biti prihvaćeni pred Bogom kao da nikada niste ni griješili.

I više od toga, Krist mijenja srce. On vjerom nastava u vašem srcu. Vjerom i stalnim pokoravanjem svoje volje Kristu vi trebate održavati ovu vezu s njime; i dokle god to budete činili, On će djelovati u vama da želite i činite ono što mu je ugodno. I tako možete reći: ‘A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.’ (Galaćanima 2:20) Tako je Isus i rekao svojim učenicima: ‘Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašega govorit će iz vas!’ (Matej 10:20) I tada, kada Krist radi u vama, vi ćete pokazati isti duh i činiti ista djela — djela pravednosti, poslušnosti. Prema tome, mi nemamo u sebi ničega čime bismo se mogli hvaliti. Nemamo nikakvog razloga da sebe uzdižemo. Jedini temelj naše nade je Kristova pravednost koja nam je data, i ono što njegov Duh čini u nama i preko nas.” — *Put Kristu*, str. 62, 63.

b. Iako je Gospod osigurao spasenje za sve, zašto ga neki ne pronalaze? Efežanima 2:8, 9; Djela 4:12; Rimljanima 9:30–33.

Efežanima 2:8 Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to nije od vas, Božji je to dar! Efežanima 2:9 Ne po djelima, da se ne bi tko pohvalio. Djela 4:12 I nema ni u kojem drugom spasenja, jer pod nebom nema drugoga imena danog ljudima po kojem nam se valja spasiti.« Rimljanima 9:30 Što ćemo dakle reći? Da pogani koji nisu težili za pravednošću stekoše pravednost, ali pravednost koja je od vjere. Rimljanima 9:31 Izrael pak, težeći za zakonom pravednosti, do zakona pravednosti ne doprije. Rimljanima 9:32 Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima Zakona. Spotakoše se naime o kamen spoticanja, Rimljanima 9:33 kao što je pisano: Evo, postavljam na Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni. I svaki koji vjeruje u nj, neće se postidjeti.

„Umjesto da nas oslobodi poslušnosti, upravo nas vjera, i samo vjera, čini sudionicima Kristove milosti, što nas osposobljava da budemo poslušni. (...) Ona takozvana vjera u Krista koja tvrdi da oslobađa čovjeka obaveze da bude poslušan Bogu, nije vjera, već drskost. ‘Jer ste blagodaću spašeni kroz vjeru.’ Međutim, ‘vjera ako nema djela, mrtva je po sebi’ (Efežanima 2:8; Jakov 2:17). Isus je rekao o sebi prije nego što je došao na Zemlju: ‘Hoću činiti volju Tvoju, Bože moj, i zakon je Tvoj meni u srcu!’ (Psalam 40:8) A neposredno prije svog ponovnog odlaska na Nebo, objavio je: ‘Ja održah zapovijedi Oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj.’ (Ivan 15:10) Pismo kaže: ‘I po tome razumijemo da ga poznamo, ako zapovijedi njegove držimo. . . . Koji govori da u njemu stoji, i taj treba tako da hodi kao što je On hodio.’ (1. Ivanova 2:3,6) ‘Jer i Krist postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo njegovim tragom.’ (1. Petrova 2:21)” — *Put Kristu*, str. 60–62.

a. Kako je apostol Pavao živio pobjedonosnim životom? 1. Korinćanima 15:30, 31.

1. Korinćanima 15:30 Zašto smo i mi svaki čas u pogiblima? 1. Korinćanima 15:31 Dan za danom umirem, tako mi vaše slave koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

„Vjerom i stalnim pokoravanjem svoje volje Kristu vi treba da održavate ovu vezu s njime; i dokle god to budete činili, On će djelovati u vama da želite i činite ono što mu je ugodno.” — *Put Kristu, str. 62, 63.*

„Krist je u ljudskom obliku izgradio savršeni karakter i taj karakter On nudi i nama. ‘Tako svi postasmo nečisti, a sva pravda naša ko haljine okaljane.’ (Izaija 64:5) Sve što mi sami možemo učiniti uprljano je grijehom. Ali Božji Sin se ‘pojavo da uzme grijehe, i znate da grijeha u njemu nema’. (...) Krist je bio poslušan svim zahtjevima Zakona. Sam je o sebi rekao: ‘Milje mi je, Bože moj, vršiti tvoju volju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.’ (Psalam 40:9) (...) Svojom savršenom poslušnošću omogućio je svakom ljudskom biću da sluša Božje zapovijedi. Kad se pokorimo Kristu, srce se sjedinjuje s Njegovim srcem, volja se stapa s Njegovom voljom, um postaje jedno s Njegovim umom, misli se dovode u pokornost Njemu; mi živimo Njegovim životom. To znači biti odjeven u haljinu Njegove pravednosti.” — *Kristove priče, str. 311, 312.*

b. Kakvu je radost psalmist izrazio u vlastitom životu? Psalam 119:97.

Psalam 119:97 Kako ljubim Zakon tvoj! Povazdan mislim o njemu.

„Kada govorimo o vjeri, moramo imati na umu da treba praviti razliku. Postoji, naime, jedna vrsta vjerovanja koja se potpuno razlikuje od vjere. Postojanje Boga i njegova sila, istina njegove Riječi, sve su to činjenice koje ni Sotona ni njegova vojska ne mogu ozbiljno poricati. Biblija kaže da i ‘đavoli vjeruju i dršču’, ali to nije vjera. Tamo gdje nije samo vjerovanje u Božju Riječ, već i pokoravanje volje njemu; gdje se srce podredilo njemu, osjećaji usmjerili prema njemu, tamo je vjera — vjera koja kroz ljubav radi, i čisti dušu. Tom vjerom se srce obnavlja u Božje obličje.” — *Put Kristu, str. 63.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 14. kolovoza

1. Opiši dokaze obraćenja.
2. Koja je razlika između starog i novog čovjeka?
3. Opiši dvije opasnosti kojih se trebamo čuvati u svom duhovnom životu.
4. Kakvu ulogu ima poslušnost kada živimo pod milošću?
5. Koje se misli, želje i pobude njeguju kada Krist prebiva u srcu?

Napredovanje u Kristu

STIH ZA UPAMTITI: „Da žalosnima u Sionu kao dar dadnem na glavu nakit mjesto pepela, ulje radosti mjesto odjeće žalosti, hvalospjev mjesto plašljivosti? 'Hrastovi pravednosti' - zvat će se oni, 'nasad Gospodnji za slavu njegovu'. (Izaija 61:3)

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 8. poglavlje, str. 67–75.*

„Da biste mogli živjeti svetim životom, vi ovisite o Kristu kao što loza ovisi o čokotu-roditelju da bi rasla i donosila rod.” — *Put Kristu, str. 69.*

1. KLJUČEVI RASTA

Nedjelja, 16. kolovoza

a. Kako Sveto pismo prikazuje kršćanski rast i razvoj? Izaija 61:3; 1. Petrova 2:2; Efežanima 4:14, 15; Marko 4:26, 27.

Izaija 61:3 da nadarim one koji tuguju na Sionu dajući im ukras mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalovanja, ruho slavljenja mjesto duha klonulosti. I zvat će ih hrastovima pravednosti, nasadom Gospodnjim, da bi se on proslavio. **1. Petrova 2:2** Kao tek rođena djeca čeznite za duhovnim nepatvorenim mlijekom da po njemu uzrastete **Efežanima 4:14** da više ne budemo djetinjasti, bacani valovima i gonjeni uokolo svakim vjetrovom nauka, u kockanju ljudskom, u lukavstvu koje vodi k zabludi. Efežanima 4:15 Nego govoreći istinu u ljubavi, u svemu uzrastimo u Njega koji je glava, Krist, **Marko 4:26** I govoraše: »Tako je kraljevstvo Božje kao kad čovjek baci sjeme na zemlju: Marko 4:27 i spava i ustaje noću i danju, i sjeme klija i raste, sam ne zna kako.

„Sva mudrost i umješnost čovjeka ne mogu udahnuti život ni najmanjem predmetu u prirodi. Samo životom koji je sam Bog udahnuo mogu živjeti i biljke i životinje. Isto tako se samo životom od Boga započinje duhovni život u srcu čovjeka.” — *Put Kristu, str. 67.*

b. Što ilustrira našu ovisnost o Kristu u rastu i razvoju? Hošea 14:5–7; 1. Korinćanima 3:6, 7.

Hošea 14:5 Bit ću kao rosa Izraelu; on će kao ljiljan cvasti i pustiti svoje korijenje kao cedri libanonski. Hošea 14:6 Izdanke će svoje širiti; i ljepota će njegova biti kao u masline, a miris njegov poput libanonskog. Hošea 14:7 Vratit će se oni koji u njegovoj sjeni prebivaju, oživjet će kao pšenica i procvasti kao loza. Spomen će mu biti kao vino libanonsko. **1. Korinćanima 3:6** Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog davaše da raste. **1. Korinćanima 3:7** Tako niti je što onaj koji sadi niti onaj koji zalijeva, nego Bog koji daje da raste.

„Nenadmašnim darom svoga Sina Bog je cijeli svijet okružio atmosferom milosti koja je isto tako stvarna kao i zrak koji kruži oko Zemljine kugle. Svi koji odluče udisati tu životodavnu atmosferu živjet će i uzrasti do visine rasta ljudi i žena u Isusu Kristu.

Kao što se cvijet okreće prema Suncu, da bi mu blistave zrake mogle pomoći u usavršavanju ljepote i simetrije, tako se i mi moramo okrenuti Suncu pravednosti da bi nas nebeska svjetlost mogla obasjati, da bi se naš karakter mogao razvijati po Kristovom uzoru.” — *Put Kristu, str. 68.*

a. **Koju je važnu točku naš Gospod naglasio svojim učenicima neposredno prije nego što je završio svoju zemaljsku službu? Ivan 15:4–7.**

Ivan 15:4 Ostanite u meni, i ja u vama. Kao što mladica ne može donijeti plod sama od sebe ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ivan 15:5 Ja sam trs, vi mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda. Jer bez mene ne možete činiti ništa. Ivan 15:6 Ako tko ne ostane u meni, baca se van kao mladica te usahne. I skupljaju ih i u oganj bacaju pa gore. Ivan 15:7 Ako ostanete u meni i riječi moje ostanu u vama, iskat ćete što god hoćete, i bit će vam.

„Mnogi smatraju da neki dio posla moraju obaviti sami. Oni su se pouzdali u Krista da dobiju oprostjenje grijeha, ali se sada trude svojim naporima živjeti pravedno. Međutim, svaki je takav napor uzaludan. Isus kaže: 'Jer bez mene ne možete činiti ništa!' Naše rastenje u milosti, naša radost, naša korisnost — sve to ovisi o našem jedinstvu s Kristom. Samo zajednica s njime, iz dana u dan, iz časa u čas — samo nastavanje u njemu — čini da rastemo u milosti. On nije samo 'začetnik', već i 'završitelj' naše vjere! To je Krist — prvi i posljednji i uvijek. On mora biti s nama, ne samo na početku i na kraju našeg puta, već i na svakom koraku kroz život.” — *Put Kristu, str. 69.*

„Ako ste voljni učiti se u školi Kristovoj smjernosti i poniznosti, On će vam sigurno dati pokoj i mir. Često je potrebno voditi tešku borbu sa samim sobom da bismo odustali od svoje volje i napustili vlastiti put. Ali ako tu lekciju naučite, naći ćete spokojstvo i mir. Oholost, sebičnost i slavljublje moraju se pobijediti. Vaša volja mora nestati u volji Kristovoj. Cijeli vam život može tako postati neprekidna žrtva ljubavi, svaki postupak manifestacija nesebičnosti, a svaka riječ izraz ljubavi. Kao što životvorni sok čokota struji kroz svaku lozu, dopirući do najdublje žilice i do najvišeg lista na vrhu, tako i milost i ljubav Kristova ispunjavaju dušu unoseći svoje vrline u svaki dio bića i prožimajući svaki pokret tijela i uma.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1091, 1092.*

b. **Koja je tajna duhovnog rasta u Kristu? Kološanima 2:6; Hebrejima 10:38.**

Kološanima 2:6 Dakle, kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite, Hebrejima 10:38 A pravednik će od vjere živjeti. I ako otpadne, u njemu nema ugođe duši mojoj.

„Vi ste sebe predali Bogu, da budete potpuno njegovi, da mu služite i da ga slušate, i prihvatili ste Krista kao svog Spasitelja. Vi niste mogli sami okajati svoje grijehe ili promijeniti svoje srce; ali, vi ste sebe predali Bogu, vjerujući da je On, Krista radi, sve to učinio za vas. Vjerom ste postali Kristovi, i vjerom trebate rasti u njemu — dajući i uzimajući. Vi trebate dati sve — svoje srce, svoju volju, svoju službu — da sebe predate njemu i budete poslušni svim njegovim zahtjevima; vi morate i uzeti sve — Krista, puninu svih blagoslova, da nastava u vašem srcu, da bude vaša snaga, vaša pravednost, vaš vječni Pomoćnik — da vam daruje snagu da budete poslušni.” — *Put Kristu, str. 69, 70.*

a. Koja je prva dužnost Božje djece na početku svakoga dana? Psalam 5:3.

Psalam 5:3 Izjutra ćeš, Gospode, glas moj čuti, izjutra ću tebi molitvu upraviti i čekati na te.

„Posvetite sebe Bogu ujutro; neka to bude vaš prvi posao. Neka vaša molitva bude: 'Uzmi me, o Gospode, da potpuno budem Tvoj! Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrijebi me danas u svojoj službi. Budi sa mnom, i neka se cijelo moje djelo obavlja u Tebi!' Tako treba biti svakoga dana. Svakog jutra posvećujte sebe Bogu za taj dan. Iznosite mu sve svoje planove, da njegova providnost pokaže da li ih treba ostvariti ili odbaciti. I tako ćete, iz dana u dan, svoj život predavati u Božje ruke; tako će se vaš život oblikovati da bude sve sličniji Kristovom životu.” — *Put Kristu*, str. 70.

b. Koji poziv Krist svakodnevno upućuje? Matej 11:28, 29.

Matej 11:28 Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Matej 11:29 Uzmite jaram moj na sebe i naučite od mene jer sam krotka i ponizna srca. I naći ćete spokoj dušama svojim.

„Život u Kristu je život pun spokojstva. Možda u njemu neće biti zanosa osjećaja, ali će biti stalnog, spokojnog povjerenja. Vi se ne uzdate u sebe, već u Krista! Vaša je slabost sjedinjena s njegovom snagom, vaše neznanje s njegovom mudrošću, vaša krhkost s njegovom izdržljivošću. I tako ne trebate gledati na sebe, ne trebate se baviti sobom, već gledajte na Krista! Neka se vaše misli bave njegovom ljubavlju, ljepotom i savršenstvom njegova karaktera. Krist u svom samoodricanju, Krist u svom poniženju, Krist u svojoj čistoći i svetosti, Krist u svojoj neusporedivoj ljubavi — to je tema o kojoj treba razmišljati vaša duša. Voleći njega, oponašajući njega, potpuno se oslanjajući na njega, vi ćete se preobraziti i postati slični njemu.” — *Put Kristu*, str. 70, 71.

c. Koji je ključ za postizanje unutarnjeg mira? Izaija 26:3, 4; 30:15.

Izaija 26:3 Onoga koji je čvrstih nakana čuvat ćeš u miru, u miru jer se pouzdao u te. Izaija 26:4 Uzđajte se u Gospoda do vijeka, jer u Gospodu Bogu imamo stijenu vječnu. Izaija 30:15 Jer ovako veli Gospodin Gospod, Svetac Izraelov: »U povratku i počinju bit će vam spasenje, u spokoju i pouzdanju bit će snaga vaša.« Ali vi ne htjedoste,

„Oni koji drže Krista za Njegovu riječ i predaju svoje duše Njegovoj zaštiti, svoje živote Njegovom vodstvu, naći će mir i spokojstvo. Ništa na svijetu ne može ih ožalostiti kad ih Isus obraduje svojom prisutnošću. U savršenom pomirenju nalazi se savršen odmor. (...) Naši životi mogu izgledati zamršeni, ali ako se povjerimo mudrom, Velikom Graditelju, On će izgraditi uzorak života i karaktera koji će biti na Njegovu slavu.

Budući da kroz Krista ulazimo u odmor, Nebo počinje ovdje. Mi odgovaramo na Njegov poziv: 'Dođite... i učite od mene' i u tom dolaženju započinjemo vječni život.” — *Želja vjekova*, str. 331.

a. Što se događa kada umjesto na sebe, mislimo na Isusa? 2. Korinćanima 3:18.

2. Korinćanima 3:18 A mi svi koji otkrivenim licem slavu Gospodnju kao u zrcalu gledamo, u isti se lik preobražavamo iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

„Gledajući stalno očima vjere na Isusa, postat ćemo osnaženi. Bog će dati najdragocjenija otkrivenja svom gladnom i žednom narodu. Oni će otkriti da je Krist osobni Spasitelj. Dok se hrane Njegovom Riječi, oni će otkriti da je ona duh i život. Riječ razara ono što je naslijeđeno, zemaljsku narav, i daruje novi život u Kristu Isusu. Sveti Duh dolazi duši kao Utješitelj. Preobražavajućom silom Njegove milosti u učeniku se ponovno stvara Božji lik; i on postaje novo stvorenje. Ljubav preuzima mjesto mržnje i srce poprima sličnost s Bogom.” — *Želja vjekova, str. 391.*

„Kada smo zaokupljeni sobom, naš um se okreće od Krista, Izvora snage i života. Zato se Sotona stalno trudi da pažnju odvрати od Spasitelja i tako spriječi zajednicu i vezu duše s Kristom. Zadovoljstva svijeta, brige i nesigurnosti i žalosti života, mane drugih, ili vaše vlastite mane i nedostaci — na jedno od toga ili na sve zajedno on želi skrenuti vaše misli. Nemojte da vas zavedu njegova lukavstva! Mnoge koji su stvarno savjesni i koji žele da živjeti za Boga, on veoma često navodi da se bave svojim manama i slabostima i tako, odvajajući ih od Krista, nada se da će postići pobjedu. Mi ne smijemo sebe staviti u središte i onda se prepuštati zabrinutosti i strahu hoćemo li biti spašeni. Sve to udaljava dušu od Izvora naše snage. Prepustite Bogu staranje o svojoj duši i imajte povjerenja u njega. Razgovarajte i mislite o Isusu. Neka se vaše “ja” izgubi u njemu.” — *Put Kristu, str. 71, 72.*

b. Što možemo naučiti iz promjene koja se dogodila u učenicima nakon što su svakodnevno radili s Kristom u misionarskom djelu? Djela 4:13.

Djela 4:13 A kad vidješe Petrovu i Ivanovu smionost i saznaše da su neobrazovani i priprosti ljudi, čuđahu se. I prepoznaše ih da su bili s Isusom.

„Gledajući stalno u Isusa, ‘mi se preobražavamo u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha’ (2. Korinćanima 3:18).

Upravo su na taj način prvi učenici postali slični svom dragom Spasitelju. Kada su ti učenici čuli Isusove riječi, osjetili su svoju potrebu za njime. Oni su ga tražili, našli i slijedili. Bili su s njime u kući, za stolom, u klijeti, na polju. Bili su s njime kao učenici s učiteljem, svakoga dana primajući s njegovih usana pouke o svetoj istini. Gledali su u njega, kao slugu u svog gospodara, da saznaju svoju dužnost. Ti su učenici bili ljudi ‘podložni slabostima kao i mi’ (Jakov 5:17). I oni su morali voditi istu borbu s grijehom. Bila im je neophodna ista milost da bi živjeli svetim životom.” — *Put Kristu, str. 72, 73.*

5. OBEĆANJE ZA NAS

a. Koje je divno obećanje Isus dao svojim sljedbenicima dok se suočavaju s izazovima ovoga neprijateljskog svijeta? Matej 28:20.

Matej 28:20 učeći ih držati sve što sam vama zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.« Amen.

„Kada se Krist uznio na Nebo, njegovi sljedbenici su osjećali kao da je On i dalje s njima; da je osobno prisutan, pun ljubavi i vidjela. Isus, Spasitelj, koji je hodao i razgovarao s njima, koji se molio s njima, koji je izgovarao riječi nade i utjehe njihovim srcima, bio je, dok se vijest mira još čula s njegovih usana, odnesen od njih na Nebo, i zvuk njegova glasa je odjeknuo iz oblaka anđela koji su ga okružili — 'I evo ja sam s vama u sve dane, do svršetka vijeka!' (Matej 28:20).“ — *Put Kristu, str. 73, 74.*

b. Koju je važnu uputu Isus ostavio svojim učenicima kako bi znali što činiti u trenucima potrebe? Ivan 16:23, 24; 14:16–18.

Ivan 16:23 I u onaj dan ništa nećete mene moliti. Zaista, zaista, kažem vam: što god zaišćete od Oca u moje ime, dat će vam. Ivan 16:24 Dosad niste ništa zaiskali u moje ime: išćite, i primit ćete, da radost vaša bude potpuna.« Ivan 14:16 I ja ću moliti Oca pa će vam dati drugog Utješitelja da ostane s vama do vijeka: Ivan 14:17 Duha istine, kojega svijet ne može primiti jer niti ga vidi niti ga poznaje. A vi ga poznajete jer boravi kod vas i jer će biti u vama. Ivan 14:18 Neću vas ostaviti kao siročad, doći ću k vama.

„Kada su se okupili nakon uznesenja, žarko su željeli da svoje molbe iznesu Ocu u Isusovo ime. (...) Pružali su ruku vjere sve više i više, s moćnim obrazloženjem: 'Krist Isus, koji umrije, pa još i uskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas!' (Rimljanima 8: 34) Dan Pedesetnice im je donio prisutnost Utješitelja, o kome je Krist rekao da će 'u vama biti'. Osim toga je dodao: 'Bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, Utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslat ću ga k vama!' (Ivan 14:17, 16:7) Od tada je trebalo da Krist Duhom stalno nastava u srcu svoje djece. Njihova veza s njime bila je sada bliskija nego kada je On osobno bio s njima. Vidjelo, ljubav i sila Krista koji je stanovao u njima sijala je iz njih, tako da su se ljudi, gledajući ih, divili, 'i znadijahu. ... da bijahu s Isusom' (Djela 4:13).“ — *Put Kristu, str. 74, 75.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Ako rastemo poput biljaka, zašto nam je potrebna pomoć s Neba?
2. Kao što je biljkama potrebna kiša za rast, što je potrebno nama da bismo rasli u Duhu?
3. Što čini svakodnevno posvećenje važnim za nas pojedinačno?
4. Zašto Bog želi da zaboravimo na sebe i uvijek mislimo na Isusa?

Život i rad

STIH ZA UPAMTITI: „A svima, koji ga primiše, dade vlast, da budu djeca Božja. Onima, koji vjeruju u ime Njegovo.” (Ivan 1:12).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 9. poglavlje, str. 77–83.*

„Duh Kristove ljubavi, koja je sebe žrtvovala, to je duh koji prožima Nebo, i sačinjava samu srž blaženstva Neba. To je duh koji će imati Kristovi sljedbenici, djelo koje će oni obavljati.” — *Put Kristu, str. 77.*

1. ŽIVOT I SVJETLO

Nedjelja, 23. kolovoza

a. Što tjelesno srce zanemaruje i do čega to dovodi? Ivan 1:4, 5.

Ivan 1:4 U njoj bijaše život, i život bijaše svjetlo ljudima. Ivan 1:5 I svjetlo svijetli u tami, i tama ga ne obuze.

„Bog je izvor života i svjetlosti i radosti cijelom svemiru. Kao zrake svjetlosti sa Sunca, kao vodena struja koja izbija iz živog izvora, blagoslovi se od njega izlijevaju na sva njegova stvorenja. I gdje god je život od Boga u srcima ljudi, izlijevat će se na druge u obliku ljubavi i blagoslova.” — *Put Kristu, str. 77.*

b. Što će se očitovati u životu onoga koji u srcu njeguje Kristova ljubav? 2. Korinćanima 2:14, 15; 5:14.

2. Korinćanima 2:14 Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek vodi u pobjedu i kroz nas širi miris svoje spoznaje na svakome mjestu. 2. Korinćanima 2:15 Jer Kristov smo miomiris Bogu i među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju: 2. Korinćanima 5:14 Jer ljubav nas Kristova obuzima kad ovo pomislimo: ako jedan za sve umrije, tada svi umriješ;

„Kada Kristova ljubav ispunjava srce, ne može se sakriti kao što se ni slatki miris ne može sakriti. Njezin će sveti utjecaj osjećati svi s kojima se budemo susretali. Kristov duh u srcu je sličan izvoru u pustinji, koji teče da osvježi sve i da u onima koji su blizu smrti probudi želju da se napiju vode života.” — *Put Kristu, str. 77.*

„Dopustimo svijetu da vidi kako nismo sebično obuzeti svojim osobnim interesima, već kako želimo da i drugi dijele naše blagoslove i prednosti. Neka vide da nas naša vjera ne čini nesuosjećajnim ili strogim. Svi koji ispovijedaju da su našli Krista, neka služe kao što je i On služio na dobrobit ljudima.” — *Želja vjekova, str. 152.*

a. Kada prihvatimo Isusa kao svog Spasitelja, koja je potreba zadovoljena? Ivan 1:12, 13; 1. Korinćanima 1:4, 5; Rimljanima 5:1, 2.

Ivan 1:12 A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja, onima koji vjeruju u ime njegovo. Ivan 1:13 Koji bijahu rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.

1. Korinćanima 1:4 Zahvaljujem Bogu svojem u svagda za vas na milosti Božjoj koja vam je dana u Kristu Isusu: 1. Korinćanima 1:5 u njemu se obogatiste u svemu — u svakoj riječi i svakoj spoznaji.

Rimljanima 5:1 Opravdani dakle po vjeri, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu, Rimljanima 5:2 po kome u vjeri i imamo pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje.

„Tako će i oni koji su dobili Kristovu milost biti spremni da prinesu svaku žrtvu da bi i drugi, za koje je On umro, mogli primiti nebeski dar. Oni će učiniti sve što je u njihovoj moći da svojim boravkom u svijetu načine taj svijet što boljim. Ovaj duh je pravi rod istinski obraćene duše. Čim netko dođe Kristu, u njegovom se srcu rađa želja da objavi drugima kakvog je dragocjenog prijatelja stekao u Isusu; spasonosna i posvećujuća istina ne može ostati zatvorena u njegovu srcu. Ako smo odjeveni u Kristovu pravednost, ako smo ispunjeni radošću njegovog Duha koji u nama stanuje, nećemo moći ostati na miru. Ako smo okusili i vidjeli da je dobar Gospod, imat ćemo o čemu govoriti. Kao i Filip, kada je našao Spasitelja, pozvat ćemo i druge k njemu.” — *Put Kristu, str. 78.*

b. Kada se suočimo s problemima i poteškoćama, koji nam savjet daje apostol Pavle? Hebrejima 4:16.

Hebrejima 4:16 Pristupajmo dakle sa smjelošću prijestolju milosti, da primimo milosrđe i nađemo milost za pomoć u pravi čas.

„Isus poznaje potrebe svoje djece i voli slušati njihove molitve. Neka djeca isključe svijet i sve što bi moglo odvratiti njihove misli od Boga i neka osjete da su nasamo s Bogom, da Njegovo oko prodire u najdublje dijelove srca i čita želje duše, i da mogu razgovarati s Bogom.” — *Sinovi i kćeri Božje, str. 121.*

c. Kad jednom postanemo Božje dijete, što dugujemo drugima? Rimljanima 1:14, 15.

Rimljanima 1:14 Dužnik sam i Grcima i barbarima, i mudrima i nerazumnima. Rimljanima 1:15 Tako sam, koliko je do mene, spreman i vama u Rimu navijestiti evanđelje.

„U kom smislu je Pavle bio dužnik i Hebrejima i Grcima? Njemu je, kao i svim Kristovim učenicima, bio dat nalog: 'Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta' (Matej 28:19,20). Prihvativši Krista, Pavle je prihvatio i ovaj nalog. On je osjetio da na njemu počiva obaveza da se zalaže za sve društvene klase – za Hebreje i Grke, učene i neuke, za one koji su zauzimali visoke položaje, kao i za one koji su u životu bili na najnižem nivou.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1067.*

a. Ako Duh Sveti prebiva u našem srcu, što ćemo prvo učiniti? Ivan 1:41, 42.

Ivan 1:41 On najprije nađe svojega brata Šimuna pa mu reče: »Našli smo Mesiju«, što je u prijevodu — Krist. Ivan 1:42 I dovede ga k Isusu. A Isus, pogledavši ga, reče: »Ti si Šimun, sin Jonin, ti ćeš se zvati Kefa«, što je u prijevodu — Petar.

„Trudit ćemo se da im prikažemo svu Kristovu privlačnost, kao i nevidljivu stvarnost svijeta koji će doći. U nama će plamtjeti želja da idemo putem kojim je Isus prošao. Duboko ćemo čeznuli da i drugi oko nas ugledaju 'Janje Božje koje uze na se grijehe svijeta' (Ivan 1:29).

Napori da budemo na blagoslov drugima, i nama će donositi blagoslov. Upravo nam je zato Bog i pružio priliku da sudjelujemo u planu spasenja. On je ljudima osigurao prednost da dobiju dio u božanskoj prirodi i da, sa svoje strane, šire blagoslove svojim bližnjima. To je najviša čast, najveća radost, koju je Bog mogao dati ljudima. Oni koji na ovaj način postaju sudionici u djelu ljubavi, dolaze u najveću blizinu svoga Stvoritelja.

Mi ćemo se bolje razumjeti s Kristom, ako budemo imali zajednicu s njime u njegovim mukama. Svaka žrtva, koja se prinosi radi dobra drugih, jača duh dobročinstva u srcu davatelja, približava ga sve više Otkupitelju svijeta, koji 'bogat budući, vas radi osiromaši, da se vi njegovim siromaštvom obogatite'. Jedino ako na taj način ispunjavamo namjeru s kojom nas je Bog stvorio, život nam može biti na blagoslov." — *Put Kristu, str. 78–80.*

b. Koji nam Kristov primjer treba služiti kao uzor u odnosima s rodbinom i bližnjima? Galaćanima 6:9, 10; Ivan 9:4.

Galaćanima 6:9 A u činjenju dobra ne posustajmo, jer ćemo u svoje vrijeme žeti ako ne klonemo. Galaćanima 6:10 Zato dakle dok imamo vremena, činimo dobro svima, a poglavito onima koji su domaći u vjeri.

Ivan 9:4 Dok je dan, meni valja raditi djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.

„Ako krenete raditi onako kako je to Krist odredio svojim učenicima, ako budete zadobivali duše za njega, osjetit ćete potrebu za dubljim duhovnim iskustvom i većim duhovnim znanjem, i bit ćete gladni i žedni pravednosti. Vi ćete se u molitvi boriti s Bogom, vaša će se vjera ojačati i vi ćete sve obilnije piti sa izvora spasenja. Protivljenje i nevolje na koje ćete nailaziti gonit će vas Bibliji i molitvi. Vi ćete rasti u milosti i u poznanju Krista, i stjecati bogato iskustvo." — *Put Kristu, str. 80.*

a. Navedi jednu veliku opasnost za nas kao članove crkve danas. Malahija 3:8–10.

Malahija 3:8 »Smije li čovjek zakidati Boga? Vi mene ipak zakidate. I kažete: 'U čemu te zakidamo?' U desetini i prinesku. Malahija 3:9 Vi ste kletvom udareni, jer mene zakidate, vi, sav narod. Malahija 3:10 Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane; i onda me u tome iskušajte«, veli Gospod Nad Vojskama. »Neću li vam otvoriti okna nebeska i izljevati na vas blagoslov dok vam ne bude dosta?

„Zasad je najveća opasnost [za adventiste koji svetkuju subotu] to što gomilaju imetak. Neki stalno povećavaju svoje brige i posao; oni su preopterećeni. Posljedica je da gotovo zaboravljaju na Boga i potrebe Njegovog Djela; oni su duhovno mrtvi. Od njih se traži da prinesu žrtvu Bogu, dar. Žrtva ne povećava, već smanjuje i troši. (...) Pokazalo se da je većina sredstava koja ima naš narod na štetu onih koji ih se drže.“—*Svjedočanstvo, knj. 1, str. 492.*

b. Koje kršćanske vrline pomažu vjernicima da rastu u milosti i u spoznaji Gospoda Isusa Krista? 1. Petrova 4:8–10; Hebrejima 13:2.

1. Petrova 4:8 A prije svega, imajte žarku ljubav jedni prema drugima, jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha. 1. Petrova 4:9 Budite gostoljubivi jedni prema drugima bez mrmljanja! 1. Petrova 4:10 Kako je svatko primio dar, služite njime jedni drugima kao dobri upravitelji raznolike milosti Božje.

Hebrejima 13:2 Gostoljubivosti ne zaboravljajte; jer njome neki, ne znajući, ugostiše anđele.

„Prednost koju su imali Abraham i Lot ni nama nije uskraćena. Ukazivanjem gostoprimstva Božjoj djeci, mi također možemo primiti anđele u svoj dom. Čak i u našim danima, anđeli u ljudskom obliku ulaze u domove sinova čovječijih i uživaju njihovo gostoprimstvo. Kršćane koji žive u svjetlosti Božjeg odobravanja još uvijek prate nevidljivi anđeli i ta sveta bića ostavljaju za sobom blagoslov u našim domovima.“ — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 342.*

c. Koju potrebu moraju ispuniti vjernici danas? 2. Korinćanima 10:16.

2. Korinćanima 10:16 i navijestiti evanđelje i preko vaših granica, a ne pohvaliti se onim što je već učinjeno na tuđem području.

„Obični članovi naših crkava mogu izvršiti jedno djelo koje je, do sada jedva otpočelo. Nitko se ne treba seliti u neko novo mjesto samo radi svjetskih koristi; ali ako se negdje pruža prilika za pristojan život, neka tamo idu obitelji koje su dobro utvrđene u vjeri, i to jedna ili dvije obitelji u jedno mjesto, i neka tamo rade kao misionari. Oni moraju imati ljubav prema dušama i osjećati svojom dužnošću da rade za njih, razmišljajući o tome kako da ih privedu istini. Mogu dijeliti naše publikacije, održavati sastanke u svojim domovima, upoznavati se sa svojim susjedima i pozivati ih da dolaze na te sastanke. Tako će njihova svjetlost sjati u dobrim djelima.“ — *Svjedočanstvo, knj. 8, str. 245.*

„Dugo je Bog čekao da duh službe obuzme cijelu Crkvu i da svatko prema svojim sposobnostima radi za Njega. Ako vjernici Božje crkve obave posao koji im je u tuzemstvu i inozemstvu povjeren u ispunjavanju evanđeoskog naloga, cijeli svijet će uskoro biti opomenut i Gospod Isus će se sa silom i velikom slavom vratiti na Zemlju.“ — *Djela apostola, str. 111.*

5. VJERNI PREDSTAVNICI

a. Što se očekuje od svih onih kojima je povjereno evanđelje, a posebno od radnika? 1. Korinćanima 4:1, 2; Otkrivenje 2:10.

1. Korinćanima 4:1 Tako, neka nas ljudi smatraju slugama Kristovim i upraviteljima tajni Božjih. 1. Korinćanima 4:2 Nadalje, od upravitelja se traži da se tko nađe vjeran.

Otkrivenje 2:10 Ništa se ne boj onoga što ti je trpjeti! Evo, neke će od vas đavao baciti u tamnicu da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.

„Stražari na zidovima Siona imaju prednost stajati tako blizu Boga i biti tako podložni utjecaju njegovog Duha, da On zaista može djelovati preko njih i ukazati grešnicima na opasnost, kao i na njihovo utočište. Izabrani od Boga, zapečaćeni posvećenjem, oni moraju spašavati ljude i žene od propasti koja im prijeti. Oni moraju predočavati svojim bližnjima neminovne posljedice prijestupa, a isto tako vjerno čuvati interese crkve.” — *Sluge evanđelja*, str. 15.

b. Kakav je primjer Daniel dao današnjoj mladeži? Daniel 1:8, 15.

Daniel 1:8 Ali je Daniel u svom srcu odlučio da se neće kaljati kraljevom hranom ni vinom koje on pije. Stoga zatraži od glavara posteljničkog dopuštenje da se ne kalja. Daniel 1:15 A po isteku tih deset dana njihov se izgled doimao bolji te bijahu ugojeniji u tijelu od svih dječaka koji su jeli od kraljeve hrane.

„Gospod želi da i mi naučimo pouku iz Danielova iskustva. Ima mnogo onih koji bi mogli postati snažni ljudi kada bi, poput ovog vjernog Židova, ovisili o Božjoj milosti da bi pobjeđivali te za snagu i djelotvornost u svom radu. Daniel je pokazivao najsavršeniju uljudnost, kako prema starijima, tako i prema mladima. Stajao je kao Božji svjedok i nastojao živjeti tako da se ne bi posramio kad bi nebo čulo njegove riječi ili promatralo njegova djela.

Kada je Danielu bilo naređeno da sudjeluje u raskošnoj gozbi kraljeva stola, nije planuo u bijesu niti je izrazio odlučnost da jede i pije kako mu se prohtije. Bez ijedne riječi prkosa, iznio je stvar Bogu. On i njegovi prijatelji tražili su mudrost od Gospoda, i kada su završili ozbiljnu molitvu, njihova odluka je bila donesena. S pravom hrabrošću i kršćanskom uljudnošću, Daniel je iznio svoj slučaj službeniku koji je bio zadužen za njih, tražeći da im se odobri jednostavna prehrana. Ovi mladići osjećali su da su njihova vjerska načela bila na kušnji i pouzdali su se u Boga kojeg su ljubili i služili.” — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 263.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zbog kojeg stanja u svijetu je Bog morao dati svjetlost?
2. Koja će se čudesna promjena vidjeti u životu vjernika?
3. Kada se primi blagoslov, kakav bi trebao biti odgovor?
4. Opiši neke načine na koje svatko od nas može služiti drugima.

Dar prve subote

Subota, 5. rujna 2026.

Biblijska misionarska škola u Filipinima

Dok nas se podsjeća na veliko poslanje da idemo po svemu svijetu i učimo sve narode, pozvani smo na djelovanje. Biblijska misionarska škola je ustanova posvećena pripremi i osposobljavanju radnika za Božji vinograd. Od svog osnutka u veljači 1984. godine, ova škola bila je svjetionik vjere, oblikujući srca i umove onih koji su željeli širiti evanđelje svim narodima. Mnogi učenici koji su završili dvogodišnji misionarski program ove ustanove postali su misionari u inozemstvu, a neki su vođe i radnici koji šire poruku spasenja diljem gusto naseljenih otoka Filipina.

Smještena u Cabatangu, Tiaong, provincija Quezon, Filipini, Biblijska misionarska škola neumorno radi na pružanju čvrstog biblijskog temelja budućim misionarima, kako u Filipinima tako i diljem pacifičke regije. Ova ustanova osigurava smještaj za studente, te pruža obuku iz engleskog jezika i pripremu za misionarski rad, kolporterstvo, zdravstveni rad i administraciju — vještine koje su uvelike potrebne u ovoj zemlji i u inozemstvu. Također je služila kao mjesto za seminare, omladinske skupove i konferencije.

Kako djelo reformacije raste diljem Filipina, sada su hitno potrebna proširenja i poboljšanja ove ustanove kako bi mogla i dalje služiti potrebama Božjeg djela u budućnosti. U planu je i održavanje zasjedanja Generalne konferencije upravo u ovoj ustanovi. Kakav bi blagoslov bio ugostiti ovo okupljanje vjernika, gdje će planovi za evangelizaciju i duhovno buđenje zauzeti središnje mjesto!

Vaš velikodušni dar prve subote bit će ključan za izgradnju prijeko potrebnog proširenja ove ustanove. Dok darujemo, sjetimo se riječi iz 2. Korinćanima 9:7: „Svatko neka dađe kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja.“

Neka vaši darovi uzdignu ovu školu, osnaže njezinu misiju i iznjedre radnike spremne naviještati vječno evanđelje. Dajmo s vjerom i radošću, znajući da će naši doprinosi donijeti vječne plodove za Božje kraljevstvo.

Hvala vam i neka vas Bog obilno blagoslovi dok dajete!

Spoznaja Boga

STIH ZA UPAMTITI: „Tko je mudar, neka zapamti ovo i neka primi k srcu milosrđe Gospodnje!“ (Psalam 107:43).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 10. poglavlje, str. 85–91.*

U spoznaji Boga nalazi se izvor svakog pravog znanja i razvoja.“ — Odgoj, str. 14.

1. BOG OTKRIVA SEBE

Nedjelja, 30. kolovoza

a. Čime u ovom svijetu Bog nastoji privući ljude k sebi? Psalam 19:1–6; Izreke 2:1–5.

Psalam 19:1) Zborovođi. Psalam Davidov. Nebesa kazuju slavu Božju, i svod nebeski naviješta djelo ruku njegovih. Psalam 19:2) Dan danu besjedu izlijeva, i noć noći spoznaju otkriva. Psalam 19:3) Nije to besjeda niti su to riječi, ne čuje se glasa njihova. Psalam 19:4) Po svojoj zemlji mjera im se širi, i do nakraj svijeta riječi njihove. Na nebesima je suncu šator razapeo, Psalam 19:5) i ono je kao ženik što iz ložnice svoje izlazi, raduje se kao junak koji svoju trči trku. Psalam 19:6) Od kraja neba njemu je izlazak, i putanja mu do drugoga kraja; i ništa nije skriveno plamu njegovu.

Izreke 2:1) Sine moj, ako primiš moje riječi i zapovijedi moje pohraniš kod sebe, Izreke 2:2) da bi priklonio mudrosti uho svoje, srcem svojim prionuo razboru; Izreke 2:3) jest, ako prizoveš razum, k razboru glas svoj podigneš; Izreke 2:4) ako ga potražiš kao srebro i staneš tragati za njim kao za skrivenim blagom, Izreke 2:5) tada ćeš razumjeti strah Gospodnji i pronaći spoznaju Božju.

„Mnogobrojni su putevi kojima nam se Bog objavljuje i kojima nas dovodi u vezu sa sobom. Priroda se neprestano obraća našim osjetilima. Iskreno srce će biti dirnuto Božjom ljubavlju i slavom koje se otkrivaju u djelima njegovih ruku. Osjetljivo uho čuje i shvaća poruke koje Bog upućuje preko prirode. Zelena polja, veličanstveno drveće, pupoljci i cvjetovi, oblak koji prolazi, kiša koja pada, potok koji žubori, krasote neba, sve to govori našem srcu i poziva nas da se upoznamo s Onim tko je sve stvorio.“ — *Put Kristu, str. 85.*

b. Što je Isus koristio kako bi učvrstio istinu u umovima svojih slušatelja? Matej 13:3, 34.

Matej 13:3) I reče im mnoge stvari u prispodobama govoreći: »Evo, izađe sijač sijati. Matej 13:34) Sve je to Isus govorio mnoštvu u prispodobama. I bez prispodoba nije im govorio,

„Naš je Spasitelj za svoje dragocjene pouke uzimao primjere iz prirode. Drveće, ptice, cvijeće u dolinama, brežuljci, jezera, prekrasno nebo, kao i događaji i okolnosti iz svakodnevnog života, sve je to bilo povezano s riječima istine, da bismo se tako što češće sjećali njegovih pouka, čak i usred nametljivih briga kojima je ispunjen čovjekov mučni život.

Bog bi želio da se njegova djeca dive njegovim djelima, da uživaju u jednostavnoj, tihoj ljepoti kojom je ukrasio naš zemaljski dom.“ — *Put Kristu, str. 85.*

a. Koju pouku možemo naučiti iz prirode — primjerice od cvijeća, ptica i zvijezda? Rimljanima 1:20; Djela 14:17.

Rimljanima 1:20) Jer ono nevidljivo njegovo, njegova vječna i sila i božanstvo, umom se razabire u djelima od stvaranja svijeta, tako da nemaju isprike.

Djela 14:17) Ipak ne ostavi sebe neposvjedočena: čineći dobro, dajući nam kišu s neba i vremena plodonosna, puneći hranom i radošću srca naša.«

„Znanje o Stvoritelju možemo primiti i znanstvenim proučavanjem. Svaka prava znanost je samo tumačenje Božjeg rukopisa u materijalnom svijetu. Znanstveno istraživanje donosi samo svježije dokaze o mudrosti i sili Božjoj. Ako se ispravno razumiju, i knjiga prirode i pisana Riječ upoznaju nas s Bogom, učeći nas o mudrim i korisnim zakonima kroz koje On djeluje.” — *Patrijarsi i proroci*, str. 599.

„Kada bismo samo htjeli slušati, Božja djela stvaranja bi nam pružila dragocjene pouke o poslušnosti i povjerenju. Od zvijezda, koje na svojim nevidljivim stazama kroz prostor iz vijeka u vijek putuju određenim smjerom, pa sve do najmanjeg atoma — sve u prirodi pokorava se volji svoga Stvoritelja. A Bog se brine o svemu i održava sve što je stvorio.” — *Put Kristu*, str. 85, 86.

b. Dok promatramo ljepotu i mir netaknute prirode, čega se trebamo sjetiti u vezi s obećanom novom Zemljom? 1. Korinćanima 2:9; Otkrivenje 21:1.

1. Korinćanima 2:9) Nego, kako je pisano: Što oko ne vidje i uho ne ču i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube,

Otkrivenje 21:1) I vidjeh novo nebo i novu zemlju, jer prvo nebo i prva zemlja prođe, i mora više nema.

„Pokušajte zamisliti dom spašenih, ali imajte na umu da će on biti mnogo slavniji od svega što bi čak i najrazigranija mašta mogla naslikati. U raznovrsnim Božjim darovima u prirodi vidimo tek najslabiji odsjev njegove slave.” — *Put Kristu*, str. 86, 87.

„U najmračnijim danima svoga dugog sukoba sa zlom, Božja Crkva je dobivala otkrivenja o Gospodnjim vječnim namjerama. Njegovom narodu bila je dana mogućnost da kroz zavjesu nevolja u sadašnjosti baci pogled na pobjede u budućnosti, u vrijeme kad će, kada bitka završi, otkupljeni ući u obećanu zemlju. Ova viđenja o budućoj slavi, prizori slikani Božjom rukom, trebaju biti dragi današnjoj Crkvi koja djeluje u vrijeme skorog svršetka vjekovnog sukoba i obilnog i potpunog izlivanja obećanih blagoslova”. — *Proroci i kraljevi*, str. 722.

„U Bibliji se baština spašenih naziva domovinom. (Hebrejima 11:14-16) Tamo nebeski Pastir vodi svoje stado na izvore žive vode. Stablo života daje plod svakog mjeseca, a lišće mu služi za lijek narodima. Tamo su potoci koji vječno žubore, bistri kao kristal, a uz njih lelujavu drveće baca svoje sjene na putove koje je Gospod pripremio za otkupljene. Tamo se prostrane ravnice protežu u prekrasne brežuljke, a Božje gore uzdižu svoje uzvišene vrhove. Na tim tihim proplancima, pokraj ovih živih potoka, Božji će narod, koji je tako dugo bio putnik i hodočasnik, naći svoju domovinu.” — *Velika borba* str. 675.

a. Koje dragocjene pouke možemo naučiti od proroka kako bi nas ohrabrinele u vremenima obeshrabrenja i kušnje? Jakov 5:17; Rimljanima 8:28; 1. Ivanova 5:14.

Jakovljeva 5:17 Ilija bijaše čovjek baš kao i mi; i žarko se pomoli da ne bude kiše, i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci. **Rimljanima 8:28** Znamo pak da onima koji ljube Boga sve proizlazi na dobro, onima koji su po njegovoj odluci pozvani. **1. Ivanova 5:14** I ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako što išćemo po volji njegovoj, uslišava nas.

„Iz prilika i okolnosti, iz promjena koje se svakodnevno odigravaju oko nas, možemo izvući dragocjene pouke, ako je naše srce otvoreno da ih shvati. (...) Bili su to ljudi [patrijarsi i proroci] ‘podložni slabostima kao i mi’ (Jakov 5:17). Mi ih gledamo kako se bore s obeshrabrenjem koje i nas obuzima, kako padaju u iskušenjima kao što mi padamo, i kako ipak hrabro ustaju i pobjeđuju Božjom milošću: i gledajući, stječemo hrabrost u svojoj težnji za pravednošću.” — *Put Kristu, str. 87, 88.*

b. Ako se Bog brine za prirodu, koliko će se više brinuti za svoju djecu? Psalms 107:43; 145:15, 16.

Psalam 107:43 I tko je mudar, neka pazi na ovo; i razumjet će takvi milosrđe Gospodnje. Psalam 145:15 Oči sviju na tebe čekaju, i ti im na vrijeme daješ hranu njihovu. Psalam 145:16) Otvaraš ruku svoju i sitiš sve živo po želji.

„I priroda i otkrivenje svjedoče nam o Božjoj ljubavi. Naš je nebeski Otac izvor života, mudrosti i radosti. Pogledajte samo čudesa i ljepote prirode! Mislite o njihovoj divnoj prilagođenosti potrebama i sreći ne samo čovjeka već i svih živih stvorenja! Sunčeva svjetlost i kiša, koji oživljuju i osvježavaju Zemlju, bregovi, mora i ravnice, sve nam to govori o Stvoriteljevoj ljubavi.” — *Put Kristu, str. 9.*

c. Na što bi nas obećanje o Božjoj brizi trebalo potaknuti da se usredotočimo? Matej 6:30–34.

Matej 6:30 Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni? Matej 6:31 Ne brinite se dakle govoreći: ‘Što ćemo jesti?’ ili: ‘Što ćemo piti?’ ili: ‘Čime ćemo se zaogrnuti?’ Matej 6:32 Jer sve to traže pogani. Ta zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. Matej 6:33 Već tražite najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu, a ovo će vam se sve nadodati. Matej 6:34) Ne budite dakle zabrinuti za sutra, jer sutra će se brinuti za svoje. Dosta je svakomu danu zloće njegove.»

„Kada u svoje ruke preuzmемо upravljanje stvarima koje trebamo obaviti i oslanjamo se na vlastitu mudrost kako bismo uspjeli, preuzimamo breme koje nam Bog nije dao i pokušavamo ga nositi bez Njegove pomoći. Na sebe uzimamo odgovornost koja pripada Bogu i tako se zapravo stavljamo na Njegovo mjesto. Tada s pravom možemo osjećati tjeskobu i očekivati opasnost i gubitak, jer će nas to sigurno snaći. Ali kada doista vjerujemo da nas Bog ljubi i želi nam dobro, prestat ćemo se brinuti za budućnost. Uzdat ćemo se u Boga kao što se dijete uzda u roditelja koji ga voli. Tada će nestati naše nevolje i tjeskobe, jer će naša volja biti sjedinjena s Božjom voljom.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 100, 101.*

a. U čemu je Krist dao najjasnije objave Božjeg plana za spasenje ljudi? Ivan 5:39; Izaija 34:16.

Ivan 5:39 Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni, a ona su ta koja posvjedočiše za mene.

Izaija 34:16 Tražite u knjizi Gospodnjoj i čitajte: nijedno od ovoga neće izostati, nijedno neće ostati bez svojega para; jer to su moja usta zapovjedila i njegov duh je taj koji ih skupi.

„Bog nam govori u svojoj Riječi. U njoj imamo najjasnije otkrivenje njegova karaktera, njegovog postupanja prema ljudima, i velikog djela otkupljenja.”

— *Put Kristu, str. 87.*

b. Što bi trebali svakodnevno činiti svi koji žele rasti u Božjoj snazi i sili? Ivan 6:53, 63; Kološanima 3:1, 2.

Ivan 6:53 Tada im Isus reče: »Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Ivan 6:63 Duh je onaj koji oživljava, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje vam ja govorim duh su i život su.

Kološanima 3:1 Ako ste dakle suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu. Kološanima 3:2 Za onim gore težite, ne za onim što je na zemlji!

„Otkupljenje je tema u koju bi i anđeli htjeli zaviriti; njome će se baviti i o njoj će pjevati otkupljeni u toku beskrajsnih vijekova vječnosti. Zar nije onda i sada vrijedna pažljivog razmišljanja i proučavanja? Beskrajno Isusovo milosrđe i njegova beskrajsna ljubav, žrtva koju je prinio nas radi — sve nas poziva na najozbiljnije i najsvečanije razmišljanje. Trebalo bi da se bavimo karakterom našeg dragog Otkupitelja i Posrednika! Trebalo bi da razmišljamo o misiji Onoga koji je došao da spasi svoj narod od grijeha njihovih.” — *Put Kristu, str. 88, 89.*

c. Kako trebamo primiti Božju riječ u svoja srca? Matej 4:4; 2. Timoteju 2:15.

Matej 4:4 A on, odgovorivši, reče: »Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih.«

2. Timoteju 2:15 Uznastoj da se kao prokušan pokažeš pred Bogom, kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine.

„Ako netko cijeni učenje Biblije, ne može pročitati ni jedan jedini redak u njoj da iz njega ne izvuče neku korisnu misao. Ali, najvrednije pouke iz Biblije ne mogu se dobiti povremenim ili nepovezanim proučavanjem. Njen veliki sistem istina nije tako prikazan da bi ga mogao shvatiti užurban ili nepažljiv čitalac. Mnoga njena blaga leže duboko ispod površine, i mogu se naći samo marljivim istraživanjem i dugotrajnim trudom. Istine, koje sačinjavaju veliku cjelinu, moraju se istraživati i sakupljati 'ovdje malo, ondje malo' (Izaija 28:10).

Kad se na ovaj način istraže i prikupe, pokazat će se da savršeno odgovaraju jedna drugoj. Svako Evanđelje nadopunjava druga, svako proročanstvo objašnjava drugo, svaka istina dalje razvija neku drugu istinu. Evanđelje objašnjava simbole judejskog sistema. Svako načelo u Božjoj riječi ima svoje mjesto, svaka činjenica svoje značenje. A cjelokupna struktura, i nacrtom i izvođenjem, svjedoči o svom Autoru. Takvu strukturu nije mogao zamisliti niti načiniti ni jedan drugi um osim uma Beskonačnoga.” — *Odgoj, str. 123, 124.*

a. Što je Jeremiji donosilo utjehu i pomoć u teškim vremenima? Jeremija 15:16.

Jeremija 15:16 Kad se nađoše riječi tvoje, ja sam ih jeo; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mogega. Jer ja sam se tvojim zvao imenom, Gospode, Bože Nad Vojskama.

„Ništa nije korisnije za jačanje uma od proučavanja Pisma. Ni jedna druga knjiga nema toliko snage da uzdigne misli, da oživi sposobnosti, kao Biblija svojim dubokim, oplemenjujućim istinama. Kada bi Božju Riječ proučavali onako kao što bi trebalo, ljudi bi se odlikovali širinom uma, plemenitošću karaktera, čvrstinom namjera, kakve se danas rijetko sreću.” — *Put Kristu, str. 90.*

„Onaj tko Svetom pismu posvećuje pomnu pažnju uz molitvu, steći će jasno razumijevanje i ispravan sud, kao da je, obraćajući se Bogu, dosegnuo viši stupanj inteligencije.” — *Um, karakter i osobnost, knj. 1, str. 95.*

b. Kako treba proučavati Sveto pismo i što mora prethoditi takvom proučavanju Biblije? Psalam 119:9, 11, 16.

Psalam 119:9 ŠBETŠ Kako će mladić čistiti put svoj? Držeći riječ tvoju. Psalam 119:11 U srce sam svoje tvoju pohranio riječ, da protiv tebe ne sagriješim. Psalam 119:16 Uživat ću u tvojim pravilima, riječ tvoju zaboravit' neću.

„Božja istina, poput zlata, ne leži uvijek odmah na površini; do nje se dolazi samo ozbiljnim razmišljanjem i proučavanjem.” — *Sluge evanđelja, str. 76.*

„Kao što rudar otkriva žile dragocjene kovine sakrivene ispod Zemljine površine, tako će i onaj koji ustrajno proučava Božju Riječ kao da traži zakopano blago, pronaći istine najveće vrijednosti, koje su bile sakrivene od pogleda nemarnog tražioca. Nadahnute riječi, ako se ozbiljno prime srcu, postat će slične potocima koji teku s izvora života.

Bibliju nikada ne smijemo proučavati bez molitve. Prije nego što otvorimo njezine stranice, trebamo tražiti prosvjetljenje od Svetog Duha, i ono će nam biti dato. (...) Anđeli iz svijeta vidjela bit će s onima koji ponizna srca traže da im Bog pokaže put.” — *Put Kristu, str. 91.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 5. lipnja

1. Koju je metodu poučavanja naš Spasitelj koristio da bi dopro do ljudi?
2. Što je Bog poduzeo kako bi se otkrio svima — pa i onima koji nemaju pristup Njegovoj Riječi?
3. Što se može naučiti iz djela Božje providnosti?
4. Opiši stav koji trebamo imati prema Bibliji kao Božjoj objavi.
5. Koje Jeremijino iskustvo u vezi sa Svetim pismom bi se trebalo ponoviti?

Prednosti molitve

STIH ZA UPAMTITI: „Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.” (Matej 6:6).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 11. poglavlje, str. 93–104.*

„Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ne zato što bi bilo neophodno da Mu otkrijemo što smo, već zato da bismo sebe osposobili da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k Njemu.” — *Put Kristu, str. 93.*

1. VELIKI MOLITELJ

Nedjelja, 6. rujna

a. Kao Sin Čovječji, što je Isus smatrao potrebnim? Luka 5:16; Marko 6:46.

Luka 5:16 A on se povlačio na samotna mjesta i molio.

Marko 6:46 Rasta se od njih pa ode u goru da se pomoli.

„Pogledajmo Sina Božjeg kako se pognut moli Ocu! Iako Sin Božji, On svoju vjeru jača molitvom i održavanjem stalne veze s nebom prikuplja snagu da se odupre zlu i služi potrebama ljudi. Kao stariji Brat našeg roda, On poznaje potrebe onih koji, iako podložni slabostima u svijetu grijeha i iskušenja, ipak žele služiti Njemu. On zna da su glasnici koje šalje kao podesne u stvari samo slabi i grešni ljudi. Međutim, On obećava božansku pomoć svakome tko se potpuno posveti Njegovoj službi. Njegov primjer potvrđuje da usrdna i istrajna molitva upućena Bogu u vjeri i potpunom pouzdanju i posvećenosti Njegovom djelu donosi ljudima pomoć Svetog Duha u borbi protiv grijeha.” — *Sluge evanđelja, str. 511.*

b. Kako nam Kristov primjer molitve služi kao uzor? Marko 1:35; Luka 6:12.

Marko 1:35 I rano ujutro, još za mraka, ustade, izađe i ode na samotno mjesto. I ondje se molio.

Luka 6:12 A dogodi se tih dana da izađe na goru da se pomoli te provede noć u molitvi Bogu.

„I sam je Isus, dok je boravio među ljudima, često odlazio na molitvu.” — *Put Kristu, str. 93.*

a. Kako je Isus učio svoje učenike moliti? Luka 11:1–4.

Luka 11:1 I dogodi se, dok je na jednome mjestu molio, da mu, kad prestade, reče jedan od njegovih učenika: »Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike.« Luka 11:2 A on im reče: »Kad molite, govorite: Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje; dođi kraljevstvo tvoje; budi volja tvoja — kako na nebu, tako i na zemlji; Luka 11:3 kruh naš svagdanji daji nam svaki dan; Luka 11:4 i oprosti nam grijehe naše jer i sami opraštamo svakom dužniku svojem; i ne uvedi nas u iskušenje, nego izbavi nas od zla.«

„Kada je bio na Zemlji, Isus je svoje učenike učio kako da se mole. On im je govorio da sve svoje svakodnevne potrebe iznesu Bogu, da sve svoje brige bace na njega. Obećanje koje je dao njima da će im molitve biti uslišene, dao je i nama. (...)

On je brat u našim slabostima, 'u svačemu iskušan, kao i mi'; ali kao bezgrešan, po svojoj prirodi grozio se grijeha; On je izdržao duševne borbe i patnje u svijetu punom grijeha. Kao čovjek smatrao je molitvu svojom potrebom i svojom prednošću. On je u razgovoru sa svojim Ocem nalazio utjehu i radost. Ako je, dakle, Spasitelj ljudi, Božji Sin, osjećao potrebu za molitvom, koliko više bi slabi i grešni smrtnici morali biti svjesni neophodnosti usrdne, stalne molitve.“ — *Put Kristu, str. 93, 94.*

b. Kako Biblija opisuje Kristovu posvećenost i njenu važnost? Izaija 50:4; Hebrejima 2:10; 5:7–9.

Izaija 50:4 Gospodin Gospod dade mi jezik učenikâ da bih znao riječju okrijepiti umornoga. Svako jutro budi, budi mi uho, da slušam kao učenici.

Hebrejima 2:10 Ta dolikovalo je Onomu radi kojega je sve i po kojemu je sve, koji privede k slavi mnoge sinove, da patnjama učini savršenim Začetnika njihova spasenja. Hebrejima 5:7 On je u danima tijela svojega snažnim vapajem i suzama i molitve i prošnje prinosio Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje bogobojaznosti; Hebrejima 5:8 premda je Sin, iz onoga što pretrpi nauči se poslušnosti Hebrejima 5:9 te, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja,

„Budući da je na se uzeo ljudsku narav, osjećao je potrebu za snagom od svojega Oca. Birao je mjesta za molitvu. Volio je u samoći brda održavati zajednicu sa svojim Ocem. Time je Njegova sveta ljudska duša bila osnažena za dnevne dužnosti i kušnje. Naš se Spasitelj poistovjetio s našim potrebama i slabostima time što je postao silan molitelj, koji je noću molio svojeg Oca za svježiu zalihu snage, da bude okrijepljen i osvježen, ojačan za dužnost i kušnju. On nam je u svemu dao primjer.“—*Svjedočanstvo, knj. 2, str. 201, 202.*

„Vidjela sam da ni jedan od dvadesetero mladih ne zna iz iskustva što je vjera. Oni služe sebi, a tvrde da su Kristovi sluge. Ako ne skrše opčinjenost koja ih drži, oni će uskoro shvatiti da ih čeka dio namijenjen prijestupnicima. Što se tiče samoodricanja ili žrtve, oni su našli mnogo lakši put. Umjesto da ozbiljno sa suzama i velikom vikom mole Boga za Njegovu opraštajuću milost i snagu da se odupru Sotoninim kušnjama, oni su zaključili da ne moraju biti tako ozbiljni i revni; njima je sasvim dobro i bez toga. Krist, Kralj slave, često je sam odlazio u goru i na usamljena mjesta gdje je svojem Ocu izlijevao molbe svoje duše; a grešni čovjek, koji nema snage, misli da može živjeti bez molitve.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 504, 505.*

a. Kako nam je Isus otkrio stav svojega Oca prema ljudskim potrebama? Matej 6:6; 7:7–11.

Matej 6:6 A ti, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata svoja i pomoli se Ocu svojemu koji je u tajnosti. I Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, uzvratit će ti javno. Matej 7:7 »Išćite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se! Matej 7:8 Jer svatko tko išće, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca, otvorit će se. Matej 7:9 Ili koji bi od vas čovjek, ako sin njegov u nj zaišće kruha, dao mu kamen? Matej 7:10 I ako zaišće ribu, zar bi mu dao zmiju? Matej 7:11 Ako dakle vi, koji ste zli, znate dobre darove davati djeci svojoj, koliko će više Otac vaš, koji je na nebesima, davati dobra onima koji u njega išću!

„Naš nebeski Otac čeka da izlije na nas obilje svojih blagoslova. Naša je prednost da možemo obilato piti s izvora beskrajne ljubavi. Zar nije onda čudno što se tako malo molimo! Bog je spreman i željan da čuje iskrenu molitvu svog najskromnijeg djeteta, ali je ipak tako očito da se mi ustručavamo da mu iznesemo svoje potrebe!“ — *Put Kristu, str. 94.*

„Bog je suviše mudar da bi se varao, i suviše dobar da bi onima koji hode pravedno uskratio bilo koje dobro! I zato se bez straha oslonite na njega, čak i kada odgovor na svoje molitve ne dobijete odmah! Oslonite se na njegovo sigurno obećanje: 'Ištite, i dat će vam se!'" — *Put Kristu, str. 96.*

b. Zbog čega Bog ne čuje naše molitve? Psalam 66:18; Izreke 28:13.

Psalam 66:18 Da sam u srcu svojemu gajio bezakonje, ne bi me saslušao Gospodin.

Izreke 28:13 Tko krije svoje prijestupke, neće imati uspjeha, a tko ih priznaje i ostavlja, zadobit će milosrđe.

„Naše se misli mogu baviti Njime; mi možemo razmišljati o Njegovim djelima, dokazima Njegove milosti, Njegovim blagoslovima, ali, sve to još nije, u punom smislu riječi, održavanje veze s Njime. Da bismo stupili u vezu s Bogom, moramo poželjeti ispričati mu nešto iz svog stvarnog života.“ — *Put Kristu, str. 93.*

Što mogu nebeski anđeli misliti o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima koja se suočavaju s iskušenjima, o bićima prema kojima Božje srce osjeća bezgraničnu ljubav i spremno je da im daruje više nego što bi mogla tražiti i zamisliti, a koja se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđelima je drago što se klanjaju pred Bogom; oni vole biti blizu njega. Oni razgovor s Bogom smatraju svojom najvećom radošću; a ipak sinovi ove Zemlje, kojima je tako potrebna pomoć koju im samo Bog može dati, izgledaju zadovoljni da hode bez vidjela njegovog Duha, bez pratnje njegove prisutnosti.

Tama Zloga obavlja one koji zanemaruju molitvu. Neprijatelj ih šapatom kuša navodeći ih na grijeh samo zato što se ne služe prednošću koju im je Bog dao božanskom ustanovom molitve.“ — *Put Kristu, str. 94.*

„Ako gajimo bezakonje u svom srcu, ako smo prionuli uz bilo koji grijeh koji nam je poznat, Gospod nas neće čuti; ali, molitva pokajničke, skrušene duše uvijek će biti prihvaćena. Kada ispravimo sva zla kojih smo svjesni, tada možemo biti uvjereni da će Bog odgovoriti na naše molbe. Naše vlastite zasluge nas nikada neće preporučiti Božjoj naklonosti; Kristovom dostojnošću mi ćemo se spasiti, njegovom ćemo se krvlju očistiti; ipak, i mi sami moramo nešto doprinijeti, moramo ispuniti uvjete da budemo prihvaćeni.“ — *Put Kristu, str. 95.*

a. Koji su važni elementi ustrajne molitve u usporedbi sa slabom i neučinkovitom molitvom? Hebrejima 11:6; Marko 11:24.

Hebrejima 11:6 A bez vjere nemoguće mu je ugoditi; jer tko Bogu pristupa, mora povjerovati da On jest i da je nagraditelj onih koji ga traže.

Marko 11:24 Zbog toga vam kažem: Sve što moleći išćete, vjerujte da primete, i bit će vam!

„I kada ne primimo upravo ono što smo tražili, u vrijeme za koje smo molili, i dalje moramo vjerovati da nas je Gospod čuo, i da će odgovoriti na naše molitve. Mi smo tako podložni zabudama i tako kratkovidni da ponekad tražimo i ono što nam ne bi bilo na blagoslov, pa nam naš nebeski Otac u svojoj ljubavi odgovara na molitve tako što nam daje ono što će nam poslužiti na najviše dobro — ono što bismo i mi sami poželjeli kada bi naš pogled bio božanski prosvjetljen i kada bismo stvarnost mogli vidjeti onakvu kakva jest. Kada izgleda da nam molitve nisu uslišene, moramo se držati obećanja; jer će vrijeme uslišenja sigurno doći i mi ćemo primiti blagoslov koji nam je najpotrebniji.” — *Put Kristu*, str. 96.

b. Da bi Bog uslišio našu molitvu, kakav duh moramo imati? Matej 6:12; Marko 11:25, 26.

Matej 6:12 i oprostí nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima našim;

Marko 11:25 I kad stojite u molitvi, opraštajte ako imate što protiv koga, da i Otac vaš, koji je na nebesima, oprostí vama prijestupe vaše. Marko 11:26 No ako vi ne opraštate, ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće oprostíti prijestupe vaše.«

„Kada dolazimo tražiti od Boga milost i blagoslov, naša vlastita srca moraju biti nadahnutá duhom ljubavi i opraštanja. Kako bismo se mogli moliti: 'I oprostí nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim!' (Matej 6:12) ako istovremeno nismo spremni opraštati drugima!” — *Put Kristu*, str. 97.

c. Što možemo naučiti iz Ilijine molitve za kišu? 1. Kraljevima 18:41–45.

1. Kraljevima 18:41 Tada Ilija reče Ahabu: »Idi gore, jedi i pij, jer čujem zvuk šumora kiše.« 1. Kraljevima 18:42 Ahab dakle ode gore jesti i piti. Ilija pak uzađe navrh Karmela; i prignu se k zemlji, a lice svoje stavi među koljena svoja. 1. Kraljevima 18:43 Onda reče svojemu momku: »Idi sad gore, pogledaj prema moru.« I ovaj ode gore i pogleda, te reče: »Nema ničega.« On pak reče: »Vrati se sedam puta.« 1. Kraljevima 18:44 I dogodi se da sedmi put momak reče: »Eno se oblak, malen kao šaka čovjekova, diže od mora.« Nato Ilija reče: »Idi, reci Ahabu: 'Upregni i silazi, da te kiša ne uhvati.'« 1. Kraljevima 18:45 I dogodi se u međuvremenu da se nebo zamračí od oblaka i vihora, i spusti se jaka kiša. A Ahab uzjaha i ode u Jizreel.

„Dok se Ilija molio za kišu, sluga se šest puta vraćao sa izvještajem da nema ni najmanjeg oblaka, ni bilo kakvog znaka kiše. Ali prorok se nije dao obeshrabriti. On je pregledao svoj život, da bi vidio da nije u nečemu obećastio Gospoda, da nema neki nepriznati grijeh, i tako je nastavio mučiti svoju dušu pred Bogom dok nije dobio očekivani znak na svoju molitvu. Dok je tako preispitivao svoj život izgledao je sve manji i manji u očima Božjim. Osvjedočio se da on sam ne može ništa i da sve zavisi od Boga, i kad je došao dotle da se potpuno odrekao sebe a oslonio se na Spasitelja kao jedinu snagu i pravdu, onda je došao odgovor.” — *Biblijski komentari*, knj. 2, str. 1035.

5. USTRAJNOST U MOLITVI

a. Koji važan savjet apostoli daju u vezi s molitvom? 1. Petrova 4:7; Filipljanima 4:6.

1. Petrova 4:7 Ali približio se svršetak svega; budite dakle razboriti, i trijezni budite — zarad molitava.

Filipljanima 4:6 Ne brinite se ni za što, nego u svemu — molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem — iskanja svoja obznanjujte Bogu.

„Revnost u molitvi je neophodna; ničemu ne smijete dopustiti da omete vašu molitvu. Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše. Iskristite svaku priliku da idete na mjesta određena za molitvu. Oni koji se stvarno trude da održavaju vezu s Bogom vidjet će se na molitvenim skupovima, vjerni u izvršavanju svoje dužnosti, iskreni i željni da požanju sve blagoslove koji se mogu steći. Oni će iskoristiti svaku priliku da sebe izlože zrakama svjetlosti s Neba.” — *Put Kristu, str. 98.*

b. Kao i svaki roditelj, što Bog očekuje od svoje djece? Luka 11:10, 13; Ivan 14:13, 14.

Luka 11:10 Jer svatko tko išće, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca, otvorit će se. Luka 11:13 Ako dakle vi, koji ste zli, znate dobre darove davati djeci svojoj, koliko će više Otac nebeski davati Duha Svetoga onima koji u njega išću!«

Ivan 14:13 I što god zaišćete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. Ivan 14:14 Ako što zaišćete u moje ime, ja ću učiniti.«

„Krist je nalogom ‘u moje ime’ pokazao svojim učenicima kako moliti. U Kristovo ime Njegovi sljedbenici trebaju stajati pred Bogom. U Gospodnjim očima oni imaju vrijednost kroz vrijednost žrtve koja je učinjena za njih. Oni su dragocjeni zbog Kristove pravde koja im je uračunata. Krista radi Gospod prašta onima koji Ga se boje. On u njima ne gleda zloću grješnika. U njima prepoznaje sličnost sa svojim Sinom u koga vjeruju.” — *Velika borba, str. 667.*

„Nema vremena niti mjesta koje bi bilo neprikladno da se uputi molitva Bogu. Ne postoji ništa što bi nas moglo spriječiti da podignemo svoje srce u dubu iskrene molitve. U mnoštvu na ulici, zaokupljeni poslovnim obavezama, mi možemo uputiti molitvu Bogu i zatražiti božansko vodstvo, kao što je to učinio Nehemija dok je iznosio svoj zahtjev pred kraljem Artakserksom. Kutak zajedništva s Bogom može se pronaći gdje god bili.” — *Put Kristu, str. 99.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Koji je primjer ustrajnosti u molitvi dan svim vjernicima?
2. Koje proročanstvo pokazuje važnost jutarnje molitve?
3. Koji je preduvjet za uspješnu molitvu?
4. Zašto se trebamo nastaviti moliti dok čekamo odgovor?

Biblijske lekcije, srpanj - rujan 2026.

Što učiniti sa sumnjom

STIH ZA UPAMTITI: „Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajući ništa; jer tko sumnja, sličan je morskome valu, koji vjetar podiže i goni.” (Jakov 1:6).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 12. poglavlje, str. 105–113.*

„Bog nikada ne traži da vjerujemo bez da nam pruži dovoljno dokaza na kojima možemo utemeljiti svoju vjeru.” — *Put Kristu, str. 105.*

1. ŠTO JE SUMNJA?

Nedjelja, 13. rujna

a. Što trebamo imati na umu kada se kolebamo između vjere i sumnje? Jakov 1:5–7.

Jakovljeva 1:5 Ako li komu od vas nedostaje mudrosti, neka išče od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se. Jakovljeva 1:6 Ali neka išče u vjeri, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskome valu koji vjetar podiže i goni. Jakovljeva 1:7 Ta neka takav čovjek ne misli da će primiti što od Gospodina.

„Ali Njegovo obećanje je upućeno samo onima koji su u cijelosti voljni slijediti Gospoda. Bog ne vrši pritisak ni na čiju volju, stoga On ne može voditi one koji su previše ponosni da bi naučili, koji tvrdoglavo idu svojim putem. O čovjeku koji sumnja, koji želi slijediti svoju volju, premda tvrdi da čini Božju volju, rečeno je: ‘Takav čovjek neka ne misli da će što primiti od Gospoda.’ (Jakov 1:7)” — *Patrijarsi i proroci, str. 384.*

b. Što je Gospod dao da bi se prevladala sumnja? Psalam 119:105; Hebrejima 11:1, 3, 6.

Psalam 119:105 Tvoja je riječ nozi mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.

Hebrejima 11:1 A vjera je osnova onoga čemu se nadamo, dokaz stvarnosti kojih ne vidimo. Hebrejima 11:3 Vjerom doznajemo da su svjetovi pripravljeni riječju Božjom, tako da ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga. Hebrejima 11:6 A bez vjere nemoguće mu je ugoditi; jer tko Bogu pristupa, mora povjerovati da On jest i da je nagraditelj onih koji ga traže.

„Naša vjera mora počivati na osobnom osvjedočenju, a ne na nabranjanju dokaza. Oni koji žele sumnjati imat će priliku; dok će oni koji stvarno čeznu da upoznaju istinu, naći obilje dokaznog materijala na koji mogu osloniti svoju vjeru.” — *Put Kristu, str. 111.*

„Bog je u svojoj Riječi dao dovoljno dokaza o njezinom božanskom karakteru. Velike istine bitne za naše spasenje jasno su iznesene. Uz pomoć Svetoga Duha, koji je obećan svima koji ga iskreno traže, svatko sâm može shvatiti te istine. Bog je dao ljudima čvrst temelj na kome mogu graditi svoju vjeru.” — *Velika borba str. 526, 527.*

a. Kako bismo se trebali odnositi prema tajnama koje Bog nije objasnio? Ponovljeni zakon 29:29; Job 38:4–11.

Ponovljeni zakon 29:29 što je sakriveno, pripada Gospodu, Bogu našem, a što je otkriveno, pripada nama i sinovima našim do vijeka, da bismo vršili sve riječi ovoga zakona.«

Job 38:4 Gdje si bio kad zemlju utemeljih? Kazuj, ako razbora imaš! Job 38:5 Tko je odredio mjere njezine? Znaš li? Ili tko je nad njom uže razapeo? Job 38:6 O što su pričvršćena podnožja njezina? Ili tko joj je postavljao ugaoni kamen, Job 38:7 dok su zajedno klicale zvijezde jutarnje i uzvikivali svi sinovi Božji? Job 38:8 Tko li je zatvorio more vratima kad je, prodirući, izašlo iz utrobe; Job 38:9 kad oblak postavih da mu bude haljina, a tminu kao pelene njegove? Job 38:10 I odredih mu granice njegove, i postavih vrata i prijevornice. Job 38:11 I rekoh: 'Dovde možeš dolaziti, ali dalje ne smiješ; i tu će se zaustavljati tvoji vali ponositi.'

„Božja Riječ, kao i karakter njezinog božanskog Autora, iznosi tajne koje ograničena bića nikada neće moći potpuno shvatiti. Pojavljivanje grijeha u svijetu, Kristovo utjelovljenje, novorođenje, uskrsnuće, i mnoge druge teme kojima se Biblija bavi, predstavljaju tajne, suviše duboke da bi ih ljudski um mogao objasniti ili čak potpuno shvatiti. Međutim, nemamo razloga sumnjati u Božju Riječ samo zato što ne možemo razumjeti tajne Božje providnosti.” — *Put Kristu, str. 112.*

„Bog ne prisiljava ljude da se odreknu svog nevjerstva. Pred njima se nalazi svjetlost i tama, istina i zabluda. Njihovo je da odluče što će prihvatiti. Ljudski je um obdaren silom da razlikuje između dobra i zla. Bog je odredio da ljudi ne odlučuju prema trenutačnom osjećaju, već na osnovi valjanosti dokaza, na osnovi brižljivo međusobno uspoređenih dijelova Pisma. Da su Židovi odbacili svoje predrasude i da su uspoređivali pisano proročanstvo s činjenicama koje su obilježavale Isusov život, primijetili bi divan sklad između proročanstava i njihovog ispunjenja u životu i službi poniznog Galilejca.

I danas su mnogi prevareni na isti način na koji su bili prevareni i Židovi. Vjerski učitelji čitaju Bibliju u svjetlosti vlastitog razumijevanja i predaja, narod ne istražuje Pisma za sebe i ne prosuđuje sam za sebe što je istina, već se prepušta njihovim sudovima i povjerava svoje duše svojim vođama. Propovijedanje i učenje Njegove Riječi jest jedno od sredstava što ih je Bog posvetio za prenošenje svjetlosti; ali učenje svakog čovjeka moramo provjeriti uz pomoć Svetoga pisma.” — *Želja vjekova, str. 458, 459.*

b. Kako se u Bibliji potvrđuje da postoje stvari koje je teško razumjeti? 2. Petrova 3:16.

2. Petrova 3:16 kao i u svim poslanicama u kojima o tome govori. U njima ima ponešto teže razumljivo, što neuki i neutvrđeni izvrću kao i ostala Pisma — na svoju vlastitu propast.

„Teška mjesta u Pismu su nevjernici iznosili kao dokaz protiv Biblije; ali, daleko od toga, ona snažno potvrđuju da je Biblija božanski nadahnuta. Kada bi Biblija davala samo izvještaje o Bogu koje bismo lako mogu shvatiti; kada bi njegovu veličinu i veličanstvo mogli razumjeti ograničeni umovi, tada ona ne bi nosila nepogrešivi pečat božanskog autoriteta. Upravo veličina i tajanstvenost tema o kojima govori, treba nas nadahnuti vjerom u Bibliju kao Božju Riječ.” — *Put Kristu, str. 113.*

a. Koja je to posebna opasnost za vjernike u ovim posljednjim danima? Hebrejima 3:12; 2. Timoteju 4:3, 4.

Hebrejima 3:12 Pazite, braćo, da ne bi u koga od vas srce bilo zlo, nevjerljivo, udaljilo se od Boga živoga.

2. Timoteju 4:3 Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrav nauku, nego će po vlastitim požudama sebi gomilati učitelje da im škakljaju uši; 2. Timoteju 4:4 i uho će od istine odvrćati, a priklanjati se bajkama.

„Kad Bog šalje svijetu tako važne opomene da ih predložuje kao objavu anđela koji lete u najvišem dijelu neba, onda očekuje da svaki čovjek obdaren sposobnošću rasuđivanja obrati pozornost na poruku. Zastrašujuće kazne izrečene za klanjanje zvijeri i njezinu kipu (Otkrivenje 14:9-11), trebaju sve potaknuti na marljivo proučavanje proročanstava kako bi doznali što je žig zvijeri i kako mogu izbjeći njegovo primanje. No većina ljudi odvrća uši od slušanja istine i okreće se pričama. Gledajući do posljednjih dana, apostol Pavao objavljuje: 'Jer će doći vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke.' (2.Timoteju 4:3) To je vrijeme već nastupilo. Ljudi ne žele biblijsku istinu jer se ona ne slaže sa željama grješnog srca koje ljubi svijet, a Sotona im pruža obmane koje vole.” —*Velika borba*, str. 594, 595.

b. Što je proročeno o stavu kojeg će zauzeti dvije grupe u posljednjim danima? Daniel 12:10; Otkrivenje 22:11.

Daniel 12:10 Mnogi će se očistiti i ubijeliti i prokušati; a zlotvori će činiti zlo i nitko od zlotvora neće razumjeti, ali oni koji su razboriti, oni će razumjeti.

Otkrivenje 22:11 Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je okaljan, neka se i dalje kalja; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka se i dalje posvećuje.«

„No Bog će imati na zemlji svoj narod koji će paziti na Bibliju, i samo na Bibliju kao mjerilo svih učenja i temelj svake reforme. Ni mišljenja učenih ljudi, ni tvrdnje znanosti, ni vjerske dogme ili odluke crkvenih sabora – tako mnogobrojne i međusobno suprotne kao i crkve koje ih zastupaju – nijedno od ovoga ni sve zajedno ne može se smatrati dokazom za ili protiv bilo koje točke vjerovanja. Prije nego što prihvatimo bilo koje učenje ili propis, trebamo zahtijevati da bude podržano jasnim 'Tako kaže Gospod.'" — *Velika borba*, str. 595.

„Novo vidjelo o Božjoj Riječi uvijek će biti pokazano onome koji živi u uskoj vezi sa Suncem pravednosti. Neka nitko ne dođe do zaključka da više nema svjetlosti koja bi se mogla otkriti. Onaj tko marljivo traži istinu, koji se moli Bogu, pronaći će dragocjene zrake svjetlosti koje će zasijati iz Božje Riječi. Mnogi dragulji još leže razasuti i moraju se prikupiti da bi se našli u posjedu Božjeg naroda ostatka. Međutim, svjetlost nije bila data jednostavno zato da postane snaga crkve, već da bi bila prenesena onima koji su u tami.” — *Savjeti za rad u subotnjoj školi*, str. 34.

a. Kako možemo razlikovati važno od nevažnog? 2. Korinćanima 13:5; Tit 3:9–11.

2. Korinćanima 13:5 Sami sebe iskušavajte jeste li u vjeri! Sami sebe ispitujte! Ili ne spoznajete sami sebe, da je Isus Krist u vama? Osim ako ste u čemu nepouzdan.

Titu 3:9 A ludih se raspi i rodoslovljâ i svađa i sukobâ oko Zakona kloni, jer su beskorisni i isprazni. Titu 3:10 Čovjeka krivovjerca nakon prve i druge opomene odbijaj, Titu 3:11 znajući da je takav izopačen i griješi — taj sam sebe osuđuje.

„Bog daje obilje dokaza da možemo vjerovati, ali nikada neće ukloniti sve izgovore za nevjerstvo. Oni koji traže podršku za sumnju, uvijek će je naći, a oni koji odbijaju prihvatiti i poslušati Božju riječ sve dok ne bude uklonjen svaki mogući prigovor, tako da više nema mogućnosti za sumnju, nikada neće doći k svjetlu.” — *Velika borba str. 527.*

b. Koje će blagoslove primiti ponizni? Jakov 4:6, 10; 1. Petrova 5:6, 7.

Jakovljeva 4:6 A daje i veću milost. Zato veli: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost. Jakovljeva 4:10 Ponizite se pred Gospodinom, i uzvisit će vas!

1. Petrova 5:6 Ponizite se dakle pod moćnom rukom Božjom, da vas uzvisi u pravo vrijeme. 1. Petrova 5:7 Svu svoju brigu bacite na nj, jer on se brine za vas.

„Svaka je moja potreba bila zadovoljena, utoljena glad moje duše, i Biblija mi je sada otkrivenje Isusa Krista. Pitate li zašto vjerujem u Isusa? — Zato što mi je On božanski Spasitelj! Zašto vjerujem Bibliji? — Zato što sam ustanovila da je to glas kojim Bog govori mojoj duši! Mi sami sebi možemo posvjedočiti da je Biblija istinita, da je Krist Božji Sin. Mi znamo da se ne povodimo za lukavo sročnim bajkama.” — *Put Kristu, str. 112.*

c. Kako apostol Pavao opisuje iskustvo vjernika sada, i u budućnosti? 1. Korinćanima 13:12.

1. Korinćanima 13:12 Jer sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada — licem u lice. Sada poznajem djelomično, a tada ću spoznati kao što sam i spoznat.

„U ovom životu tek počinjemo shvaćati divno djelo otkupljenja. Našim ograničenim shvaćanjem možemo pokušati najozbiljnije razmotriti kako su se na križu sreli sramota i slava, život i smrt, pravednost i milosrđe, ali ni najvećim naprezanjem svojih umnih moći nećemo shvatiti njihovo puno značenje. Dužinu i širinu, dubinu i visinu spasonosne ljubavi moguće je shvatiti samo maglovito. Plan spasenja otkupljeni neće u cijelosti razumjeti ni onda kad budu gledali kao što su viđeni i spoznali kao što su spoznati. Kroz vječna vremena njihovom će se zadivljenom i ushićenom duhu neprestano otkrivati nove istine.” — *Velika borba str. 651.*

„U vjeri mi možemo gledati u vječnost i uhvatiti se za Božje obećanje da će se ljudski razum razviti, ljudske sposobnosti sjediniti s božanskima, a svaka duševna snaga doći će u izravan doticaj s Izvorom vidjela. Mi se možemo radovati što će sve što nas je u Božjoj providnosti zbunjivalo tada biti razjašnjeno, da će dobiti svoje objašnjenje sve što nam je bilo teško shvatljivo; i tamo gdje smo svojim ograničenim razumom nailazili samo na zbrku i izjalovljene namjere, vidjet ćemo najsavršeniji i najljepši sklad. ‘Tako sad vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu; sad poznajem nešto, a onda ću poznati kao što sam poznat!’ (1. Korinćanima 13:12)” — *Put Kristu, str. 119.*

a. Na koji izvanredan način Bog, u ovo posljednje vrijeme, otkriva svoju Riječ? Otkrivenje 10:2, 6, 7.

Otkrivenje 10:2 u ruci mu bijaše knjižica otvorena. I stavi svoju desnu nogu na more, a lijevu na zemlju Otkrivenje 10:6 i zakle se Onim koji živi u vijekove vjekova, koji stvori nebo i sve što je na njemu, i zemlju i sve što je na njoj, i more i sve što je u njemu: »Neće više biti vremena!« Otkrivenje 10:7 Nego, u dane glasa sedmoga anđela, čim zatrubi, dovršit će se tajna Božja, kao što evanđeljem navijesti slugama svojim, prorocima.

„Zapečaćena knjiga nije bila knjiga Otkrivenje, već onaj dio Danielovog proročanstva koji se odnosio na posljednje dane. (...) Kada se knjiga otvorila, izrečena je objava, 'Neće više biti vremena' (Vidi Otkrivenje 10:6.) Danielova knjiga sada je opečaćena, i otkrivenje koje je Krist dao Ivanu treba se odnijeti svim stanovnicima zemlje. Uvećano znanje treba pomoći u pripremi naroda koji će opstati u posljednje dane.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 105.*

„Mnogi prihvaćaju ideju da je Otkrivenje Ivanovo zapečaćena knjiga i ne posvećuju vrijeme proučavanju njegovih tajni. Oni govore da pažnju treba skoncentrirati na veličanstvene istine o spasenju, a da tajne otkrivene Ivanu na otoku Patmosu ne zaslužuju toliku pažnju. Ali Bog ne gleda tako na ovu knjigu. Knjiga Otkrivenja otkriva svijetu što je bilo, što je sada i što će biti; ona je napisana za pouku nama na 'koje su zapala posljednja vremena', stoga je treba proučavati sa dužnim poštovanjem i pažnjom.

Tajne zabilježene u knjizi Otkrivenja sam Gospod je otkrio svom sluzi Ivanu, i On želi da to bude dostupno za proučavanje svima. U toj knjizi slikovito se opisuju mnogi prizori koji sada već predstavljaju prošlost, zatim neki od vjekovnih interesa koji se upravo odigravaju pred nama; a ima u njoj i takvih proročanstava koja se u potpunosti neće ispuniti sve do svršetka vremena milosti, kad će doći do posljednjeg velikog sukoba između nebeskog Kneza života i sila tame.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 954.*

b. Što vjernici trebaju činiti dok proučavaju Sveto pismo? 2. Timoteju 2:15; Ivan 7:17.

2. Timoteju 2:15 Uznastoj da se kao prokušan pokažeš pred Bogom, kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine.

Ivan 7:17 Ako tko hoće vršiti volju njegovu, znat će o nauku, je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 18. rujna

1. Koji stav moramo imati da bismo razumjeli što je istina?
2. Objasni zašto se ne mogu u potpunosti razumjeti svi dijelovi Svetoga pisma.
3. Zašto mnogi ne žele prihvatiti biblijsku istinu?
4. Što će oni koji doista žele sumnjati uvijek pronaći?
5. Zašto je spremnost na poslušnost nužna za razumijevanje istine?

Radost u Gospodu

STIH ZA UPAMTITI: „Nego se radujte, što ste dionici muka Kristovih, da biste se radovali i veselili, kad se objavi slava njegova!” (1. Petrova 4:13).

Predlažemo da pročitate: *Put Kristu, 13. poglavlje, str. 115–126.*

„Gospod želi da svi Njegovi sinovi i kćeri budu sretni, mirni i poslušni.” — *Put Kristu, str. 124.*

1. SVJETLONOŠE

Nedjelja, 20. rujna

a. **Koju odgovornost, prema Isusovim riječima, imaju njegovi učenici u ovom svijetu? Matej 5:13–16.**

Matej 5:13 »Vi ste sol zemlji. No ako sol izgubi okus, čime će se ona zaslaniti? Ona više nije dobra ni za što, osim da se izbací van te da je ljudi gaze. Matej 5:14 Vi ste svjetlo svijetu. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Matej 5:15 Niti pripaljuju svijeću te je stavljaju pod vagan, nego na svijećnjak, te svijetli svima u kući. Matej 5:16 Neka vaše svjetlo tako zasja pred ljudima da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega koji je na nebesima.«

„Kršćani su postavljeni da budu svjetlonoše na putu prema Nebu. Oni trebaju odsjajivati na svijet svjetlost kojom ih je Krist obasjao. Oni trebaju živjeti takvim životom i razviti takav karakter da drugi, gledajući njih, steknu pravilan stav o Kristu i njegovoj službi.” — *Put Kristu, str. 115.*

b. **Što bi vjernici trebali biti svim ljudima? Ivan 17:18, 23; 2. Korinćanima 5:20.**

Ivan 17:18 Kao što ti mene posla u svijet, i ja njih poslah u svijet. Ivan 17:23 Ja u njima i ti u meni, da budu savršeni u jednom i da svijet upozna da me ti posla i uzljubi njih kao što uzljubi mene.

2. Korinćanima 5:20 Kristovi smo dakle poslanici; kako vas Bog po nama zaklinje, mi vas umjesto Krista molimo: pomirite se s Bogom!

„U svakom svom djetetu Isus šalje poslanicu svijetu. Ako ste vi Kristov sljedbenik, On u vama šalje pismo obitelji, mjestu, ulici u kojoj živite. Isus, koji boravi u vama, želi da progovori srcima onih koji ga još ne poznaju. Možda oni ne čitaju Bibliju, ili ne čuju glas koji im govori s njezinih stranica; oni ne vide u Božjim djelima njegovu ljubav. Ali, ako ste vi pravi Isusov predstavnik, može se dogoditi da preko vas budu navedeni da shvate bar dio njegove dobrote i da budu pridobiveni da ga ljube i da mu služe.” — *Put Kristu, str. 115.*

c. **Kako je jedino moguće ispuniti ovu misiju? 2. Korinćanima 3:2–5.**

2. Korinćanima 3:2 Vi ste poslanica naša, upisana u srcima našim, koju poznaju i čitaju svi ljudi. 2. Korinćanima 3:3 Očito je da ste poslanica Kristova, od nas poslužena, napisana ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na tjelesnim pločama srca. 2. Korinćanima 3:4 A takvo pouzdanje imamo po Kristu u Boga. 2. Korinćanima 3:5 Ne da smo sposobni sami od sebe što prosuditi kao da je od nas, nego je naša sposobnost od Boga,

a. Koji je najveći dokaz Božje ljubavi prema Njegovoj djeci? Ivan 3:16; Rimljanima 5:6–10.

Ivan 3:16 Jer Bog tako uzljubi svijet te dade Sina svojega jedinorođenoga da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni.

Rimljanima 5:6 Jer je Krist, dok mi još bijasmo nemoćni, u pravo vrijeme umro za bezbožnike. Rimljanima 5:7 Ta jedva bi tko za pravedna umro; jer za dobra bi se možda tko i odvažio umrijeti. Rimljanima 5:8 A Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time što, još dok bijasmo grješnici, Krist umrije za nas. Rimljanima 5:9 Mnogo ćemo se više dakle sada, kad smo opravdani krvlju njegovom, po njemu spasiti od gnjeva. Rimljanima 5:10 Jer ako se, dok još bijasmo neprijatelji, pomirismo s Bogom smrću Sina njegova, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim.

„Kada ostavljamo dojam da sumnjamo u Božju ljubav, da nemamo povjerenja u njegova obećanja, mi sramotimo Boga i žalostimo njegovog Svetoga Duha. Kako bi se osjećala majka kada bi se njezina djeca stalno tužila na nju, kao da im ona ne želi dobro, a ona se u toku cijelog života trudila da zaštiti njihove interese i da ih okruži udobnošću? Pretpostavimo da posumnjaju u njezinu ljubav; to bi slomilo njezino srce! Kako bi se bilo koji roditelj osjećao kada bi djeca tako postupala prema njemu? A što može naš nebeski Otac misliti o nama kada nemamo povjerenja u njegovu ljubav, koja ga je navela da žrtvuje svoga jedinorodnoga Sina da bismo mi imali život? Apostol piše: 'Koji, dakle, svoga Sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s njim sve ne dade?' (Rimljanima 8:32) A ipak, koliko njih kaže svojim djelima, ako ne riječima: 'Bog time nije mislio na mene. Možda On voli druge, ali ne voli mene!'" — *Put Kristu, str. 118, 119.*

b. Što dokazuje da Bog želi dati svojoj djeci sve? Rimljanima 8:32.

Rimljanima 8:32 On ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao. Kako nam onda s njim neće i sve darovati?

„Vi koji se osjećate najnedostojnijima, ne bojte se povjeriti svoj slučaj Bogu. Kada je u Kristu dao sebe za grijeh svijeta, preuzeo je slučaj svake duše. 'On koji nije poštedio vlastitoga Sina, nego ga je predao za sve nas, kako nam neće s njime i sve darovati?' (Rimljanima 8:32). Neće li ispuniti milostivu riječ danu za naše ohrabrenje i snagu?

Krist ne želi ništa više nego otkupiti svoju baštinu od vlasti Sotone." — *Kristove priče, str. 174.*

c. Kako se ta ljubav može odražavati u nama? 1. Ivanova 4:9–12.

„Kršćanski radnici koji uspijevaju u svojim naporima moraju poznavati Krista; a da bi Ga poznavali, moraju poznavati Njegovu ljubav. Njihovu sposobnost kao radnika Nebo mjeri prema sposobnosti da ljube kao što je Krist ljubio i da rade kao što je On radio.

'Ne ljubimo riječju i jezikom', piše apostol, 'nego djelom i iskreno.' Savršenstvo kršćanskog karaktera postiže se kad iz čovjekove unutrašnjosti stalno dolaze poticaji da pomogne drugima i bude im na blagoslov. Upravo ozračje ove ljubavi što okružuje dušu čini vjernika mirisom za život i omogućuje Bogu da blagoslovi njegov rad." — *Djela apostola, str. 551.*

a. Što je obilježavalo Kristov život u Njegovom djelu spašavanja ljudi? Izaija 53:10, 7.

Izaija 53:10 Ali se Gospodu prohtje da ga satre pritisnuvši ga bolom. Učiniš li život njegov naknadnicom, vidjet će potomstvo; produljit će danesvoje, i što je Gospodu ugodno, uspijevat će rukom njegovom. Izaija 53:7 On bijaše mučen i zlostavljan, ali ne otvori usta svojih; kao jaganjac na klanje bi odveden, i kao ovca nijema pred onima što je strižu — tako ne otvori usta svojih.

„Njegov život bio je neprekidno samopožrtvovanje. On na ovom svijetu nije imao dom, osim što su Ga prijatelji iz dobrote primili kao putnika. Došao je živjeti u najvećem siromaštvu, da se kreće i djeluje među nevoljnima i napaćenima, našega dobra radi. Nepriznat i bez ikakvih počasti, On prođe i nestade Ga između ljudi za koje je tako mnogo učinio.” — *Sluge evanđelja*, str. 42, 43.

„[Božji Sin] nije plakao zbog sebe, iako je dobro znao kamo vodi Njegov put. Pred Njime je ležala Getsemanija, mjesto Njegova bliskog stradanja. Vidjela su se i Ovčja vrata kroz koja su se vjekovima dovodile žrtve za klanje, a koja su se imala otvoriti za Njega kada bude vođen ‘kao jagnje na klanje’ (Izaija 53:7). Nedaleko je bila Golgota, mjesto raspeća. Užasan gusti mrak trebao se spustiti na put kojim je Krist morao uskoro proći da bi dao svoju dušu kao žrtvu za grijeh. Ali u ovom trenutku sveopće radosti nije Ga rastužilo razmišljanje o tim prizorima, niti je predosjećaj o Njegovoj nadčovječanskoj mucu ražalostio Njegov nesebičan duh. Plakao je nad tisućama Jeruzalemljana, nad sljepoćom i nepokajanošću onih koje je došao blagosloviti i spasiti.” — *Velika borba*, str. 18.

b. U svojoj patnji i kušnji, što je Isusu dalo hrabrosti da dovrši svoje djelo? Izaija 53:11; Hebrejima 12:2.

Izaija 53:11 Gledat će tegobu duše svoje, i nasitit će se. Svojom spoznajom sluga moj pravedni opravdat će mnoge, jer sâm će nositi bezakonja njihova.

Hebrejima 12:2 Upirimo pogled u začetnika i dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu, te sjede zdesna prijestolju Božjemu.

„Rezultat borbe našeg Spasitelja sa silama tame je radost otkupljenih koja će kroz svu vječnost odjekivati u slavu Boga. Vrijednost samo jedne jedine duše tako je velika da je Otac zadovoljan plaćenom cijenom, a i sam Krist je zadovoljan gledajući plodove svoje velike žrtve.” — *Velika borba*, str. 652.

„Često se govori da je Isus plakao, a da nije poznato da se ikada nasmiješio. Naš je Spasitelj stvarno bio čovjek boli, upoznat s tugom, jer je otvorio svoje srce za sve ljudske patnje. Ali, iako je njegov život bio pun samoodricanja, zasjenjen bolima i brigom, njegov duh nije klonuo. Njegovo lice nije izražavalo bol i nezadovoljstvo, već smirenu vedrinu. Njegovo je srce bilo izvor života; i kuda god je išao, donosio je odmor i mir, radost i veselje.” — *Put Kristu*, str. 120.

a. Kada se vjernik suoči s kušnjom, što mu je osigurano kako bi mogao pobijediti u ovoj duhovnoj borbi? Efežanima 6:11–18.

Efežanima 6:11 Obucite svu bojnu opremu Božju, da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. Efežanima 6:12 Jer nije nam boriti se protiv krvi i tijela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarâ tame ovoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. Efežanima 6:13 Zbog toga uzmite svu bojnu opremu Božju, da se mognete oprijeti u dan zli te se, izvršivši sve, održati. Efežanima 6:14 Držite se dakle! Opašite bokove svoje istinom i obucite oklop pravednosti Efežanima 6:15 i obujte noge spremnošću za evanđelje mira. Efežanima 6:16 Povrh svega, uzmite štit vjere kojim ćete moći ugasiti sve goruće strijele Zloga. Efežanima 6:17 Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest riječ Božju. Efežanima 6:18 Svakovrsnom molitvom i prošnjom u svako doba molite u Duhu. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete,

„Svi imaju nevolja; boli koje se teško podnose, iskušenja kojima se teško odupiru. Nemojte o svojim teškoćama govoriti smrtnicima, kao što ste i vi, već sve iznesite pred Boga u molitvi. Držite se pravila da nikada ne izgovarate nijednu riječ sumnje ili obeshrabrenja. Svojim riječima nade i svete radosti, vi možete mnogo učiniti da razvedrite život drugih i da poduprete njihove napore.” — *Put Kristu*, str. 119, 120.

b. Zašto se mnogi kolebaju između vjere i sumnje kada su u probama i iskušenju? Što bi trebali učiniti? Matej 14:28–31; Jakov 1:2.

Matej 14:28 A Petar, odgovorivši mu, reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« Matej 14:29 A on reče: »Dođi!« I sišavši s brodice, Petar prohoda po vodi da bi došao k Isusu. Matej 14:30 No vidjevši silan vjetar, uplaši se, počne tonuti pa zaviče govoreći: »Gospodine, spasi me!« Matej 14:31 A Isus odmah pruži ruku, uhvati ga i reče mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?«

Jakovljeva 1:2 Svom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u različite kušnje,

„Mnoge su hrabre duše bolno pritisnute iskušenjem, skoro u opasnosti da pokleknu u borbi sa samim sobom i sa silama zla. Nemojte ih obeshabriti u njihovoj teškoj borbi. Razvedrite ih riječima ohrabrenja i nade, koje će im dati snagu da krenu naprijed. Tako će Kristovo vidjelo zračiti iz vas. 'Jer nijedan od nas ne živi sebi!' (Rimljanima 14:7) Našim nesvjesnim utjecajem drugi mogu biti ohrabreni i ojačani, ili obeshabreni i odgurnuti od Krista i istine.

Mnogi imaju pogrešne pojmove o Kristovom životu i karakteru. Oni misle da je Kristu nedostajalo topline i vedrine, da je bio natmuren, oštar i neveseo. U mnogo slučajeva cijelo vjersko iskustvo je obojeno ovakvim mračnim gledištima.” — *Put Kristu*, str. 120.

c. Kako je put pravednika osvijetljen čak i usred kušnji? Izreke 4:18; Filipljanima 4:4.

„Put može biti neravan, a uspon strm. Može biti provalija s desne i s lijeve strane. Možda ćemo na svojem putu morati podnositi teške napore. Kad se umorimo i poželimo predahnuti, možda ćemo morati s naporom ići dalje. Možda ćemo se morati boriti kad izgubimo snagu, a kad budemo obeshabreni, morat ćemo se i dalje nadati. Ali s Kristom, svojim Vodičem, ipak ćemo konačno stići u željenu luku. Sam Krist prošao je prije nas tim mučnim putom i poravnao stazu našim nogama.

Uzduž cijelog strmoga puta što vodi u vječni život izvori su radosti za osvježavanje umornih.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 140.

a. Koje Isusovo obećanje nam treba dati razlog za radost i za slavljenje našeg nebeskog Oca? Izaija 41:10; Luka 12:32; 1. Petrova 4:13.

Izaija 41:10 Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se, jer ja sam Bog tvoj. Ja ću te krijepiti i pomagat ću ti, i poduprijet ću te desnicom pravednosti svoje.»

Luka 12:32 Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam kraljevstvo!

1. Petrova 4:13 Naprotiv, radujte se kao dionici Kristovih patnji, da se i o objavljenju slave njegove mognete radovati i klicati.

„Bog ne želi da njegov narod bude preopterećen brigama. Međutim, naš Gospod nas ne obmanjuje. On nam ne kaže: 'Ne bojte se, nema opasnosti na vašem putu!' On zna da postoje nevolje i opasnosti i zato s nama postupa otvoreno. On se ne bavi mislima da svoj narod izvede iz ovog svijeta punog zla i grijeha, već mu pokazuje najsigurnije utočište.” — *Put Kristu*, str. 122, 123.

b. Navedite još neka divna obećanja mira i radosti koja je Isus dao. Ivan 14:1-3, 27; 15:11; 16:20.

Ivan 14:1 »Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! Ivan 14:2 U domu Oca mojega ima mnogo stanova; da nije tako, rekao bih vam. Idem vam pripremiti mjesto. Ivan 14:3 I ako odem i priprelim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. Ivan 14:27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Ja vam ga ne dajem kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne straši. Ivan 15:11 To sam vam govorio da radost moja ostane u vama i da radost vaša bude potpuna. Ivan 16:20 Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet će se radovati; i vi ćete se žalostiti, ali će se žalost vaša prometnuti u radost.

„Sukob koji je pred nama može nam donijeti samo nove nevolje, ali, na ono što se odigralo u prošlosti kao i na ono što će se dogoditi u budućnosti možemo gledati i reći: 'Dovde nam Gospod pomože!' 'Dokle traju dani tvoji trajat će snaga tvoja!' (Ponovljeni zakon 33:25) Nevolja nikada neće nadmašiti snagu koja nam je data da je podnesemo. Prema tome, prihvatimo se svoga posla tamo gdje ga nađemo, vjerujući da će nam, bez obzira na sve što dolazi, biti dato dovoljno snage da podnesemo nevolju.

Uskoro će se vrata Neba otvoriti da prime Božju djecu, a s usana Kralja slave odjeknut će kao najljepša glazba riječi blagoslova: 'Hodite, blagoslovljeni Oca mojega; primite kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta!' (Matej 25:34) (...)

Gledajući ovo slavno nasljedstvo koje bi mu moglo pripasti, 'kakav će otkup dati čovjek za svoju dušu?' (Matej 16:26) Iako je možda siromašan, ipak u sebi ima bogatstvo i dostojanstvo koje mu svijet nikada ne bi mogao dati. Duša otkupljena i očišćena od grijeha, koja je sve svoje plemenite sposobnosti stavila u službu Bogu, ima neizmjernu vrijednost; i kada se jedna duša izbavi, radost na Nebu, u prisutnosti Boga i svetih anđela, izražava se pjesmama svetog pobjedonosnog slavlja.” — *Put Kristu*, str. 125, 126.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 25. rujna

1. Na koji će način istina doprijeti do svih, pa i do onih koji ne poznaju Bibliju?
2. Kako Gospod pokazuje svoju bezgraničnu ljubav prema ljudima?
3. Što je bio Isusov izvor sigurnosti kada se suočavao s patnjama i smrću?
4. Kad se suočavamo s kušnjama, što trebamo imati na umu da nam je Bog već osigurao?
5. U svakodnevnom životu, što bi uvijek trebalo biti u mislima vjernika?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

[illegible]

Razlike naziva knjiga u prijevodu Varaždinske i Daničić - Karadžić Biblije

- Postanak - 1. Mojsijeva
Izlazak - 2. Mojsijeva
Levitski zakonik - 3. Mojsijeva
Brojevi - 4. Mojsijeva
Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva
Jošua - Jozue Nunova
1. Kraljevima - 1. Carevima
2. Kraljevima - 2. Carevima
1. Ljetopisa - 1. Dnevnika
2. Ljetopisa - 2. Dnevnika
Izreke - Priče Salamunove
Tužaljke - Plač Jeremijin
Obadija - Abdija
Hošea - Ozej
Sefanija - Sofonija
Hagaj - Agej

[illegible]

LISTOPAD 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sri.	Luka 18:1-7	Matej 6:9-13	Ustrajnost u molitvi
2.	Čet.	1. Solunjanima 5:17-19	Psalam 55:16-17	
3.	Pet.	Kološanima 4:1-4	Zalazak sunca 18:32	
4.	Sub.	Psalam 59:16-17	Zalazak sunca 18:30	
5.	Ned.	Matej 26:40-41	Psalam 30:10-12	
6.	Pon.	Daniel 6:10-13	Marko 1:32-35	
7.	Uto.	Efežanima 6:17-19	Otkrivenje 8:2-4	
8.	Sri.	1. Ljetopisa 16:8-11	Matej 7:7-11	
9.	Čet.	Matej 21:21-22	2. Solunjanima 3:1-4	
10.	Pet.	Ivan 14:12-14	Zalazak sunca 18:19	
11.	Sub.	Matej 14:23	Zalazak sunca 18:17	
12.	Ned.	1. Ivanova 1:8-10	Izreke 28:13	Priznanje grijeha -uvjet za Božji oprost
13.	Pon.	Psalam 32:3-5.	Levitski zakonik 5:5	
14.	Uto.	Levitski zakonik 5:5	Psalam 38:17-18	
15.	Sri.	Psalam 51:3-4	Daniel 9:4-6	
16.	Čet.	Ezra 10:1	Djela 3:19	
17.	Pet.	Djela 2:36-38	Zalazak sunca 18:07	
18.	Sub.	Hošea 14:1.2.	Zalazak sunca 18:05	
19.	Ned.	2. Ljetopisa 7:14-15	Luka 15:18-21	Praštanje bližnemu -uvjet za Božje praštanje
20.	Pon.	Marko 11:25	Matej 6:14-15	
21.	Uto.	Kološanima 3:13	Djela 7:59.60.	
22.	Sri.	Efežanima 4:31.32.	Matej 18:32-35.	
23.	Čet.	Matej 18:21.22	Rimljani 12:17-20	
24.	Pet.	Luka 6:35-37	Zalazak sunca 17:55	
25.	Sub.	Marko 11:25.	Zalazak sunca 17:53	
26.	Ned.	Matej 5:23.24	Luka 17:3.4.	Slavljenje Boga
27.	Pon.	Psalam 22:22-26	Rimljanima 15:4-7	
28.	Uto.	Psalam 68:3-4	2. Ljetopisa 20:20-21	
29.	Sri.	Psalam 66:2-6	Psalam 105:2-8	
30.	Čet.	Psalam 111:1-4	Psalam 146:1-5	
31.	Pet.	Psalam 33:1-6	Zalazak sunca 16:44	

STUDENI 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sub.	Izaija 34:16	Zalazak sunca 16:42	Sveto pismo - pouzdana Božja objava
2.	Ned.	Luka 24:44-45	Ivan 5:39	
3.	Pon.	Izaija 8:20	Psalam 119:104-105	
4.	Uto.	Djela 17:11	2. Petrova 1: 19	
5.	Sri.	2. Timoteju 3:14-17	Hebrejima 1:1-2	
6.	Čet.	Matej 4:3-7	Ivan 8:31-32	
7.	Pet.	1. Petrova 1:10-12	Zalazak sunca 16:34	
8.	Sub.	2. Solunjanima 2:13-15	Zalazak sunca 16:33	
9.	Ned.	Jakov 1:22-23	Rimljanima 15:4-5	
10.	Pon.	Otkrivenje 1:1-2	1. Korinćanima 2:10-12	
11.	Uto.	Ivan 6:63.	Hebrejima 4:12-13	
12.	Sri.	Postanak 2:1-4	Izlazak 20:8-11	Subota -Božji dan odmora
13.	Čet.	Ezekiel 20:19-20	Ezekiel 20:11-12	
14.	Pet.	Ezekiel 20:21-24	Zalazak sunca 16:26	
15.	Sub.	Matej 24:20-21	Zalazak sunca 16:25	
16.	Ned.	Marko 3:1-4	Izaija 56:1-7	
17.	Pon.	Matej 12:7-10	Izaija 58:12-14	
18.	Uto.	Matej 5:17-19	Izlazak 31:15-17	
19.	Sri.	Ivan 7:21-24.	Izaija 66:22-23	
20.	Čet.	Marko 2:23-28	Ponovljeni zakon 5:12-14	
21.	Pet.	Ivan 5:5-11	Zalazak sunca 16:19	
22.	Sub.	Luka 4:14-16	Zalazak sunca 16:18	
23.	Ned.	Psalam 19:7-8	Psalam 89:14	Načela Božjeg zakona i vladavine
24.	Pon.	Psalam 119:142. 172.	Psalam 111:7-8	
25.	Uto.	Rimljanima 7:12.16.	Ponovljeni zakon 4:1.2.6	
26.	Sri.	1. Timoteju 1:8.	Izlazak 15:26	
27.	Čet.	Propovjednik 12:13.14	Ezekiel 36:24-27	
28.	Pet.	Nehemija 9:13.14	Zalazak sunca 16:15	
29.	Sub.	Jeremija 31:33-34	Zalazak sunca 16:14	
30.	Ned.	Jakov 2:12.	2. Korinćanima 3:2-6	

PROSINAC 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Pon.	Amos 8:11-13	2. Petrova 3:3-7	Proročanstva o kraju svijeta, Kristov dolazak u slavi i sud nad živima i umrlima
2.	Uto.	Psalam 11:3-7	2. Petrova 3:9-14	
3.	Sri.	Izaija 13:4-8	Otkrivenje 10:1-7	
4.	Čet.	Izaija 13:9-13	Otkrivenje 16:13-16	
5.	Pet.	Izaija 24:1-6	Zalazak sunca 16:12	
6.	Sub.	Izaija 56:1-2	Zalazak sunca 16:12	
7.	Ned.	Izaija 24:17-20	Otkrivenje 16:17-21	
8.	Pon.	Jeremija 4:23-28	Otkrivenje 19:17-21	
9.	Uto.	Jeremija 23:19-21	Otkrivenje 22:7-10	
10.	Sri.	Ezekiel 7:15-19	Otkrivenje 1:7-8	
11.	Čet.	Ezekiel 7:25-27	Otkrivenje 14:14-16	
12.	Pet.	Hošea 4:1-3	Zalazak sunca 16:11	
13.	Sub.	Joel 1:1-7	Zalazak sunca 16:12	
14.	Ned.	Joel 1:10-12	Otkrivenje 14:17-20	
15.	Pon.	Joel 1:13-15	Psalam 50:1-6	
16.	Uto.	Joel 1:16-20	Juda 14-15	
17.	Sri.	Joel 2:30-31	Marko 13:32-34	
18.	Čet.	Joel 3:9-12	Izaija 26:20-21	
19.	Pet.	Joel 3:13-16	Zalazak sunca 16:13	
20.	Sub.	Izaija 56:4-5	Zalazak sunca 16:14	
21.	Ned.	Amos 5:16-20	Marko 13:24-27	
22.	Pon.	Amos 8:11-12	Djela 1:10-11	
23.	Uto.	Otkrivenje 6:14-17	Propovjednik 12:12-14	
24.	Sri.	Malahija 3:1-3	Izaija 58:8-9	
25.	Čet.	Izaija 58:12-14	Sefanija 2:1-3	
26.	Pet.	Izaija 2:17-21	Zalazak sunca 16:17	
27.	Sub.	Izaija 56:6-7	Zalazak sunca 16:18	
28.	Ned.	Otkrivenje 20:11-13	1. Solunjanima 4:16-18	
29.	Pon.	Otkrivenje 3:10-11	1. Korinćanima 15:51-56	
30.	Uto.	Otkrivenje 3:14-19	Ivan 5:25-29	
31.	Sri.	Otkrivenje 22:17-21	Hebrejima 12:11-14	

Darovi prve subote

Subota, 5. Srpnja 2026.

Proširenje crkve u Chennaiju, Indija

Udružimo se u podršci dovršetka ove crkve u gradu od 12 milijuna duša! (str. 4).

Subota, 1. kolovoza 2026.

Generalna konferencija Odjel za obrazovanje

Pozvani smo obrazovati, obrazovati, obrazovati, a za to su potrebna sredstva. (str. 25.)

Subota, 5. rujna 2026.

Biblijska misionarska škola u Filipinima

Ojačajmo ovu školu da postane sve što je Bog namijenio da bude. (str. 51).